

Secció I - Comunitat Autònoma Illes Balears

1.- Disposicions generals

CONSELLERIA D'EDUCACIÓ I CULTURA

Num. 1315

Decret 6/2010, de 22 de gener, de currículum dels ensenyaments del nivell bàsic d'idiomes a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

La Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, inclou els ensenyaments d'idiomes dins dels ensenyaments del sistema educatiu i els dóna la consideració d'ensenyaments de règim especial.

La mateixa Llei, en l'article 59, organitza els ensenyaments d'idiomes en tres nivells: bàsic, intermedi i avançat, i acorda que els ensenyaments del nivell bàsic han de tenir les característiques i l'organització que les administracions educatives determinin.

D'altra banda, el Reial decret 806/2006, de 30 de juny, pel qual s'estableix el calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu, establerta per la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, en l'article 24.2 estableix la implantació del nivell bàsic dels ensenyaments d'idiomes l'any acadèmic 2007-2008.

El Reial decret 1629/2006, de 29 de desembre, pel qual es fixen els aspectes bàsics del currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial regulats per la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, en l'article 2 estableix que les administracions educatives han de tenir com a referència les competències pròpies del nivell A2 del Consell d'Europa per determinar el currículum dels ensenyaments de nivell bàsic i per regular el certificat acreditatiu d'haver assolit aquest nivell.

L'objecte d'aquest Decret és establir el currículum dels ensenyaments del nivell bàsic d'idiomes, regular les proves per obtenir-ne el certificat i determinar els criteris generals d'avaluació, promoció i permanència.

El nivell bàsic té una gran demanda entre la població de les Illes Balears, i això aconsella que aquest nivell es pugui impartir no només a les escoles oficials d'idiomes, sinó també a altres centres que l'Administració educativa autoritzi. En aquest context, el present Decret possibilita realitzar proves homologades per obtenir el certificat de nivell bàsic per part de l'alumnat d'educació secundària i de formació professional.

En l'Annex del Decret s'especifica el desenvolupament curricular de totes les llengües que s'imparteixen a les escoles oficials d'idiomes de les Illes Balears. El referent d'aquest desenvolupament ha estat el Marc europeu comú de referència per a l'aprenentatge, l'ensenyament i l'avaluació de llengües impulsat pel Consell d'Europa.

L'objectiu d'aquest desenvolupament curricular és donar suport als mètodes d'ensenyament i d'aprenentatge que ajuden tots els estudiants a adquirir les actituds, els coneixements i les competències que necessiten per ser més independents de pensament i d'acció. Davant d'aquestes finalitats fonamentals, l'organització de l'aprenentatge de les llengües es fonamenta en les necessitats, les motivacions, les característiques i els recursos dels estudiants.

Per tot això, a proposta del conseller d'Educació i Cultura, d'acord amb el Consell Consultiu, amb l'informe favorable de l'Institut Balear de la Dona, després de la consulta prèvia al Consell Escolar de les Illes Balears i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de dia 22 de gener de 2010,

DECRET

Article 1

Objecte i àmbit d'aplicació

1. Els ensenyaments d'idiomes tenen per objecte capacitar l'alumnat per a l'ús adequat dels diferents idiomes fora de les etapes ordinàries del sistema educatiu, i s'organitzen en els nivells següents: bàsic, intermedi i avançat.

2. Aquest Decret estableix el currículum dels ensenyaments del nivell bàsic d'idiomes, regula les proves per obtenir-ne el certificat i determina els criteris generals d'avaluació, promoció i permanència.

3. És d'aplicació a les escoles oficials d'idiomes i als centres autoritzats per l'Administració educativa per impartir el nivell bàsic d'aquests ensenyaments a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

4. El present Decret es dicta en compliment del que disposa l'article 59 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació.

Article 2

Accés

1. Per accedir als ensenyaments de nivell bàsic a les escoles oficials d'idiomes és imprescindible tenir setze anys complerts dins l'any del començament d'aquests estudis.

2. També hi poden accedir les persones majors de catorze anys per seguir l'ensenyament d'un idioma diferent del cursat a l'educació secundària obligatòria com a primera llengua estrangera.

3. La Conselleria d'Educació i Cultura ha d'establir les mesures oportunes per a l'alumnat d'altres capacitats.

Article 3

Elements del currículum

1. Als efectes d'allò que disposa aquest Decret, s'entén per currículum el conjunt d'objectius, competències bàsiques, continguts, mètodes pedagògics i criteris d'avaluació.

2. El currículum de nivell bàsic ha de garantir l'adquisició de les competències pròpies del nivell A2 del Consell d'Europa segons es defineix aquest nivell en el Marc europeu comú de referència per a les llengües.

3. Els elements del currículum per als diferents idiomes són els que figuren en l'Annex d'aquest Decret.

Article 4

Desenvolupament del currículum

1. D'acord amb l'autonomia pedagògica, els centres han d'incorporar al seu projecte educatiu la concreció del currículum, que ha d'estar fixada i aprovada pel claustre.

2. La concreció del currículum s'ha de fer mitjançant les programacions que han de desenvolupar, adequar i concretar per a cada idioma les orientacions previstes en l'Annex del present Decret.

3. Els departaments han d'elaborar les programacions.

Article 5

Ordenació acadèmica

1. Els ensenyaments de nivell bàsic per a tots els idiomes regulats en aquest Decret s'organitzen en dos cursos: nivell bàsic 1 i nivell bàsic 2. La Conselleria d'Educació i Cultura pot determinar un nombre diferent de cursos per al nivell bàsic en determinats idiomes. A cada un dels cursos dels diversos idiomes s'integren les quatre destreses següents: comprensió auditiva, comprensió lectora, expressió oral i expressió escrita.

2. Durant l'any acadèmic s'han d'impartir un mínim de 120 hores a cadascun dels cursos del nivell bàsic.

3. Al conjunt d'hores presencials determinades a l'apartat anterior, l'alumnat ha d'afegir hores d'aprenentatge autònom, per la qual cosa els centres han de disposar dels recursos tecnològics i dels espais adients, amb la finalitat de facilitar aquest aprenentatge.

4. Així mateix, les escoles oficials d'idiomes, amb l'autorització de la direcció general competent en matèria d'ensenyaments de règim especial, poden impartir els cursos de nivell bàsic de forma intensiva.

Article 6

Avaluació i promoció

1. Els criteris d'avaluació són els establerts a les respectives programacions incloses en els projectes educatius dels centres, d'acord amb les orientacions que figuren en l'Annex del present Decret.

2. En finalitzar cadascun dels cursos s'han avaluat les destreses expressades en l'article 5.1 del present Decret. Per tal de facilitar la recuperació de destreses amb avaluació negativa, es poden realitzar proves extraordinàries en les dates que s'estableixin mitjançant una resolució del conseller d'Educació i Cultura.

3. Per promocionar al segon curs del nivell bàsic, l'alumnat ha d'haver superat totes les destreses establertes en l'article 5.1 per al primer curs.

4. Sense perjudici d'allò establert en l'apartat anterior, poden accedir al segon curs del nivell bàsic aquelles persones que, sense haver cursat el primer curs, acreditin el domini de les competències suficients de l'idioma mitjançant una valoració inicial. Aquesta valoració inicial ha de seguir les pautes fixades en l'Annex del present Decret i s'ha d'efectuar en el centre on es vulguin començar els estudis. Aquesta valoració no té validesa acadèmica i només serveix per a un curs acadèmic.

5. Correspon als propis centres l'expedició dels certificats acadèmics dels cursos superats. Els centres també poden expedir certificats acadèmics de les destreses adquirides, sense que això impliqui haver superat el nivell bàsic.

Article 7**Documents d'avaluació**

1. Els documents oficials d'avaluació són: l'expedient acadèmic i les actes de qualificació.

2. L'expedient acadèmic es considera el document bàsic que garanteix la mobilitat de l'alumnat entre els diversos centres i ha d'incloure les dades d'identificació del centre, les dades personals i les dades de matrícula: número, modalitat d'ensenyament, idioma, nivell i curs, any acadèmic i les qualificacions obtingudes.

3. L'expedient acadèmic ha d'incloure informació referida a l'accés directe a cursos i nivells, a la renúncia de matrícula, a la superació del nombre establert de convocatòries, al trasllat a un altre centre i al canvi de modalitat.

4. L'expedient acadèmic ha d'incloure informació sobre la proposta d'expedició del certificat de nivell.

5. A l'expedient acadèmic s'ha de fer constar l'estructura dels nivells i dels cursos, així com el nombre mínim d'hores lectives establertes en l'article 5.2 del present Decret.

6. La custòdia i l'arxivament dels expedients acadèmics correspon als centres i s'ha de fer d'acord amb el procediment que es determini mitjançant una resolució del conseller d'Educació i Cultura.

7. L'alumnat pot sol·licitar un certificat de les dades recollides en el seu expedient acadèmic, que ha de ser signat pel secretari o secretària del centre amb el vistiplau del director o directora.

8. Les actes de qualificació s'han d'estendre en acabar cadascun dels cursos.

En aquestes actes hi han de constar les qualificacions de cadascuna de les destreses establertes en l'article 5.1 d'aquest Decret i la qualificació global final. Les qualificacions de cadascuna de les destreses s'han d'expressar qualitativament, segons l'escala següent i es pot afegir una qualificació numèrica de 0 a 10, amb una xifra decimal.

- Insuficient: qualificacions inferiors a cinc punts.
- Suficient: qualificacions iguals o superiors a cinc i inferiors a sis punts.
- Bé: qualificacions iguals o superiors a sis i inferiors a set punts.
- Notable: qualificacions iguals o superiors a set i inferiors a nou punts.
- Excel·lent: qualificacions iguals o superiors a nou punts.

La qualificació global s'ha d'expressar en els següents termes: Apte i No apte. A la qualificació d'Apte s'ha d'afegir la qualificació numèrica final de 5 a 10 amb una xifra decimal. Quan correspongui, s'ha de fer constar la qualificació de No presentat.

9. El professorat del departament corresponent ha de signar les actes i han de tenir el vistiplau del cap o de la cap de departament.

Article 8**Permanència**

En el nivell bàsic dels ensenyaments d'idiomes, l'alumnat té dret a cursar ensenyaments en règim presencial un nombre màxim d'anys equivalent al doble dels ordenats per a cada idioma.

Article 9**Certificació del nivell bàsic**

1. La superació de les exigències acadèmiques establertes per al nivell bàsic dels ensenyaments d'idiomes dóna dret a l'obtenció del certificat de nivell bàsic.

2. Per obtenir el certificat del nivell bàsic s'ha de superar una prova, tutelada per les escoles oficials d'idiomes, que ha de ser comuna per a tots els centres i per a totes les modalitats d'ensenyament.

3. La Conselleria d'Educació i Cultura ha de regular l'organització i els continguts de la prova a la qual es refereix l'apartat anterior. Aquesta prova s'ha d'elaborar i avaluar d'acord amb les especificacions que, respecte d'això, figuren en l'Annex del present Decret.

4. El certificat de nivell bàsic l'ha d'expedir l'escola oficial d'idiomes on s'han realitzat aquests ensenyaments i ha d'anar signat pel secretari o secretària del centre amb el vistiplau del director o de la directora.

5. El certificat de nivell bàsic té efectes en tot el territori nacional i permet l'accés als ensenyaments del nivell intermedi de l'idioma per al qual ha estat expedit.

6. Els certificats de nivell bàsic han d'incloure, com a mínim, les dades següents: conselleria que l'expedeix; dades de l'alumne/a: nom i llinatges, document oficial d'identificació (DNI, NIE o número de passaport), data i lloc de naixement; idioma; nivell (bàsic); nivell del Marc europeu comú de referència, qualificació global i data d'expedició. La qualificació global s'ha d'expressar en els següents termes: Apte i No apte. A la qualificació d'Apte s'ha d'afegir la

qualificació numèrica final de 5 a 10 amb una xifra decimal.

7. Als alumnes que es presentin a la prova del certificat de nivell i no la superin, se'ls pot expedir un certificat acadèmic de les destreses superades que hagin estat avaluades per la prova esmentada. Aquest certificat no té validesa acadèmica.

Article 10**Correspondència amb altres ensenyaments**

Mitjançant una ordre del conseller d'Educació i Cultura s'ha de regular la realització de les proves homologades per obtenir el certificat oficial del coneixement de les llengües cursades per l'alumnat d'educació secundària o de formació professional que es preveu en l'article 62.2 de la Llei orgànica d'educació.

Disposició addicional primera**Ensenyaments a distància**

Les escoles oficials d'idiomes poden impartir l'ensenyament d'idiomes del nivell bàsic en règim a distància segons la normativa que estableixi la Conselleria d'Educació i Cultura.

Disposició addicional segona**Adaptació a persones amb discapacitat**

Els centres han de fer les adaptacions que facilitin el procés d'aprenentatge de les persones que acreditin que tenen una discapacitat que justifica la necessitat específica de suport.

Disposició final primera**Aplicació i desplegament**

S'autoritza el conseller d'Educació i Cultura a dictar totes les normes que siguin necessàries per aplicar i desenvolupar el que disposa aquest Decret.

Disposició final segona

Entrada en vigor

Aquest Decret entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Palma, 22 de gener de 2010

EL PRESIDENT

Francesc Antich i Oliver

El conseller d'Educació i Cultura

Bartomeu Llinàs Ferrà

ANNEX

DESENVOLUPAMENT CURRICULAR DELS ENSENYAMENTS DEL NIVELL BÀSIC D'IDIOMES DE LES ILLES BALEARS

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ

2. MARC METODOLÒGIC

2.1. Aprenentatge i docència

2.2. Desenvolupament de les competències

2.2.1. Competències generals

2.2.2. Competència lingüística comunicativa

2.3. Aspectes a considerar

2.3.1. Tractament de l'error

2.3.2. Tractament del lèxic

2.3.3. Paper de l'alumnat i del professorat

2.3.4. Desenvolupament de la capacitat d'aprenentatge autònom

2.3.5. Utilització dels llibres de text

2.3.6. Les noves tecnologies

2.3.7. Foment de la lectura

2.4. El paper de les tasques a l'aprenentatge

- 2.4.1. Tipus de tasques
- 2.4.2. Orientacions per a les programacions
- 2.5. Estratègies d'aprenentatge
 - 2.5.1. Estratègies d'expressió oral i escrita
 - 2.5.2. Estratègies d'interacció
 - 2.5.3. Estratègies d'aprenentatge autònom
 - 2.5.4. Estratègies culturals i interculturals
- 2.6. Les actituds i l'aprenentatge
 - 2.6.1. Actituds vers la comprensió auditiva i lectora i l'expressió oral i escrita
 - 2.6.2. Actituds vers la interacció
 - 2.6.3. Actituds vers l'aprenentatge autònom
 - 2.6.4. Actituds culturals i interculturals
- 3. DEFINICIÓ DE NIVELL
- 4. OBJECTIUS GENERALS DEL NIVELL BÀSIC
 - 4.1. Objectius específics del nivell bàsic 1
 - 4.1.1. Comprensió lectora
 - 4.1.2. Comprensió auditiva
 - 4.1.3. Expressió oral i interacció
 - 4.1.4. Expressió escrita
 - 4.2. Objectius específics del nivell bàsic 2
 - 4.2.1. Comprensió lectora
 - 4.2.2. Comprensió auditiva
 - 4.2.3. Expressió oral i interacció
 - 4.2.4. Expressió escrita
- 5. CONTINGUTS
 - 5.1. Continguts nociònals
 - 5.1.1. Entitat
 - 5.1.2. Propietats
 - 5.1.3. Relacions
 - 5.2. Continguts funcionals
 - 5.2.1. Actes assertius
 - 5.2.2. Actes compromissoris
 - 5.2.3. Actes directius
 - 5.2.4. Actes fàtics i solidaris
 - 5.2.5. Actes expressius
 - 5.3. Continguts socioculturals
 - 5.4. Continguts temàtics
 - 5.5. Continguts lingüístics
 - 5.5.1. Gramàtica textual
 - 5.5.1.1. Textos i àmbits
 - 5.5.1.2. La gramàtica del text
 - 5.5.1.2.1. Adequació del text
 - 5.5.1.2.2. Coherència textual
 - 5.5.1.2.3. Cohesió textual
 - 5.5.2. Continguts morfosintàctics, continguts fonètics i fonològics i continguts ortogràfics.
 - 5.5.2.1. Nivell bàsic 1

ALEMANY
 ANGLÈS
 ÀRAB

CATALÀ
 ESPANYOL PER A ESTRANGERS
 FRANCÈS
 ITALIÀ
 RUS

5.5.2.2. Nivell bàsic 2

ALEMANY
 ANGLÈS
 ÀRAB
 CATALÀ
 ESPANYOL PER A ESTRANGERS
 FRANCÈS
 ITALIÀ
 RUS

6. AVALUACIÓ

- 6.1. Introducció
- 6.2. Funcions de les EOI
- 6.3. Principis generals
- 6.4. Tipus d'avaluació
- 6.5. Tipus de proves

- 6.5.1. Proves de classificació
- 6.5.2. Proves de diagnòstic i progrés
- 6.5.3. Proves d'aprofitament
- 6.5.4. Proves de certificació (proves d'avaluació de nivell)

6.6. Principis aplicables a les proves d'avaluació del nivell bàsic

6.6.1. Definició i característiques

6.7. Requisits de les proves de certificat

- 6.7.1. Validesa
- 6.7.2. Fiabilitat
- 6.7.3. Impacte positiu
- 6.7.4. Viabilitat
- 6.7.5. Equitat

6.8. Certificat de nivell bàsic

- 6.8.1. Especificacions generals sobre les proves del nivell bàsic
- 6.8.2. Definició del constructe

- 6.8.2.1. Tipus i nombre de proves
- 6.8.2.2. Tipus i nombre de tasques
- 6.8.2.3. Les destreses lingüístiques que s'avaluen

- 6.8.2.3.1. Comprensió lectora
- 6.8.2.3.2. Comprensió auditiva
- 6.8.2.3.3. Expressió oral
- 6.8.2.3.4. Expressió escrita

6.8.3. Puntuació i durada de les proves

6.8.4. Nivell de les proves

6.8.5. Model organitzatiu per a les proves de certificació unificades

6.8.6. Comissió de proves de certificació unificades

1. INTRODUCCIÓ

El present currículum s'ha dissenyat amb la finalitat de fixar el nivell i els objectius que estructuraran el nivell bàsic dels ensenyaments de règim especial de les escoles oficials d'idiomes de les Illes Balears. És un document de referència que pretén orientar la pràctica docent, establir un sistema d'avaluació i guiar el procés que s'estén des de l'elaboració de les programacions dels departaments fins a les activitats dins l'aula. La introducció d'aquest nivell suposa un primer pas dins una estructura que inclou també els nivells intermedi i avançat. Aquest desenvolupament curricular pretén respondre a la demanda de diversos sectors socials en matèria d'aprenentatge i acreditació de competències en idiomes i, també, estructurar els ensenyaments reglats de manera que ofereixin a l'alumnat diferents nivells i contextos lingüístics. Així mateix, pretén homogeneïtzar

els principis conceptuals i lingüístics referents a les diverses llengües impartides en les EOI, i n'especifica els aspectes següents:

- El concepte de llengua enfocada cap al seu millor aprenentatge, ensenyament i avaluació.
- El concepte de competència comunicativa lingüística i els sistemes d'adquisició i valoració.
- El concepte de responsabilitat que l'alumnat ha de tenir sobre el propi aprenentatge, la qual cosa implica fer servir totes les estratègies i mitjans al seu abast per tal d'assolir els objectius.
- L'establiment de les bases perquè les certificacions de les EOI siguin reconegudes a nivell europeu. Per aquest motiu s'hi han incorporat les orientacions del Consell d'Europa en matèria de polítiques educatives lingüístiques.
- L'establiment d'un sistema comú i fiable per a tots els idiomes a efectes de docència i avaluació.

A més, cal distingir entre la finalitat i els mitjans de l'aprenentatge lingüístic:

- La finalitat és l'ús de la llengua en tasques comunicatives que inclouen les quatre destreses definides en els objectius generals i específics. Aquesta finalitat s'ha d'adequar a la definició de nivell.
- Els mitjans són recursos que inclouen estratègies i competències del següent tipus:

- a) Les estratègies de comunicació articulades en tasques, que faciliten la pràctica estructurada i lliure d'aquestes quatre destreses.
- b) La competència sociolingüística que facilita l'aprenentatge i la pràctica de la competència lingüística.
- c) La competència pragmàtica que permet l'organització dels missatges i el desenvolupament de les competències discursives i funcionals.

El desenvolupament de les estratègies de comunicació, les estratègies d'aprenentatge i les actituds que afavoreixen l'aprenentatge de la llengua es recullen com a llistes indicatives, a partir de les quals els departaments han de seleccionar els apartats que l'alumnat ha d'aprendre a desenvolupar.

Tots aquests objectius pretenen establir un marc sòlid i clarament definit per a les EOI de la nostra Comunitat.

2. MARC METODOLÒGIC

2.1. Aprenentatge i docència

Aquesta proposta de desenvolupament curricular per a les EOI de les Illes Balears parteix d'un model de llengua enfocada cap a l'acció, és a dir, un model centrat en l'ús de la llengua que considera que els usuaris i aprenents són membres d'una societat que tenen unes tasques a assolir i que s'ha de tenir en compte el ventall de capacitats específiques que els individus, com a agents socials, apliquen a aquest aprenentatge.

Aquest enfocament cap a l'acció o l'ús de la llengua ha de tenir en compte les estratègies que utilitzen els aprenents per activar les diferents competències que conté la competència comunicativa. Aquestes estratègies serveixen per dur a terme les activitats i processos que comporten la recepció i producció de textos i la construcció de discursos que tracten de temes concrets, els quals permeten el desenvolupament de tasques lligades a determinades situacions que es donen dins els diferents àmbits d'actuació.

Tant el Marc europeu comú de referència de les llengües del Consell d'Europa (MECR) com el present currículum volen donar suport a un model obert pel que fa a les diferents teories metodològiques. Això no obstant, tant l'alumnat com el professorat han de tenir en compte els processos involucrats en l'aprenentatge de les llengües i aplicar-los en els diferents àmbits d'actuació mitjançant la selecció de materials, la proposta d'activitats i l'avaluació dels continguts, l'aplicació dels procediments adients i el desenvolupament de l'aprenentatge autònom.

La recerca en l'aprenentatge de les llengües ha produït resultats desiguals i els coneixements en aquestes àrees no han determinat encara clarament si existeix un mètode que es pugui considerar com el millor. No obstant això, cal tenir en compte alguns principis i aspectes àmpliament acceptats que ens poden ajudar a l'aprenentatge de les llengües.

Per estimular l'aprenentatge és útil contestar a la pregunta: 'quines condicions són les més adients perquè es produeixi aquest aprenentatge?' La majoria dels investigadors semblen estar d'acord en el fet que s'han de donar les condi-

cions bàsiques següents, que es poden aplicar a gairebé totes les situacions d'aprenentatge.

- Exposició: L'alumnat ha de rebre un material d'entrada (input) comprensible de la llengua parlada i escrita. Aquest material ha de ser real, suficientment ric i de qualitat. És convenient que es lliurin a l'alumnat textos d'un nivell moderadament més alt de coneixements que el que posseeixen els aprenents en aquest estadi. Ha d'incloure els tipus de registres formal i informal i pot contenir altres varietats a més de la llengua nativa, com ara la llengua que utilitza qualsevol parlant no natiu que en faci ús de la llengua objecte d'estudi.

- Ús de la llengua: Té en compte especialment el material de sortida (output) i el considera essencial per al desenvolupament de la llengua. S'espera que l'alumnat en faci ús real mitjançant la interacció dins la classe en un ventall ampli de situacions, la qual cosa farà que es processi el material d'entrada (input) de forma més analítica i, possiblement, afavorirà també els processos mentals implicats a l'aprenentatge.

- Motivació: És necessària perquè els aprenents processin la llengua que reben, l'utilitzin al més aviat possible, i es puguin beneficiar tant de l'exposició com de l'ús que en fan. La motivació pot també provenir de diverses fonts. A les EOI cal tenir en compte les característiques pròpies de l'alumnat i cercar temes adequats als seus coneixements, interessos i necessitats.

- Instrucció: S'entén enfocada cap a les estructures formals de la llengua. Actualment és un fet generalment acceptat que aquesta instrucció pot accelerar el nivell de desenvolupament de la llengua i, fins i tot, incrementar el nivell final d'adquisició dels aprenents; per tant, el seu aprenentatge sembla rellevant a les EOI. Això no obstant, cal considerar que existeixen diverses teories sobre la instrucció formal i la seva relació amb l'ordre natural del desenvolupament d'una llengua. Aquest document convida el professorat a reflexionar i informar-se sobre els aspectes esmentats, que provoquen controvèrsia entre els lingüistes, perquè prenguin decisions meditada a l'hora d'instruir els alumnes sobre les formes gramaticals. Cal tenir en compte que un enfocament excessiu en la forma pot desviar-nos dels objectius fonamentals d'un currículum dirigit a la comunicació.

Aquest document presenta un enfocament comunicatiu equilibrat, és a dir, tot i que se centra en la comunicació i els seus processos, para esment en les estructures formals i en l'assimilació de les competències com una part essencial de l'aprenentatge.

2.2. Desenvolupament de les competències

Aquests aspectes ens conviden a contemplar l'aprenentatge dels idiomes des d'un enfocament comunicatiu i pràctic amb l'objectiu de desenvolupar tasques de complexitat progressiva. Aquest progrés en la competència comunicativa comporta el desenvolupament d'altres competències, a fi de fer front a les situacions comunicatives en què es troben els aprenents.

Totes les competències humanes contribueixen, d'una manera o altra, a la capacitat de comunicar-se de l'aprenent, i es poden considerar aspectes de la competència comunicativa. De tota manera, pot ser útil distingir les competències que no estan directament relacionades amb la llengua (competències generals) de les competències pròpiament lingüístiques.

2.2.1. Competències generals

Les competències generals inclouen diversos tipus de coneixements:

- Coneixements declaratiu (savoir), que inclouen el coneixement del món i el seu funcionament, el coneixement de la cultura de les comunitats on es parla la llengua que l'aprenent estudia i la consciència de les relacions existents entre les visions de mons diferents, entre d'altres.

- Habilitats i saber fer (savoir-faire), que inclouen les habilitats pràctiques, les habilitats socials, les habilitats de la vida quotidiana i les habilitats tècniques i professionals, entre d'altres.

- El saber ser (savoir-être), que integra factors personals lligats a la pròpia personalitat i caracteritzats per les actituds, les motivacions, els valors i les creences, entre d'altres.

- El saber aprendre (savoir-apprendre), que inclou la consciència lingüística i comunicativa i les habilitats fonètiques generals, és a dir, la sensibilitat cap a la llengua, la capacitat de pronunciació de noves llengües, les habilitats per a l'estudi i la capacitat d'adaptar-se a una nova experiència, entre d'altres.

2.2.2. Competència lingüística comunicativa

Per tal de realitzar les intencions comunicatives, els usuaris de la llengua o els aprenents posen en joc les habilitats generals i les combinen amb una competència comunicativa de tipus més específicament lingüístic. En un sentit més estricte, la competència comunicativa té els components següents:

- Competències lingüístiques: són definides com els coneixements dels recursos formals i la capacitat d'utilitzar-los. Inclou les competències: gramatical, lèxica, fonològica, ortogràfica, semàntica, etc.

- Competències sociolingüístiques: comprenen el coneixement i les habilitats necessàries per tractar la dimensió social de l'ús de la llengua, com són: normes de cortesia, formes de tractament, expressions populars, accents i registre, etc.

- Competències pragmàtiques: es refereixen al coneixement que l'usuari o l'aprenent té dels principis segons els quals els missatges s'organitzen i s'utilitzen per a la realització de funcions comunicatives. Inclouen les relacions de causa i efecte, la capacitat de dirigir i estructurar el discurs, la coherència i la cohesió, etc.

Totes aquestes competències no constitueixen una finalitat en si mateixes i s'han d'activar a través d'activitats comunicatives en les quals s'integren les destreses de comprensió, expressió, interacció i mediació, tenint sempre presents els criteris d'avaluació que s'estableixen per al nivell bàsic. El material utilitzat ha de ser variat i autèntic, sempre que sigui possible, per donar resposta a les necessitats reals dels alumnes. Mitjançant aquestes tasques comunicatives, els alumnes entren en contacte amb la cultura associada als idiomes, aprofundeixen en els coneixements socioculturals i desenvolupen la seva capacitat crítica a partir de l'anàlisi de les similituds i diferències entre les distintes cultures.

2.3. Aspectes a considerar

2.3.1. Tractament de l'error

En els processos de comunicació s'ha de tenir en compte que els errors formen una part fonamental del procés d'adquisició que experimenta l'alumnat, que es troba en un moment determinat de la seva pròpia seqüència d'aprenentatge dins un sistema que no pertany ni a l'L1 ni a l'L2. Per tant, els errors no s'han de contemplar com a aspectes negatius, sinó com a manifestacions d'un estadi d'interllengua, que és un estat evolutiu necessari entre els primers intents de parlar i una expressió correcta. Perquè l'alumnat comprovi les seves hipòtesis de funció de la nova llengua ha de cometre errors, i a partir d'ells es produeix l'aprenentatge. Això no implica que els aspectes gramaticals de la llengua s'han de desatendre, sinó que s'han de programar activitats variades dirigides a la reflexió lingüística, l'orientació principal de les quals sigui l'ús correcte de la llengua a partir dels errors que es repeteixen, sense desviar-nos de l'enfocament cap a la comunicació.

2.3.2. Tractament del lèxic

L'adquisició del lèxic constitueix una part fonamental en el procés d'aprenentatge d'una llengua; per aquesta raó s'ha de plantejar de forma sistemàtica i adequada. S'han de tenir en compte els factors següents:

- La distinció entre vocabulari actiu i passiu. El primer ha de constituir el corpus bàsic productiu.

- La contextualització del lèxic.
- L'establiment de relacions mitjançant àrees i operacions semàntiques.
- El reciclatge freqüent.
- L'ús d'estratègies per a l'aprenentatge i la memorització del vocabulari.
- La combinació d'aquest aprenentatge amb un lèxic més ampli d'adquisició.
- La relació entre vocabulari i discurs.

Els mètodes utilitzats poden ser variats i han de dependre dels estils d'aprenentatge individuals.

2.3.3. Paper de l'alumnat i del professorat

La guia adoptada pel MECR implica una forma nova de considerar els rols tant del professorat com de l'alumnat. En un enfocament tradicional el professor assumeix el paper d'expert que dirigeix, controla i avalua les activitats. Un model alternatiu neix d'encarar-se cap a l'acció i contempla un aprenent que ha d'arribar a adquirir la capacitat d'iniciar el discurs, interrompre'l, acabar-lo i discutir lliurement les opinions. En aquesta direcció tant l'aprenent com el professor es converteixen en mediadors, impulsors, motivadors i monitors dels processos d'aprenentatge, al mateix temps que es relacionen com a membres d'un equip.

2.3.4. Desenvolupament de la capacitat d'aprenentatge autònom

A partir dels rols esmentats es deriva la necessitat que l'alumnat desenvolupi gradualment l'aprenentatge autònom, basat en el principi que els aprenents han de prendre la màxima responsabilitat possible en el seu propi procés d'aprenentatge i controlar-lo progressivament. També han de prendre consciència de les seves etapes de desenvolupament, tant dins com fora de la classe.

2.3.5. Utilització dels llibres de text

El llibre de text ha de ser utilitzat com un recurs més per aconseguir assolir els objectius i continguts marcats a la programació. La seva utilització ofereix sens dubte grans avantatges (un marc estable per a l'ensenyament, un material comú d'ús individual per a l'alumnat i un important estalvi de treball per al professorat), però cal recordar que tot text ha de ser complementat, en major o menor mesura, tant per cobrir la programació com per satisfer les necessitats pròpies de cada grup i professor. Cal remarcar la conveniència que professors que imparteixin el mateix curs mantinguin reunions periòdiques amb la finalitat de planificar les possibles formes de complementar el llibre de text.

2.3.6. Les noves tecnologies

La introducció i l'ús de les noves tecnologies (TIC) a l'aprenentatge dels idiomes és avui en dia imprescindible. Per a les EOI és un repte que requereix una infraestructura tecnològica cada vegada més adequada a les necessitats dels estudiants i una formació del professorat amb relació a aquests canvis. La introducció de les TIC és un impuls cap a la innovació pedagògica, propicia el canvi dels mètodes d'aprenentatge i de la relació professor alumne. També són una eina atractiva de suport a la docència, poden fomentar l'autonomia a l'aprenentatge, permeten el contacte directe de l'alumne amb la llengua i la cultura d'aquell idioma que s'estudia a través d'Internet o d'altres recursos multimèdia. És convenient que aquesta introducció de les TIC es realitzi des del començament de l'aprenentatge de l'idioma estudiat, és a dir, des del nivell bàsic, segons les possibilitats dels centres. Aquest impuls només és possible si es dona una formació al professorat referent a:

- L'ús de les TIC com a recurs didàctic habitual en la seva pràctica docent.
- Els coneixements tècnics bàsics que permetin la utilització de les eines informàtiques.
- La recerca, l'adaptació, la presentació i l'elaboració de materials curriculars que utilitzi eines informàtiques.
- La integració de pàgines d'interès a les pàgines web de les escoles o pàgines similars tipus WIKI.

Les activitats i condicions que es podrien proposar per a aquest nivell són bàsicament:

- Orientar l'alumnat sobre l'accés a una selecció de pàgines web d'interès: (notícies a la ràdio i a la televisió en línia, premsa, exercicis d'autocorrecció sobre aspectes formals de la llengua, programes didàctics d'altres centres, entre d'altres).

- Completar les activitats de classe per treballar totes les destreses comunicatives.

- Utilitzar el correu electrònic, els xats i els fòrums a nivell bàsic amb pautes per motivar l'expressió escrita.

- Utilitzar els recursos més amplis que pot oferir una aula multimèdia, com per exemple la utilització de mètodes multimèdia interactius que es poden fer servir en forma d'autoaprenentatge o amb el professor.

- Orientar l'alumnat a l'hora de cercar informacions a la xarxa sobre les programacions de les EOI, preparar classes guiades amb el grup o tot l'alumnat, realitzar converses en temps real amb el grup o tot l'alumnat (amb programes com Skype o Communication Server).

Les TIC són un mitjà adient, atractiu, motivador i facilitador per a la immersió lingüística o cultural en la llengua objecte d'aprenentatge. Cal tenir-les en compte en l'ensenyament de les llengües.

2.3.7. Foment de la lectura

La lectura extensiva de l'idioma en qüestió és una manera d'ampliar el lèxic, tant productiu com receptiu, i familiaritzar-se amb les estructures gramaticals de la llengua. A més, és una activitat que l'alumne desenvolupa de forma autònoma, sempre amb l'objectiu de millorar la fluïdesa lectora, i promoure la confiança en si mateix.

Un currículum d'idiomes que considera la importància de l'estudi autò-

nom no pot ignorar aquesta qüestió. Les orientacions següents poden servir perquè els alumnes dels idiomes impartits a les Illes Balears s'animin a la lectura i llegeixin per plaer i no per obligació:

- Cal que les escoles oficials d'idiomes ofereixin una àmplia selecció de textos perquè els seus alumnes puguin triar llibres que es corresponguin amb el seu nivell. Per tant, les biblioteques dels centres s'han de dotar d'un fons suficient. És important que els llibres a l'abast dels estudiants es corresponguin amb els interessos de l'alumnat.

- No és indispensable que la lectura de textos sigui objecte d'avaluació. Els professors poden comentar a classe els textos llegits i animar els alumnes a fer petites presentacions o feines que hi estiguin relacionades.

- En un programa de lectura, el professor ha d'assolir el paper de dinamitzador que pot proposar textos, mantenir un control dels llibres llegits, i fer recomanacions als alumnes; pot llegir en veu alta a classe, presentar extractes de les lectures enregistrades, etc. Si l'experiència de la lectura resulta positiva i profitosa, la motivació de continuar llegint és una conseqüència natural i lògica, i aquesta activitat esdevé habitual.

- Tant el lèxic com la gramàtica dels textos oferts no ha de representar excessiva dificultat per tal d'evitar un sentiment de frustració.

2.4. El paper de les tasques a l'aprenentatge

2.4.1. Tipus de tasques

L'enfocament que descriu el MECR està clarament centrat en l'acció, com ja s'ha esmentat anteriorment. La comunicació i l'aprenentatge suposen la realització d'una sèrie de tasques que s'han de dur a terme. Aquestes tasques es poden definir com qualsevol acció intencionada que una persona considera necessària per aconseguir un resultat concret en el context d'un problema a resoldre, una obligació a complir o un objectiu a assolir. Les tasques constitueixen un procediment metodològic coherent amb els principis d'encaminar el procés comunicatiu, encara que són compatibles amb altres enfocaments més tradicionals.

El MECR explica que aquestes tasques no són exclusivament lingüístiques, encara que comportin activitats lingüístiques i que requereixin la competència comunicativa de l'individu. L'assoliment d'aquestes tasques fa necessari l'ús d'estratègies en la comunicació i l'aprenentatge. Sempre que l'acompliment d'aquestes tasques impliqui el desenvolupament d'activitats lingüístiques, cal processar textos orals o escrits.

En termes d'aprenentatge de les llengües, les esmentades tasques poden incloure des de demanar el menú a un restaurant o traduir un text d'una llengua estrangera fins elaborar un diari a l'escola.

Els temes a tractar poden generar diferents tipus d'activitats. Quan es tracta un tema en el llibre de text o quan s'utilitzen altres materials, es pot consultar la llista de tasques per veure quines poden ser les apropiades. Sembla adient incloure els tipus més usuals per a aquest nivell abans de començar la programació.

Freqüentment s'explica que les tasques (reals o pedagògiques) han de simular o reproduir les característiques de les tasques reals fora de l'aula. Això no obstant, la comunicació dins l'aula presenta característiques pròpies que cal no oblidar, tant pel que fa al context com al llenguatge que s'utilitza.

Tipus de tasques

a) Fer llistes
(Elaborar llistes o mapes mentals)

Exemples

- Desenvolupament d'un conjunt d'idees: fer suggeriments per organitzar una celebració.

- Recerca de fets, p. ex.: un recull de detalls per aclarir una situació.

b) Ordenar i classificar

(Ordenar dades segons criteris específics)

Exemples:

- Seqüències d'accions o successos, p. ex.: ordenar cronològicament els esdeveniments.

- Classificació d'ítems segons criteris específics: classificar les millors maneres d'aprendre un idioma.

- Agrupació per categories: completar una graella amb informació extreta d'un text.

- Altres tipus d'agrupacions on no figuren les categories, p. ex.: formes de classificar els animals que apareixen en els dibuixos.

c) Comparar

(Buscar semblances i diferències)

Exemples:

- Enllaçar punts específics i relacionar-los, p. ex.: associar les indicacions d'un text amb un diagrama o dibuixar una ruta en un mapa.

- Trobar semblances, p. ex.: comparar dos actors o dues actrius.

- Trobar diferències, p. ex.: buscar semblances i diferències entre dues fotos.

d) Solucionar problemes

(Utilitzar la capacitat intel·lectual i de raonament)

Exemples:

- Trencaclosques.

- Problemes de lògica.

- Problemes de la vida real, p. ex.: els consells que donaries a una persona que ho necessita.

- Situacions hipotètiques, p. ex.: imaginar que s'ha de preparar un menú per a 200 persones.

- Alternatives, p. ex.: possibles formes d'acabar una narrativa.

e) Compartir experiències

(Parlar lliurement sobre un mateix i les experiències amb altres i posar en pràctica les activitats socials)

Exemples:

- Parlar dels amics/amigues.

- Expressar opinions sobre programes de TV.

- Contar anècdotes.

- Parlar d'experiències passades.

f) Tasques creatives

(Organitzar projectes que inclouen feines en grups d'alumnes per assolir un treball creatiu)

Exemples:

- Escripura creativa: escriure una història basada en un text.

- Investigació: fer entrevistes senzilles a passatgers que arriben a la nostra illa.

- Projectes amb els mitjans de comunicació: dissenyar un anunci d'un producte.

- Diàlegs: crear i memoritzar diàlegs senzills.

- Teatre: dissenyar una escena teatral curta i memoritzar-la.

- Situacions de la vida real: dissenyar un diàleg per organitzar una reserva de vacances.

La lingüista Jane Willis proposa un esquema sobre l'adaptació de les fases d'una tasca dirigida a un grup de joves adults principiants que ens sembla adient amb l'enfocament d'aquest currículum:

a) Fase prèvia a la tasca (preparació)

El professorat ha de:

- Introduir i definir el tema.

- Utilitzar activitats per ajudar els alumnes a recordar/aprendre paraules útils i/o frases.

- Assegurar-se'n que els alumnes entenen les instruccions sobre la tasca.

- Fer servir enregistraments d'altres persones realitzant la mateixa tasca, si és el cas.

b) Cicle de la tasca (desenvolupament)

Tasca

L'alumnat

- Ha de dur a terme la tasca en parelles o petits grups.

- Pot utilitzar com a referència un text llegit o escoltat.

El professorat

- Ha de monitoritzar el procés.

Planificació

L'alumnat
-Ha de preparar un informe per presentar a la classe sobre com han realitzat la tasca, el que han descobert/decidit.
-Ha d'assajar el que ha de dir o ha de fer un esborrany escrit perquè els altres alumnes ho llegeixin.

El professorat
-Ha d'assegurar-se'n que l'informe és clar.
-Ha d'aconsellar els alumnes.
-Ha d'ajudar a assajar els informes orals o organitzar els escrits.

Informe

L'alumnat
-Ha de presentar els informes escrits a la classe o fer circular/distribuir els informes escrits.

El professorat
-Ha de presidir l'activitat i seleccionar els torns de paraula, o assegurar-se'n que els alumnes llegeixen els informes.
-Pot donar algun tipus de feedback o fer comentaris sobre el contingut o la forma.
-Pot utilitzar enregistraments d'altres persones realitzant la tasca.

c) Enfocament cap a les estructures formals

Anàlisi

L'alumnat
-Ha de fer activitats per identificar i processar les característiques formals de la tasca i/o la transcripció.
-Ha de fer preguntes sobre aspectes gramaticals que ha identificat.

El professorat
-Ha de revisar amb tota la classe l'anàlisi que els alumnes han fet sobre l'activitat.
-Ha d'enfocar l'atenció cap a les paraules, frases i models lingüístics.
-Pot recollir els ítems lingüístics de la fase d'informe.

Pràctica

El professorat
-Ha de conduir els informes orals o distribuir/exposar els seus informes escrits.

L'alumnat
-Ha de practicar les paraules, frases i models obtinguts després de l'anàlisi de les activitats.
-Ha de practicar altres trets característics que es donen a les tasques o als informes.
-Ha d'incloure nous ítems en el seu quadern de notes.

2.4.2. Orientacions per a les programacions

El plantejament pedagògic i filosòfic del present currículum parteix d'un model d'organització que contempla l'ensenyament-aprenentatge des d'un enfocament més dirigit al procés que al producte, encara que ambdós s'han de tenir presents. L'alumnat i el professorat treballen junts en un programa orientat cap a l'acció, mitjançant un input de materials autèntics que difícilment permebran una selecció prèvia del lèxic i dels continguts morfosintàctics. Aquests aspectes han d'aparèixer amb naturalitat a partir dels textos en qüestió i el seu ús depèn de la tasca que s'ha d'assolir.

Vist des d'aquesta perspectiva el present document presenta propostes als departaments implicats que, de forma obligatòria, han d'elaborar les programacions.

A l'acabament del curs, els professors han de fer un control estricte del desenvolupament del curs, i una nova redacció retrospectiva de la programació. A partir d'aquesta experiència, amb les dades recollides en el procés de pilotatge, cada departament tindrà al seu abast la informació necessària per prendre decisions sobre les programacions del curs següent que, d'aquesta manera, aniran perfeccionant-se.

Les programacions han de presentar el currículum en els seus propis termes, dintre del marc establert per la normativa vigent i han d'incloure:

- Els mecanismes que permetin la coherència entre el professorat de cada nivell i l'atenció a les necessitats i preferències de l'alumnat.
- El desglossament d'objectius i continguts per curs i la seva distribució temporal. La metodologia que s'ha d'aplicar, en coherència amb el present currículum.
- Els criteris, estratègies i procediments d'avaluació en coherència amb els principis establerts en aquest currículum.
- Els materials i recursos didàctics que es volen utilitzar, incloent els llibres de text. L'ús d'un determinat llibre o material pot incidir en el detall de les programacions, però la seva efectivitat s'ha de sotmetre a revisió periòdica.
- Els procediments per avaluar el seguiment i compliment de les programacions.

Finalment, el professorat i l'alumnat són els encarregats de construir, a partir dels elements que conformen el currículum i les seves concrecions posteriors, un procés d'ensenyament i aprenentatge que sigui alhora eficaç i significatiu per a cada grup d'alumnes.

Per a les programacions d'aula el professorat ha de tenir en compte les programacions i, a través d'elles, el present currículum, a més del context de cada grup d'alumnes, les seves particularitats, necessitats, interessos, etc.

Aquest context es pot analitzar a través de:

- L'avaluació de diagnòstic.
- La recollida d'informació.
- L'observació a l'aula.
- La participació de l'alumnat en la presa de decisions sobre l'ensenyament/aprenentatge.
- La integració de l'aprenentatge a l'aula i l'aprenentatge autònom.
- L'observació directa del que fa progressar l'alumnat cap a la consecució dels objectius comunicatius del nivell.

2.5. Estratègies d'aprenentatge

La comunicació i l'aprenentatge suposen la realització de tasques que no són exclusivament lingüístiques, encara que comportin activitats lingüístiques i que requereixin la competència comunicativa de l'individu. El fet que aquestes tasques no siguin rutinàries ni automàtiques fa necessari l'ús d'estratègies a la comunicació i a l'aprenentatge. Sempre que l'acompliment d'aquestes tasques suposi el desenvolupament d'activitats lingüístiques, cal processar (a través de la recepció, la producció, la interacció o la mediació) textos orals o escrits.

Les estratègies es poden definir com a línies d'acció organitzada, intencionada i regulada que una persona escull per dur a terme una tasca que ella mateixa es proposa o que se li presenta. Es defineixen com l'organització dels recursos disponibles amb la finalitat de dur a terme qualsevol pla. L'ús d'una estratègia inclou el fet de prendre decisions conscients per tal d'actuar d'una o altra manera.

Els departaments haurien de tenir en compte el major nombre possible de estratègies en el desenvolupament de les seves programacions. S'ha d'ajudar l'alumnat a reconèixer la gran importància d'aquest apartat en l'aprenentatge d'una llengua, especialment en el nivell bàsic, en el qual un bon establiment de les estratègies ha de servir com a base per al futur aprenentatge de l'idioma. Se l'ha d'ajudar, així mateix, a identificar i aplicar les estratègies que ja emprava en la seva llengua i a desenvolupar-ne d'altres de noves. Per això, es poden utilitzar activitats específiques, però principalment es tracta d'integrar el treball de les estratègies dins de les activitats comunicatives. És també bàsic el foment de l'aprenentatge autònom. Generalment les estratègies no són directament avaluables, s'avaluen de forma indirecta a través de les diverses activitats.

Les estratègies es poden classificar en:

- a) Metacognitives: són les que ajuden a solucionar un problema des d'una perspectiva global o de conjunt.
- b) Cognitives: són les que s'utilitzen per adquirir una llengua i estan relacionades amb els materials lingüístics.
- c) Comunicatives: són les que ajuden a iniciar, mantenir i finalitzar la comunicació.
- d) Socioafectives: són les que tenen a veure amb les relacions i sentiments.

Fent una anàlisi del tractament de les estratègies que fa el MECR, s'arriba a la conclusió que hi apareixen intercalades amb les capacitats, sense fer-ne una distinció clara.

Sembla adient fer una relació del tipus d'estratègies que es poden utilitzar

en els processos de comprensió i expressió a tots els nivells.

2.5.1. Estratègies d'expressió oral i escrita

- a) Reproducció de sons, de pautes d'entonació i de grafies a partir de models determinats.
- b) Lectura expressiva de textos assenyalats amb entonació i pronunciació adequats al nivell.
- c) Reproducció de les estructures i dels textos assenyalats per a aquest nivell seguint instruccions i models.
- d) Adequació del registre formal i informal segons el tipus i la intencionalitat del text.
- e) Producció de textos orals i escrits mitjançant la combinació d'estructures lingüístiques estudiades.
- f) Adequació del missatge als components de l'acte de comunicació (interlocutor, canal i registre).
- g) Utilització d'estratègies compensatòries com parafrasejar, usar sinònims, mots crossa i mots comodí del propi idioma, entre d'altres.
- h) Anàlisi i autoavaluació dels resultats positius i dels errors, a través d'indicis manifestats per l'interlocutor (repetició sense errors, gestos, entre d'altres), amb la finalitat de prendre confiança en si mateix o per autocorregir-se.
- i) Revisió del text produït i incorporar aportacions que el millorin com a resultat de l'intercanvi amb altres lectors.

2.5.2. Estratègies d'interacció

- a) Predicció de les intencions de l'interlocutor i possibles reaccions que es puguin produir envers el discurs.
- b) Identificació de buits d'informació i estimació d'allò que es pot donar per descomptat.
- c) Planificació dels intercanvis atenent la situació de comunicació.
- d) Repetició mental i ús de frases estandarditzades d'ús freqüent (felicitar, saludar i acomiadar-se; desitjar sort, etc.), tant oralment com per escrit.
- e) Manteniment de l'atenció i observació del comportament de l'interlocutor per poder comprendre'l millor.
- f) Ús d'estratègies compensatòries per evitar silencis o malentesos en la comunicació: petició d'ajuda, de repetició, d'aclariment del que s'ha dit o escrit, utilització del llenguatge no verbal, canvi de tema, ús d'expressions per donar temps a pensar el que es vol dir, etc.
- g) Comprovació de la comprensió del missatge; petició de correcció a l'interlocutor i aclariment de possibles malentesos.

2.5.3. Estratègies d'aprenentatge autònom

- a) Planificació d'un pla de treball personal (diari, setmanal, quinzenal, etc.) i d'un treball (en parelles, en equip).
- b) Localització i ús efectiu de recursos personals (llibre de text, diccionaris personals, apunts, etc.), dels disponibles tant en el centre escolar com fora (biblioteques, aula de recursos i aula multimèdia) que poden ajudar l'alumne a la preparació i organització de la tasca.
- c) Identificació de les estratègies bàsiques per a l'aprenentatge del vocabulari, la gramàtica i la utilització ràpida i freqüent de la llengua apresada.
- d) Ús d'estratègies compensatòries (parafrasejar, emprar mímica, etc.), afectives (tenir confiança en un mateix davant l'error, arriscar-se a realitzar una tasca, etc.) i socials (treballar amb companys, intercanvis amb parlants nadius, entre d'altres) amb la finalitat d'afavorir l'aprenentatge.
- e) Ús d'estratègies de memòria (crear relacions mentals, mapes semàntics, etc.), cognitives (analitzar, raonar, deduir, etc.) i metacognitives (fixar-se objectius, relacionar els nous coneixements amb els ja coneguts) per desenvolupar les tècniques d'estudi i de treball.
- f) Ús d'estratègies transferides d'altres aprenentatges.
- g) Participació en situacions de comunicació a través de les noves tecnologies de la informació i comunicació (missatges de mòbil, xat o correus electrònics).
- h) Detecció dels errors més freqüents, anàlisi de les causes i la seva acceptació com a element necessari en el procés d'aprenentatge. Participació en activitats de coavaluació com a recurs per reflexionar sobre les dificultats que sorgeixen en el procés d'aprenentatge, amb la finalitat de superar-les.
- i) Identificació del resultat positiu que s'ha obtingut en la utilització d'una estratègia (autoavaluació) i continuïtat en el seu ús.

2.5.4. Estratègies culturals i interculturals

- a) Reconeixement de les característiques pròpies de la cultura d'origen i la cultura nova objecte d'estudi.
- b) Observació i reconeixement dels continguts i convencions culturals propis de l'idioma.

- c) Identificació de les diferències i similituds socioculturals entre la cultura pròpia i l'aliena.
- d) Ús d'estratègies per establir contacte amb altres cultures.
- e) Identificació d'estereotips i formes de superar-los.
- f) Identificació del paper de l'alumne com a intermediari cultural entre la L1 (cultura pròpia) i la L2 (nova cultura).

2.6. Les actituds i l'aprenentatge

Les actituds es poden definir com a opinions, formes de pensar i formes de respondre a qualsevol problema. Estan relacionades amb l'experiència i la cultura i són difícils de definir, però exerceixen control sobre l'aprenentatge de les llengües.

Es recullen en forma de llistes indicatives de les quals els departaments haurien de seleccionar els apartats que els alumnes han d'aprendre o desenvolupar. Es recomana, no obstant això, abastar el major nombre d'epígrafs possible. Es poden classificar de la manera següent:

2.6.1. Actituds vers la comprensió auditiva i lectora i l'expressió oral i escrita

- a) Mostrar interès i respecte per les normes que regeixen els textos orals i escrits.
- b) Respectar les idees expressades en l'idioma estranger.
- c) Prendre consciència de la importància d'aprendre un idioma per poder satisfer necessitats comunicatives.
- d) Valorar la comunicació com a forma de convivència i respecte per les normes que la regulen.
- e) Mostrar estima i interès per qualsevol manifestació oral o escrita que es presenti en l'idioma estudiat dintre o fora de l'àmbit escolar.

2.6.2. Actituds vers la interacció

- a) Superar el sentit del ridícul i de la cohibició. Desenvolupar el sentit de l'espontaneïtat, i valorar la confiança en si mateix per poder establir intercanvis comunicatius.
- b) Mostrar una actitud col·laboradora, participativa, i de respecte cap a les normes en els intercanvis comunicatius (respecte al torn de paraules, a les idees de l'altre, etc.).
- c) Valorar el treball en grup com a mitjà d'aprenentatge, l'establiment de relacions entre els participants i la motivació que afavoreixin l'estímul mutu i d'avaluació conjunta.
- d) Valorar l'ús de les noves tecnologies de la informació i comunicació com a mitjà de perfeccionament de l'idioma i d'interrelació personal.

2.6.3 Actituds vers l'aprenentatge autònom

- a) Mostrar estima i interès per qualsevol manifestació oral o escrita que es presenti en l'idioma estudiat fora de l'àmbit escolar i aprofitament de les noves tecnologies com a font important d'aprenentatge autònom.
- b) Valorar el propi esforç, progrés i curiositat per aprendre, i acceptar les pròpies limitacions i dificultats que sorgeixen de l'aprenentatge.
- c) Acceptar l'error com a element necessari en el procés d'aprenentatge.

2.6.4. Actituds culturals i interculturals

- a) Rebutjar estereotips, tòpics i prejudicis sobre l'idioma, sobre la cultura i sobre els seus parlants.
- b) Mostrar interès i respecte pel coneixement de les principals característiques de la vida quotidiana, de la cultura, de les convencions socioculturals i el llenguatge no verbal propis del país o països de l'idioma estudiat.
- c) Mostrar interès cap a altres cultures, noves experiències i altres comportaments.
- d) Valorar el paper d'intermediari cultural entre la cultura pròpia i la cultura estrangera per abordar amb eficàcia els malentesos culturals i les situacions conflictives.
- e) Mostrar una actitud oberta i crítica davant altres valors característics que pertanyen a diferents cultures.

3. DEFINICIÓ DE NIVELL

El nivell bàsic, globalment, té com a finalitat principal capacitar l'alumnat per utilitzar l'idioma de manera simple però suficient per poder intervenir i actuar a un nivell elemental, tant receptivament com productivament, entre els parlants de les diferents llengües. La capacitat de producció inclou tant la forma oral com l'escrita per poder comprendre i produir textos breus que versin sobre

aspectes bàsics i concrets de temes generals i situacions de la vida quotidiana i que facin referència a l'àmbit personal i públic. S'han de reconèixer i utilitzar els registres formal i informal adaptats a aquest nivell, i s'ha de fer servir la llengua estàndard com a mitjà de comunicació en situacions de la vida quotidiana i per cobrir les necessitats més immediates dels usuaris de la llengua.

L'ús de l'idioma en aquest nivell implica també el desenvolupament de l'autonomia gradual de l'alumne en l'aprenentatge.

Cal remarcar la necessitat per part de l'aprenent de l'adquisició progressiva d'un lèxic d'ús freqüent i de les estructures bàsiques adients als textos utilitzats.

El Nivell A2 (usuari bàsic) reflecteix el nivell a què fa referència l'especificació Bàsic del Consell d'Europa. En aquest nivell es troben la majoria de descriptors de les funcions socials com, per exemple, utilitzar formes de cortesia simples i habituals per saludar i adreçar-se a algú; saludar la gent, preguntar com estan i reaccionar adequadament a la resposta; mantenir intercanvis socials molt curts; preguntar i respondre preguntes sobre el que es fa a la feina i en el temps lliure; fer invitacions i respondre-hi; discutir què s'ha de fer, on s'ha d'anar i preparar una cita; fer oferiments i acceptar ofertes. Aquí també es troben, a més a més, els descriptors sobre la vida social i com desenvolupar-s'hi: la versió simplificada i reduïda del conjunt complet d'especificacions relatives a transaccions del nivell llindar per a aprenents adults que viuen a l'estranger com, per exemple, fer transaccions senzilles a les botigues, a les oficines de correus o a les entitats bancàries; obtenir informació sobre viatges; utilitzar transports públics (autobusos, trens i taxis); demanar informació bàsica; demanar i donar adreces; comprar bitllets; demanar i subministrar béns i serveis quotidians.

4. OBJECTIUS GENERALS DEL NIVELL BÀSIC

En acabar els dos cursos que integren el nivell bàsic, l'alumnat ha de ser capaç de:

a) Comprendre el sentit general, la informació essencial i els detalls rellevants (punts principals) que es troben en textos breus orals, transmesos de viva veu o per mitjans tècnics (telèfon, megafonia, etc.) referits a assumptes de la vida quotidiana. Aquests textos han de presentar una estructura senzilla i clara, en un registre neutre formal o informal i s'han d'articular d'una manera clara i pausada que permeti realitzar la tasca. Les condicions acústiques han de ser bones i el missatge no ha d'estar distorsionat.

b) Produir textos orals molt breus, tant per expressar-se cara a cara, com per telèfon o altres canals, i comunicar-se de forma comprensible.

c) Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals i els detalls rellevants que es troben en textos escrits breus i senzills.

d) Escriure textos que utilitzin els recursos de cohesió adequats al nivell i les convencions elementals d'ortografia i puntuació.

e) Utilitzar, de manera reflexiva i apropiada al nivell, els elements formals de l'idioma de tipus morfosintàctic, lèxic i fonètic, i entendre la seva importància com a instruments eficaços per millorar la comunicació.

f) Mostrar una actitud oberta i positiva davant una realitat plurilingüe i pluricultural, que fomenti l'enteniment, la tolerància i el respecte mutu i que faciliti la mobilitat i la cooperació internacionals.

g) Reconèixer i mostrar interès envers les característiques i singularitats pròpies de la societat i la cultura de la llengua estudiada, amb la finalitat de facilitar la competència comunicativa i desenvolupar la consciència intercultural.

h) Desenvolupar estratègies de treball personal i aprenentatge autònom utilitzant diverses fonts de comunicació i recursos, incloses les tecnologies de la informació i la comunicació, que permetin un aprenentatge al llarg de la vida.

i) Desenvolupar estratègies de comunicació que facilitin la comprensió, expressió, interacció i mediació i que permetin afrontar amb èxit el procés comunicatiu.

j) Adquirir un repertori lèxic suficient per desenvolupar i per dur a terme activitats comunicatives bàsiques.

4.1. Objectius específics del nivell bàsic 1

Destreses receptives: comprensió lectora i comprensió auditiva

4.1.1. Comprensió lectora

a) Comprendre indicacions bàsiques per omplir fitxes i impresos.

b) Comprendre informació, instruccions i indicacions bàsiques molt breus i usuals que es troben en anuncis públics, rètols i cartells, carrers, botigues, restaurants, mitjans de transport o en altres serveis i llocs públics.

c) Comprendre notes o missatges senzills i anuncis públics que incloguin formes gramaticals simples i que utilitzin un lèxic d'ús freqüent. La informació, instruccions i indicacions han d'estar relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana.

d) Comprendre la informació essencial inclosa en escrits molt senzills com ara faxos, postals, correus electrònics i missatges de textos, entre d'altres. Aquests textos han de tractar sobre aspectes de la vida quotidiana.

e) Comprendre escrits formals breus sobre temes de la vida quotidiana i a l'experiència de l'alumnat com la confirmació d'un vol, la reserva de l'habitació d'un hotel o la informació sobre un curs d'idiomes a l'estranger, o la concessió d'una beca.

f) Fer-se una idea clara del contingut general i localitzar informació específica molt senzilla inclosa en el material informatiu comú i d'ús quotidià com menús, plànols, horaris, directoris, opuscles, guies telefòniques, fullets d'instruccions, informació molt bàsica extreta d'internet, extractes molt breus d'articles, etc. Aquest material ha de presentar una estructura clara, ha de tractar temes familiars de l'entorn dels aprenents i ha d'anar, preferentment, acompanyat d'il·lustracions o imatges. Aquests textos han d'incloure formes gramaticals molt bàsiques i un repertori lèxic d'ús molt freqüent.

4.1.2. Comprensió auditiva

a) Comprendre la informació essencial del que es diu directament en transaccions i gestions molt bàsiques que es produeixen cara a cara; per exemple: registrar-se en un hotel, fer compres o inscriure's en un curs, sempre que es pugui demanar confirmació del que s'ha dit i es tractin temes de la vida quotidiana.

b) Comprendre el sentit general i la informació essencial d'allò que es diu en conversacions breus i molt senzilles en les quals l'alumnat participa, sempre que es puguin demanar aclariments o repeticions. L'interlocutor ha de parlar de forma clara i pausada. Aquestes conversacions han de versar principalment sobre l'àmbit personal i els assumptes quotidians o d'immediata rellevància pel que fa als interessos de l'alumnat, sempre que es produeixin en bones condicions acústiques.

c) Identificar el tema i comprendre la informació específica molt senzilla d'extractes molt breus de televisió o d'altres mitjans audiovisuals sempre que es tractin temes quotidians, la informació s'emeti amb claredat i pausadament, i no hi hagi distorsions acústiques.

Destreses productives: expressió oral i expressió escrita

4.1.3. Expressió oral i interacció

a) Fer presentacions molt breus preparades prèviament, per exemple, presentar-se a si mateix o a uns altres.

b) Parlar molt breument d'un mateix i dels aspectes més rellevants de la pròpia experiència com ara activitats habituals o l'expressió sobre gustos i preferències.

c) Prendre part de manera molt bàsica en transaccions i gestions senzilles relacionades amb dades personals, nombres, quantitats, preus, dates i horaris, així com en la comunicació essencial sobre béns i serveis quotidians, com restaurants o transports, entre d'altres.

d) Participar en entrevistes, per exemple de treball, i poder respondre a preguntes bàsiques i directes sobre aspectes personals.

e) Poder respondre preguntes bàsiques i directes sobre aspectes personals.

f) Participar en converses breus que utilitzen expressions molt bàsiques en les quals s'estableix contacte social i s'intercanvia informació com salutacions i comiats, agraïments i disculpes, invitacions i respostes, demostracions d'interès per l'estat dels altres, sempre que es compti amb la repetició de les produccions orals o la cooperació dels interlocutors.

4.1.4. Expressió escrita

a) Escriure notes i anuncis i prendre notes de missatges senzills relacionats amb activitats i situacions de la vida quotidiana.

b) Escriure correspondència personal breu i senzilla com postals, faxos o correus electrònics, per tractar temes relacionats amb l'entorn de l'alumnat.

c) Fer descripcions molt senzilles de persones, objectes i llocs.

d) Escriure instruccions molt senzilles referents a aspectes de la vida quotidiana, mitjançant frases i enunciats breus, com ara les instruccions d'una recepta de cuina.

e) Produir frases i enunciats breus utilitzant connectors molt bàsics per articular una narració.

f) Omplir formularis, qüestionaris o fitxes que requereixin dades personals, com ara el nom, la nacionalitat, l'adreça, etc.

4.2. Objectius específics del nivell bàsic 2

Destreses receptives: comprensió lectora i comprensió auditiva

4.2.1. Comprensió lectora

a) Comprendre informació, instruccions i indicacions bàsiques en rètols, anuncis públics i cartells, que es troben a la via pública, centres comercials, restaurants, mitjans de transport o d'altres serveis o llocs públics.

b) Comprendre missatges o notes breus que contenen informació, instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana.

c) Comprendre el contingut de la correspondència personal, com cartes, correus electrònics i postals que inclouen textos breus i senzills sobre qüestions de la vida quotidiana.

d) Comprendre el contingut de la correspondència formal breu que es pot trobar a cartes, correus electrònics o faxos, entre d'altres, i que versin sobre qüestions pràctiques exposades de forma senzilla.

e) Comprendre informació essencial i localitzar informació específica en fullets il·lustrats o a d'altres materials informatius senzills i d'ús quotidià, com prospectes, menús, llistes, formularis, horaris, informació bàsica extreta d'internet, pàgines web d'estructura clara i que utilitzin un llenguatge familiar.

f) Identificar els punts principals i la informació específica en textos periodístics breus i senzills que descriu fets o esdeveniments, que incloguin xifres, noms i il·lustracions, i que utilitzin principalment vocabulari d'ús freqüent, com els resums de notícies en els diaris.

g) Comprendre instruccions sobre aparells d'ús freqüent com un telèfon públic, un caixer automàtic, etc.

h) Comprendre el sentit general d'un relat o una descripció lineal.

4.2.2. Comprensió auditiva

a) Identificar i comprendre els punts principals, la informació específica i els detalls rellevants en missatges i anuncis públics breus, clars i senzills que es produeixen de forma pausada i que continguin instruccions, indicacions o altres tipus d'informació.

b) Comprendre el que es diu en les transaccions i gestions senzilles, sempre que es pugui demanar confirmació, com les que tenen lloc a una entitat bancària.

c) Comprendre la informació essencial i els punts principals d'allò que es diu en les converses on l'aprenent participa, sempre que pugui demanar confirmació del que s'ha dit i que es tractin temes relacionats amb la vida quotidiana i/o els interessos de l'alumnat. El ritme de la conversa ha de ser clar i pausat.

d) Comprendre el sentit general i la informació específica de converses que tenen lloc en presència de l'alumne produïdes amb claredat i ritme pausat, en les quals l'alumne ha de poder identificar un canvi de tema.

e) Comprendre el sentit general, els punts principals i la informació específica de missatges enregistrats breus i senzills i de programes de televisió, com ara els butlletins meteorològics o els anuncis comercials, quan els comentaris comptin amb el suport d'imatges i les condicions acústiques no dificultin l'audició.

f) Copsar la línia argumental i els episodis més importants de relats curts adaptats al nivell.

Destreses productives: expressió oral i expressió escrita

4.2.3. Expressió oral i interacció

a) Fer, davant una audiència, anuncis públics i presentacions breus assajades prèviament que versin sobre temes habituals i poder respondre a preguntes breus i senzilles plantejades pels oients.

b) Parlar breument sobre experiències o esdeveniments i descriure aspectes quotidians de l'entorn, referits a persones, llocs, experiències de treball o estudi, objectes i possessions, així com activitats habituals, parlar de plans, fer comparances o parlar d'allò que plau o desplau, relacionant adequadament els diferents elements.

c) Contar històries senzilles que poden anar acompanyades de suports visuals, com ara les vinyetes d'un còmic.

d) Poder interactuar de manera bàsica en situacions comunicatives que es produeixen en centres comercials, entitats bancàries, botigues, comerços i restaurants, entre d'altres.

e) Participar en entrevistes amb objectius diversos, en les quals les preguntes siguin bàsiques i properes a l'entorn de l'alumnat, sempre que es pugui demanar aclariment o repetició.

f) Participar en converses breus en les quals s'estableix contacte social, s'intercanvia informació sobre temes senzills i habituals, es fan ofersaments o suggeriments, es donen instruccions, s'expressen sentiments i opinions, es donen consells, s'expressa acord i desacord, sempre que es pugui demanar repe-

tició.

4.2.4. Expressió escrita

a) Escriure notes, anuncis i missatges i prendre notes de missatges senzills en els quals s'inclouen informació, instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana.

b) Escriure correspondència personal breu i senzilla, com ara per mostrar agraïment, disculpar-se o parlar d'un mateix o d'alguna persona de l'entorn familiar, així com parlar de les condicions de vida, del treball, dels amics o de les diversions.

c) Fer descripcions breus i senzilles de persones, objectes i llocs, vivències personals, intencions de futur, gustos i preferències.

d) Escriure correspondència formal molt senzilla i breu per sol·licitar un servei o demanar informació, entre d'altres.

e) Escriure instruccions senzilles referents a aspectes de la vida quotidiana, com una recepta o les indicacions necessàries per arribar a un lloc determinat, entre d'altres.

f) Escriure de forma breu i elemental sobre experiències, activitats o esdeveniments i contar històries reals o imaginades, utilitzant de manera simple però coherent les formes verbals i els connectors bàsics per articular la narració.

g) Emplenar formularis, qüestionaris i impresos senzills relacionats amb l'activitat quotidiana de l'alumnat.

5. CONTINGUTS

Encara que els continguts es presenten organitzats en diferents apartats, per aplicar-los a l'ensenyament s'han d'integrar en un tot significatiu a partir dels objectius específics de cadascuna de les activitats de la llengua, de manera que l'alumnat els adquireixi a través de les tasques i activitats que es proposen a l'aula.

5.1. Continguts nocionals

Els continguts nocionals són conceptes inherents a la llengua i s'assumeixen en l'ensenyament sense fer-ne esment explícit. Són presents en tot procés lingüístic, des de l'expressió o la comprensió de la unitat lingüística més breu fins a la realització de funcions de la llengua necessàries per portar a terme tasques o projectes.

Els continguts nocionals següents són aplicables al nivell bàsic:

5.1.1. Entitat

- Expressió de les entitats i referència.

5.1.2. Propietats

- Existència.
- Qualitat: qualitats físiques, valoracions i quantitat.

5.1.3. Relacions

- Espai: ubicació absoluta i relativa a l'espai.
- Temps: situació absoluta i relativa en el temps.
- Estats, activitats, processos, realitzacions: temps, aspecte, modalitat.
- Participants i les seves relacions.
- Relacions lògiques: conjunció, disjunció, oposició, comparança, condició, causa, finalitat, resultat, relacions temporals (anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).

5.2. Continguts funcionals

5.2.1. Actes assertius

Funcions o actes de parla relacionats amb l'expressió del coneixement; l'opinió, la creença i la conjectura (afirmar, anunciar, assentir, classificar); descriure (educació, treball, persones, caràcter, significat, experiències) accions i projectes referits al moment present, al passat i al futur; dissentir, expressar acord i desacord, expressar desconeixement, expressar una opinió, formular hipòtesis, expressar graus de certesa, identificar-se, informar sobre rutines, hàbits, gustos, plans, decisions; presentar i presentar-se, recordar a algú, rectificar, corregir informació.

5.2.2. Actes compromissori

Funcions o actes de parla relacionats amb l'expressió d'ofersament, inten-

ció, voluntat i decisió (expressar la intenció, la decisió o la voluntat de fer o de no fer alguna cosa, convidar, oferir alguna cosa o ajuda, oferir-se a fer alguna cosa).

5.2.3. Actes directius

Funcions o actes de parla que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no alguna cosa, tant si això és un acte verbal com una acció d'altra índole (aconsellar, alertar, donar instruccions o permís; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, informació, instruccions, opinió, permís; prohibir o denegar, proposar, permetre, ordenar, sol·licitar, acceptar i rebutjar).

5.2.4. Actes fàtics i solidaris

Funcions o actes de parla que es realitzen per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds pel que fa als altres (acceptar o declinar una invitació, ajuda o oferiment, agrair, atreure l'atenció, donar la benvinguda, acomiadar-se, expressar aprovació, felicitar, interessar-se per algú o alguna cosa, lamentar, demanar i acceptar disculpes, refusar, saludar i respondre a salutacions).

5.2.5. Actes expressius

Funcions o actes de parla que expressen actituds i sentiments davant determinades situacions (expressar alegria, felicitat, estima, simpatia, decepció, desinterès, dubte, esperança, preferència, satisfacció, tristesa i molèstia).

5.3. Continguts socioculturals

S'han de tenir en compte les àrees següents de la cultura i societat de la llengua objecte d'estudi.

- a) Vida quotidiana: horaris i hàbits de menjars. Horaris i costums relacionats amb el treball. Activitats d'oci. Festivitats més rellevants.
- b) Relacions personals: introducció a l'estructura social. Relacions familiars, generacionals i professionals. Relacions amb diferents grups socials i entre ells.
- c) Condicions de vida: introducció al món laboral. Cobertura dels drets bàsics de la població.
- d) Valors, creences i actituds: valors i creences fonamentals. Tradicions importants.
- e) Característiques bàsiques del sentit del humor. Referents culturals i artístics d'ampli espectre.
- f) Llenguatge corporal: gestos i postures. Proximitat i contacte visual.
- g) Convencions socials: convencions i tabús relatius al comportament. Normes de cortesia.
- h) Comportament ritual: celebracions i cerimònies més rellevants.
- i) Geografia bàsica: països més importants en els quals es parla la llengua i informació sobre les ciutats més significatives. Incidències geogràfiques que afecten la llengua objecte d'estudi (introducció bàsica a les varietats de la llengua).

5.4. Continguts temàtics

- a) Identificació personal: dades personals necessàries per identificar-se i actuar en els àmbits personal i públic en situacions quotidianes (nom i cognoms, adreça, telèfon, lloc i data de naixement, edat, sexe, estat civil, documentació legal, nacionalitat, idioma, procedència, formació i estudis, professió o ocupació, família, gustos i preferències, aparença física, trets més característics de la personalitat, estat d'ànim, experiències personals).
- b) Habitatge, llar i entorn: l'habitatge (tipus, serveis, habitacions, mobles, roba de casa, instal·lacions i útils de la llar, reparacions), ciutat/camp, zona on es viu (el barri, la ciutat, el camp), regió i país.
- c) Activitats de la vida diària: en la casa i en el treball, la rutina diària, professions, treball (característiques, horari i activitat diària, qualificació professional, plans i condicions de treball, obligacions familiars i laborals).
- d) Temps lliure i oci: aficions, interessos personals, activitats de temps lliure, activitats intel·lectuals i artístiques, esports, festes, la televisió, el cinema, la música, el teatre, els instruments musicals.
- e) Viatges: transport privat i públic, aeroport, estacions de tren, autobús, metro, taxi. Bitllets, preus i horaris. El trànsit. Turisme: camp, platja, muntanya. Vacances: tipus d'allotjament (lloguer, hotel, acampada), documents, equipatge, problemes més comuns.

f) Relacions humanes i socials: família, amistats, vida social, cites, reunions, invitacions, contactes per correu.

g) Salut: parts del cos, sensacions físiques, higiene personal, malalties i dolences més comunes i freqüents, consultes i cures mèdiques.

h) Educació: estudis, assignatures, tipus de centres (col·legi, institut, universitat), normes i tasques.

i) Compres i activitats comercials: tipus de botigues, grans magatzems, la roba (talles, colors), estris bàsics (casa, col·legi, treball), preus, moneda, bancs, restaurants, bars, formes de pagament i reclamacions.

j) Alimentació: pesos i mesures, tipus de menjar i beguda, plats típics, hàbits dietètics, receptes, menús, locals de menjars i begudes.

k) Béns i serveis: transports, hospitals, centres educatius, tallers mecànics, estacions de servei, la policia, correus, telèfons, oficines d'informació turística.

l) Llengua i comunicació: la llengua que s'estudia i el seu lloc en el món, els idiomes, les tecnologies de la informació i comunicació, la premsa, la ràdio.

m) Fenòmens atmosfèrics més comuns: prediccions, cura del medi ambient.

n) Ciència i tecnologia: avanços científics, mitjans tecnològics.

5.5. Continguts lingüístics

5.5.1. Gramàtica textual

5.5.1.1. Textos i àmbits

La unitat que es pren com a eix de la descripció de les llengües és el text.

Encara que a l'anàlisi teòric el text es pot discriminar en unitats tan petites com el fonema o el signe escrit, un enfocament comunicatiu de l'idioma requereix treballar amb el text de forma real on aquestes i altres unitats menors es relacionen i, finalment, assoleixen sentit i propòsit.

5.5.1.1.1. Tipologia de textos

Textos orals i escrits amb suports diversificats, generats en diferents situacions comunicatives i amb diferents paràmetres contextuals (canal, àmbit d'ús, relació entre els interlocutors i funció del text). Es preveu que els textos per aquest nivell siguin de la tipologia següent:

- a) Textos descriptius
- b) Textos conversacionals (diàleg o conversació)
- c) Textos narratius
- d) Textos predictius
- e) Textos argumentatius
- f) Textos instructius

5.5.1.1.2. Àmbits

Àmbit personal

a) Textos orals interaccionals i/o adreçats a una audiència: converses de caràcter col·loquial amb amics, familiars o companys (cara a cara); missatges per contestador telefònic i per mòbil; salutacions; orientació en ciutats o altres llocs; narracions i descripcions d'esdeveniments, activitats o hàbits; ordres i instruccions.

b) Textos escrits: notes, cartes i postals; fitxes personals; agenda personal; llistes de la compra; lletres de cançons; biografies i autobiografies; targetes d'invitació, dedicatòries, felicitacions d'aniversari, etc.; missatges de correu electrònic, de mòbil i de xat; ordres i instruccions; narracions d'experiències personals, d'hàbits, de llocs i d'activitats; descripcions d'animals, persones, llocs i sentiments.

Àmbit públic

a) Textos orals interaccionals: converses formals en organismes oficials i altres llocs públics (al banc, a la consulta d'un metge, a un restaurant), enquestes, dramatitzacions, concursos, jocs de preguntes i respostes (quizzes).

b) Textos orals adreçats a una audiència: avisos i anuncis emesos per alta-

veu en un lloc públic (aeroport, estació de tren, etc.); avisos i anuncis emesos pels mitjans de comunicació, com ara textos publicitaris emesos per ràdio i televisió, notícies de televisió i ràdio, informació meteorològica, pel·lícules o extractes de pel·lícules, serials televisius, contes, narracions i cançons, entre d'altres.

c) Textos escrits: premsa escrita, formularis d'organismes oficials i altres institucions públiques; calendaris; jocs de paraula, qüestionaris i enquestes; horaris, cartells, guies turístiques i d'oci; informació meteorològica; fullets d'informació general o específica (d'una institució pública, d'instruccions generals, d'un museu, d'una biblioteca, d'informació mèdica); menús i receptes; bitllets i entrades a esdeveniments culturals i d'esplai; cartelleres d'espectacles; programacions de ràdio i televisió; horòscops; còmics i històries amb dibuixos; anuncis breus del diari; publicitat a les revistes, als diaris i a Internet; plànols de ciutats; etiquetes de productes; llistes de compra; directoris de grans magatzems; pàgines web d'interès personal.

Àmbit acadèmic

a) Textos orals interaccionals: converses a classe entre alumnes i professors; observacions sobre el procés d'aprenentatge i d'avaluació.

b) Textos orals adreçats al públic: exposició breu d'un fet d'interès personal; discursos, presentacions o conferències sobre temes no especialitzats; explicacions a classe.

c) Textos escrits: llibres de text; qüestionaris, enquestes i reflexions sobre l'aprenentatge, l'aprenentatge autònom i temes culturals, entre d'altres; exàmens, impresos relacionats amb l'àmbit acadèmic; apunts de classe; fitxes personals de vocabulari, gramàtica, etc.; diccionaris, gramàtiques i llibres de consulta; entrades d'enciclopèdies; el Portfoli europeu.

Àmbit professional

a) Textos orals interaccionals: entrevistes de feina, converses senzilles de tipus formal i converses telefòniques senzilles.

b) Textos orals adreçats a una audiència: explicacions i instruccions senzilles a la feina.

c) Textos escrits: anuncis breus de feina, descripcions de les activitats professionals, impresos relacionats amb el món laboral, cartes formals, currículum, cartes de presentació i comunicacions internes (circulars, correu electrònic, recordatoris), informes senzills.

5.5.1.2. La gramàtica del text

El text sempre s'ha de considerar com una unitat que va des del sintagma a l'oració, de l'oració al paràgraf i del paràgraf al text en conjunt.

En aquest apartat es registren les dues propietats fonamentals del text, és a dir, la seva coherència amb l'entorn comunicatiu i la seva cohesió interna. Tot contingut lingüístic posterior s'inclou en aquest esquema, ja que els textos estan conformats per oracions, aquestes per sintagmes (nominal, verbal, etc.) i així successivament, si bé el resultat no és en absolut producte d'una mera agregació.

5.5.1.2.1. Adequació del text

a) Tipus de textos segons la intenció: informatius, explicatius, persuasius, descriptius, conatius (conversacionals).

b) Varietats funcionals o registres.

c) Registre neutre, formal o informal.

d) Tipus i format dels textos.

e) Rellevància del contingut per assolir la tasca (funcional i sociocultural).

5.5.1.2.2. Coherència textual

a) El text com a unitat global del contingut:

Tema: unitat temàtica.

Estructuració del contingut.

Selecció lèxica.

Selecció del contingut rellevant per tal que el text tingui significat.

Esquemes d'interacció i transacció del llenguatge oral (torns de paraula, esquemes en situacions convencionals, etc.).

b) La referència lingüística al context extralingüístic:

Context spatiotemporal:

Referència espacial: ús d'adverbis de lloc, demostratius i expressions espacials.

Referència temporal: ús dels temps verbals, demostratius, adverbis de temps i expressions temporals.

c) El receptor i la seva interpretació del missatge: coneixement de la persona a qui va adreçat el missatge.

5.5.1.2.3. Cohesió textual

a) Elements prosòdics: entonació, pauses, elements paralingüístics.

b) Elements ortogràfics: la puntuació com a recurs de cohesió.

c) Marcadors de l'estructura del discurs:

- Inici del discurs:

-Introducció del tema.

-Ordre de les paraules.

- Desenvolupament del discurs:

-Manteniment del tema:

Coreferència:

Recursos anafòrics, pronoms personals, demostratius, possessius.

Recursos de recurrència: pronoms; elements lèxics.

-Expansió temàtica i canvi temàtic:

Marcadors i connectors per:

Introduir una explicació o un nou element.

Mostrar acord i desacord.

Expressar causa o conseqüència.

Expressar condició.

Expressar finalitat.

-Conclusió del discurs:

Procediments de tancament textual i/o recapitulació final.

- Manteniment i seguiment del discurs oral:

-Prendre, mantenir i cedir el torn de paraula.

-Suport, demostració d'enteniment, petició d'aclariment.

-Mots crossa o mots comodí per tal d'omplir els silencis que es produeixen en la producció oral (diguem-ne, vull dir, etc.).

5.5.2. Continguts morfosintàctics, continguts fonètics i fonològics i continguts ortogràfics.

Cal tenir en compte el caràcter cíclic de tots els continguts que s'inclouen en el present currículum dels idiomes que s'imparteixen a les EOI de les Illes Balears. És per això que cal posar esment en què els continguts morfosintàctics també es tractin repetidament al llarg dels dos cursos mitjançant diferents tipus de tasques o enfocaments.

5.5.2.1. Nivell bàsic 1

ALEMANY, bàsic 1

Continguts morfosintàctics

1. L'oració simple

1.1. Tipus d'oració, els elements constitutius i la seva posició

1.1.1. L'oració declarativa afirmativa i negativa

1.1.1.1. Nom. Objekt +V (copulatiu) + Nom. Objekt

1.1.1.2. Nom. O +V + Akk. Objekt

1.1.1.3. Nom. O +V + Dat. Objekt

1.1.1.4. Nom. O +V + Dat. Objekt + Akk. Objekt

1.1.1.5. Nom. O +V + Lokalobjekt (direktiv/situativ)

1.1.1.6. Posició dels elements constitutius quan l'oració no comença amb el subjecte

1.1.1.7. La negació amb nicht: posició de la partícula negativa

1.1.1.8. El parèntesi verbal: posició i distribució (V1 ... V2)

1.1.1.8.1. Amb verbs separables (p.ex.: Heute ruft er sie an)

1.1.1.8.2. Amb verbs modals amb infinitiu (p.ex.: Er kann nicht schwimmen)

1.1.1.8.3. Amb pretèrit perfecte d'indicatiu (p.ex.: Ich habe lange geschlafen)

1.1.2. L'oració interrogativa
 1.1.2.1. Total (Ja/Nein Frage): amb verb en posició inicial (p.ex.: Sind Sie müde?)
 1.1.2.2. Parcial (W-Frage): amb pronom interrogatiu en posició inicial (p.ex.: Wie heißt du?)
 1.1.3. L'oració imperativa
 1.1.3.1. V + (Nom.O)
 1.1.3.2. V1 + (Nom. O) + Akk. O + V2

1.1.4. Els camps sintàctics: Vorfeld, Mittelfeld i Nachfeld i el parèntesi oracional
 1.1.5. L'el·lipsi i les proformes oracionals Ja, Nein, Doch

1.2. Fenòmens de concordança
 1.2.1. Subjecte + Predicat
 1.2.2. Subjecte múltiple unit per und o oder + predicat

2. L'oració composta
 2.1. Expressió de relacions lògiques
 2.1.1. Coordinació: und
 2.1.2. Disjunció: oder
 2.1.3. Oposició: aber, sondern
 2.1.4. Causa: denn, deshalb

3. El sintagma nominal
 3.1. Nucli
 3.1.1. Substantiu
 3.1.1.1. Classes: comuns i propis
 3.1.1.2. Gènere gramatical i natural: masculí, femení i neutre. El gènere dels noms geogràfics
 3.1.1.3. Nombre: singular i plural. Formació del plural
 3.1.1.4. Cas: nominatiu, acusatiu i datiu en singular i plural
 3.1.2. Pronom
 3.1.2.1. Pronoms personals en nominatiu, acusatiu i datiu
 3.1.2.2. Demonstratius
 3.1.2.3. Interrogatius: formes variables (Wer?, Wen?, Wem?) i invariables (Was?, Wo?, Wohin?, Woher?)
 3.2. Modificació del nucli
 3.2.1. Els determinants
 3.2.1.1. L'article
 3.2.1.1.1. Definit: der, die, das
 3.2.1.1.2. Indefinit: ein- i negatiu: kein-
 3.2.1.1.3. Nullartikel
 3.2.1.2. Demonstratius (dieser)
 3.2.1.3. Possessius
 3.2.1.4. Quantificadors: numerals cardinals i altres quantificadors (alle, viele, wenige, einige, etc.)
 4. El sintagma adjectiu
 4.1. Nucli: adjectiu
 4.2. Grau: positiu
 4.3. Modificació del nucli mitjançant l'adverbi (p. ex.: sehr/ganz/zu + teuer)
 4.4. Funcions sintàctiques: predicatiu (p. ex.: Ist der Film gut?) i adverbial (p. ex.: Sie sind falsch gefahren)

5. El sintagma verbal
 5.1. Nucli: verb
 5.1.1. Haben i sein com a verbs plens i com a verbs auxiliars
 5.1.2. Verbs separables
 5.1.3. Verbs modals (mögen, müssen, können i wollen)
 5.2. Temps verbals
 5.2.1. Expressió del present: present d'indicatiu
 5.2.2. Expressió del passat: pretèrit perfet (Perfekt), Präteritum de sein i haben (1a i 3a persona) i dels verbs modals (müssen, können, wollen)
 5.2.3. Expressió del futur: present d'indicatiu

5.3. Aspecte
 5.3.1. Habitual/duratiu: Pres. d'ind./ gerade + pres. d'ind.; sein + am/beim + inf.
 5.3.2. Incoatiu/terminatiu: gerade/schon + pret. perf. d'ind.

5.4. Modalitat
 5.4.1. Factualitat: indicatiu
 5.4.2. Necessitat/desig: brauchen, müssen, sollen, Konjunktiv II dels verbs mögen i haben (möchte, hätte gern)
 5.4.3. Obligació: müssen, (sollen)
 5.4.4. Capacitat: können
 5.4.5. Permis: dürfen, können, nicht dürfen, (nicht sollen)
 5.4.6. Possibilitat: können
 5.4.7. Intenció: wollen
 5.4.8. Preferència: mögen + gern

5.5. Veu: activa
 5.6. Modificació del nucli: mitjançant la negació
 5.7. Funcions sintàctiques: verb

6. El sintagma adverbial
 6.1. Nucli: adverbi
 6.1.1. Classes:
 6.1.1.1. de temps: heute, gestern, morgen.
 6.1.1.2. de lloc: hier, dort, unten.
 6.1.1.3. de freqüència: nie, oft, immer, manchmal.
 6.1.1.4. interrogatius: wo?, wohin?, woher?, wie?
 6.1.1.4. de manera: gut, schlecht.
 6.1.1.5. de grau: sehr, so.
 6.1.2. Grau positiu, comparatiu i superlatiu d'alguns adverbis d'ús més freqüent (p. ex.: oft, öfter; gern, lieber am liebsten)
 6.1.3. Locucions adverbials
 6.2. Modificació del nucli: mitjançant partícules (sehr, zu, ziemlich)
 6.3. Posició dels elements
 6.4. Funcions sintàctiques: complement circumstancial

7. El sintagma preposicional
 7.1. Nucli: preposició
 7.1.1. Preposicions que regeixen acusatiu
 7.1.2. Preposicions que regeixen datiu
 7.1.3. Les Wechselpräpositionen: preposicions que regeixen acusatiu o datiu
 7.2. Classes: locals i temporals
 7.3. Posició dels elements: Prep. + termini
 7.4. Funcions sintàctiques: atribut, complement circumstancial

Continguts fonètics i fonològics
 La pronunciació. L'entonació com a recurs de cohesió del text oral. Ús dels patrons d'entonació.
 1. Sons i fonemes vocàlics. Aproximació a la quantitat i el timbre vocàlics.
 1.1. Grafies , ,
 1.2. Grafies dobles i diftongs
 2. Sons i fonemes consonàntics. Aproximació a les consonants sordes i sonores.
 2.1. Consonants duplicades (p. ex.: ,,)
 2.2. Dígrafs ,, , ,
 2.3. Trígrafs ,, ,
 3. Processos fonològics

- 3.1. Contracció de preposició i article, p. ex.: im, ans
 3.2. Processos de modificació vocàlica: metafoia (Umlaut), p. ex.:
 Buch/Bücher
 3.3. La r vocalitzada en posició final o preconsonàntica, p. ex.: der Vater
4. Accent dels elements lèxics aïllats
- 4.1. Accent i atonicitat: patrons tonals del sintagma.
- Continguts ortogràfics
- La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació.
1. L'alfabet
 2. Els fonemes alemanys i les seves correspondències gràfiques
 3. L'escriptura: majúscula i minúscula
 4. Ortografia dels pronoms de tractament
 5. La puntuació: signes ortogràfics (apòstrof, guió, etc.)
 6. Separació de paraules: simples i compostes a final de línia
 7. Separació i unió gràfica
- ANGLÈS, bàsic 1
- Continguts morfosintàctics
1. L'oració simple
 - 1.1. Tipus d'oració, els elements constitutius i la seva posició
 - 1.2. L'oració declarativa amb el verb en forma afirmativa o negativa
 - 1.3. L'oració interrogativa
 - Completa
 - Respostes curtes
 - 1.4. L'oració imperativa en forma afirmativa o negativa
 - (Don't) + V
 - 1.5. La forma impersonal amb el verb en forma afirmativa o negativa
 - It is (not) (+V)
 - There + V (not)
 - 1.6. Fenòmens de concordança: a man is / men are
 2. L'oració composta
 - 2.1. Expressió de relacions lògiques

Oracions de:

 - Coordinació: and
 - Disjunció: or
 - Oposició: but
 - Comparació: than; (not)
 - Causa: because
 - Finalitat: to
 - 2.2. Relacions temporals
 - Anterioritat: before
 - Posterioritat: after, when
 - Simultaneïtat: when
 3. El sintagma nominal
 - 3.1. Nucli
 - 3.1.1. Substantiu: el nom propi i el comú
 - 3.1.1.1. Substantius comptables i incomptables
 Substantius més comuns que pertanyen a les dues classes: paper / a paper; ice-cream/an ice-cream
 - 3.1.1.2. Nombre: singular, plural, regulars i irregulars
 - 3.1.1.3. Gènere:
 - Substantius amb formes diferents per a diferent gènere/sexe més

- comuns: uncle/aunt, waiter/waitress, actor/actress
 - Substantius amb gènere dual més comuns: artist, painter
 3.1.1.4. Cas: genitiu 's i s' i la construcció amb of
- 3.1.2. Pronoms
- 3.1.2.1. Pronoms personals de subjecte i de complement: I, he, us, them, etc.
- 3.1.2.2. Interrogatius: wh-series
 3.1.2.3. Demonstratius: this, these, that, those (subjecte)
 3.1.2.4. Indefinits: some, any, a lot, not much, etc.
 3.1.2.5. Possessius: mine, his, hers, etc.
- 3.2. Modificació del nucli
- Mitjançant:
- 3.2.1. Els articles: definit: the; indefinit: a (an), zero article
 - 3.2.2. Els numerals cardinals i ordinals
 - 3.2.3. Quantificadors comuns: some, any, many, much, a lot of
 - 3.2.4. Demonstratius: this, that, these, those
 - 3.2.5. Interrogatius: who?, which? whose? how much?
 - 3.2.6. Adjectius possessius: my, his, her, etc.
 - 3.2.7. Altres modificacions: petrol station, tin opener; that pretty girl
 - 3.2.8. Posició dels elements: his wife's new job
- 3.3. Fenòmens de concordança: a chair / some chairs
4. El sintagma adjectiu
- 4.1. Posició de l'adjectiu en el sintagma nominal
 - 4.2. Grau: Formes comparatives de l'adjectiu
 - 4.2.1. Superioritat: bigger than / more dangerous than
 - 4.2.2. Superlatiu: the most expensive
 - 4.3. Modificació del nucli: very, too
 - 4.4. Funcions sintàctiques: atribut (be + adjectiu): he is smart
5. El sintagma verbal
- 5.1. Nucli: verb
 - 5.1.1. Verbs primaris: be, have, do
 - 5.1.2. Verbs lèxics: live, wash, work, etc.
 - 5.1.3. Introducció a alguns verbs amb partícula: wake up, get up, get in, etc.
 - 5.1.4. Verbs existencials: there is / there was, there are/ there were
 - 5.1.5. Has got /have got
 - 5.2. Temps verbals
 - 5.2.1. Present simple
 - 5.2.2. Present continuous
 - 5.2.3. Past simple: verbs regulars i irregulars
 - 5.2.4. Expressions de futur: present continuous i be going to
 - 5.2.5. Introducció al present perfect (be i alguns verbs irregulars)
 - 5.2.6. Introducció a les formes shall/will
 - 5.3. Aspecte
 - 5.3.1. Contrast i comparació: present simple/present continuous
 - 5.4. Modalitat
 - 5.4.1. Capacitat: can/can't
 - 5.4.2. Permis: can/can't
 - 5.4.3. Possibilitat: can
 - 5.4.4. Prohibició: can't/don't
 - 5.4.5. Intenció: be going to/want to
 - 5.4.6. Desig: I want; I'd like
 - 5.5. Veu: activa
 - 5.6. Modificació del nucli
 - 5.6.1. Mitjançant la negació
 - 5.6.2. Mitjançant la partícula: worried about, married to
 - 5.7. Posició dels elements
 - 5.7.1. Oració declarativa

5.7.2. Oració interrogativa
5.7.3. Oració imperativa

5.8. Funcions sintàctiques: like, love, hate + -ing, want + to infinitive, I'd like + to infinitive.

6. El sintagma adverbial

6.1. Nucli: adverbi

6.1.1. Expressions que denoten hora, dia i data
- Expressions temporals del present: now, today, tonight; this morning, this evening...
- Expressions temporals del passat: yesterday, yesterday evening, two years ago...
- Expressions temporals del futur: tomorrow; tomorrow evening.
- Adverbis i locucions de temps més comuns: soon, then, early, late, ago...
- Adverbis i locucions de freqüència: always, often, sometimes, never; once a week ...

6.1.2. Adverbis i locucions de manera: adjectiu + -ly (quickly, slowly); by bus, on foot...

6.1.3. Adverbis i locucions de lloc: here, there; away; inside, outside; near, far; at school, at work, at home

6.1.4. Adverbis de moviment: here, there; home; away, back, up, down, in, out, left, right, straight (on)

6.1.5. Grau
- Adverbis de grau: very, too, a lot, much....

7. El sintagma preposicional

7.1. Nucli: preposició

7.1.1. Preposicions i locucions de temps/duració
7.1.2. Preposicions i locucions senzilles de lloc: in, at, on; next to, behind; to work, to school ...
7.1.3. Preposicions i locucions senzilles de moviment / direcció: from, to; into, out of, up, down...
7.1.4. Altres preposicions comuns: about, for, with, without...

Continguts fonètics i fonològics

Introducció als patrons bàsics de la pronunciació i l'entonació per assolir una producció oral natural i cohesionada. Cal recordar que aquests continguts no són exhaustius i que la pronunciació i l'entonació es van adquirint, bàsicament, per imitació.

1. Sons i fonemes vocàlics

1.1. Vocals llargues i breus + vocal neutra (schwa)
1.2. Diftongs

2. Sons i fonemes consonàntics

2.1. Reconeixement dels sons i fonemes consonàntics
2.2. Reconeixement del contrast sordes / sonores

3. Aspiració: /h/: house

4. Processos fonològics

4.1. Alternances morfofonològiques en inflexions verbals:
i
4.2. Sonorització en plural: glass/glasses; house/houses
4.3. Enllaç entre paraules: linking: ten ~ of~ us
4.4. Accent dels elements lèxics aïllats
4.5. Accent i atonicitat dins el sintagma/frase

5. Entonació

5.1. Enunciació
5.2. Yes/No questions
5.3. Wh-questions

Continguts ortogràfics

La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació.

1. Sistema d'escriptura: alfabet llatí

2. Representació gràfica de fonemes i sons

2.1. Vocals mudes
2.2. Consonants mudes
2.3. Canvis ortogràfics: reduplicació i altres canvis: big/bigger; carry/carries

3. Ús de majúscules en noms propis: days of the week, months of the year...

4. Ús dels signes ortogràfics

ÀRAB, bàsic 1

Continguts morfosintàctics

1. L'oració simple

1.1. Tipus d'oració, elements constituents i la seva posició

1.1.1. Oració declarativa afirmativa
1.1.1.1. Oració nominal afirmativa
1.1.1.1.1. Noció de ser/estar
1.1.1.1.2. Noció d'haver i tenir
1.1.1.2. Oració verbal afirmativa
1.1.2. Oració declarativa negativa
1.1.2.1. Oració nominal negativa من يملك
1.1.2.2. Oració verbal negativa
1.1.2.2.1. Partícules de negació لا
1.1.3. Oració interrogativa
1.1.3.1. Oració interrogativa nominal
1.1.3.2. Oració interrogativa verbal
1.1.4. Oració exclamativa
1.1.4.1. Vocatiu اي

2. L'oració composta

2.1. Conjunció و

2.2. Disjunció أم أو

2.3. Oposició i contrast نكف

2.4. Causa نكف

2.5. Relacions temporals

2.5.1. Anterioritat دعب
2.5.2. Posterioritat لبعق

3. El sintagma nominal

3.1. Nucli

3.1.1. Substantiu
3.1.1.1. Classes
3.1.1.1.1. Nom propi
3.1.1.1.2. Nom comú
3.1.1.2. Gènere
3.1.1.2.1. Amb oposició
3.1.1.2.1.1. Masculí/femení: lexemes diferents
3.1.1.2.1.2. -Ø / ة
3.1.1.2.2. Sense oposició
3.1.1.2.2.1. -Ø
3.1.1.2.2.2. ي
3.1.1.3. Nombre
3.1.1.3.1. Singular
3.1.1.3.2. Dual
3.1.1.3.2.1. Cas general
3.1.1.3.3. Plural
3.1.1.3.3.1. Plural regular
3.1.1.4. Cas
3.1.1.4.1. Substantiu en nominatiu
3.1.1.4.2. Substantiu en acusatiu
3.1.1.4.3. Substantiu en genitiu
3.1.2. Pronoms
3.1.2.1. Personals
3.1.2.1.1. Nominatiu
3.1.2.1.2. Acusatiu i genitiu
3.1.2.2. Demonstratius
3.1.2.3. Interrogatius

3.2. Modificació del nucli i posició dels elements

3.2.1. Determinants
3.2.1.1. Article
3.2.1.2. Demonstratius
3.2.1.3. Determinants possessius

3.2.1.4. Quantificadors
3.2.1.4.1. Numerals
3.2.1.4.1.1. Cardinals (1-100)
3.2.1.4.1.2. Ordinals (1-12)
3.2.2. Modificació mitjançant altres substantius
3.2.2.1. Substantiu determinat per un altre substantiu تفاضلًا
3.2.3. Modificació mitjançant sintagma adjectiu شوعن بدل او شوعن لئلا
3.2.4. Modificació mitjançant sintagma preposicional رورج و راج
3.3. Fenòmens de concordança
3.3.1. Concordança amb demostratius
3.3.2. Concordança amb adjectius
3.3.3. Substantius plurals que indiquen irracionals concorden amb el modificador en femení singular
4. El sintagma adjectiu
4.1. Nucli: l'adjectiu
4.1.1. Tipus
4.1.1.1. Adjectiu qualificatiu
4.1.1.2. Adjectiu de relació
4.1.2. Gènere: amb oposició
4.1.2.1. Ø / s
4.1.3. Nombre
4.1.3.1. Singular
4.1.3.2. Dual
4.1.3.3. Plural
4.1.4. Cas
4.1.4.1. Nominatiu
4.1.4.2. Acusatiu
4.1.4.3. Genitiu
5. El sintagma verbal
5.1. Nucli: el verb
5.1.1. Temps
5.1.1.1. Present
5.1.1.1.1. Imperfectiu dels verbs regulars عوفر جلا عراض جلا
5.1.1.2. Passat
5.1.1.2.1. El verb ناك
5.1.1.3. Futur
5.1.1.3.1. Partícules de futur فوس، من
5.1.2. Aspecte
5.1.2.1. Puntual
5.1.2.2. Habitual
5.2. Modificacions del nucli
5.2.1. Partícules que modifiquen el verb
5.2.1.1. Partícules de negació
5.2.1.1.1. Partícules de negació del present ال
5.2.1.1.2. Partícules de negació del passat ام
6. El sintagma adverbial
6.1. Nucli: l'adverbi
6.1.1. Tipus
6.1.1.1. Adverbis de lloc
6.1.1.2. Adverbis de temps
6.1.1.3. Adverbis impropis اضرياً، ادج
7. El sintagma preposicional
7.1. Nucli: la preposició
7.2. Modificacions del nucli i posició dels elements del sintagma
7.2.1. Mitjançant un nom بئنا جب
7.2.2. Mitjançant un pronom يال
7.2.3. Mitjançant un adverbi نونب
Continguts fonètics i fonològics

Tots aquests continguts s'han de tractar al nivell bàsic 1 i s'han de reforçar al nivell bàsic 2.

1. Sons i fonemes vocàlics i les seves combinacions	
1.1. Monofongació: quantitat vocàlica /a/ /ā/ /u/ /ū/ /i/ /ī/	
1.2. Semivocals /y/ /w/	
1.3. Combinacions /aw/ /ay/	
2. Sons i fonemes consonàntics	
2.1. Sistema consonàntic: lloc i punt d'articulació	
2.2. Quantitat consonàntica: breus i llargues	
3. Processos fonològics	
3.1. Elisió	
3.1.1. Morfema d'indeterminació (-n)	
3.1.2. Morfema de femení (-at)	
3.2. Elisió inversa	
3.2.1. قاصرو فلأ	
3.2.2. Prefixos eufònics de perfectiu (عجت س) i imperatiu (عجت س)	
3.2.3. Noms especials (عأرم، ن، بابا)	
4. Accent fònic dels elements lèxics aïllats	
4.1. Paraules sense vocals llargues	
4.2. Paraules amb vocals llargues	
5. Patrons tonals al sintagma	
5.1. Ús de vocals eufòniques	
5.1.1. Supressió de les vocals finals breus	
5.1.2. Desaparició de نيوننت	
5.1.3. Desaparició de قطوبرم مات	
Continguts ortogràfics	
1. Sistema d'escriptura: alifat	
2. Representació gràfica de fonemes i sons: نيوننت، كئش، نولفس، عجتف، قر سرك، قمض، قزمه	
2.1. Grafies especials (...قطوبرم مات، تر و صرفقم فلأ، قتم فلأ)	
2.2. Canvis gràfics: desaparició de la vocal eufònica darrere l'article (قير جلا او قيس جلا فور جلا)	
3. Grafià de les paraules estrangeres	
4. Ús dels caràcters en les seves diverses formes	
4.1. Inicials	
4.2. Medials	
4.3. Finals	
5. Estructura sil·làbica	
CATALÀ, bàsic 1	
Continguts morfosintàtics	
1. L'oració simple	
1.1. Tipus d'oració, elements constitutius i el seu ordre	
1.1.1. L'oració declarativa afirmativa i negativa	
- Ordre dels elements segons el tipus de predicat	
- Subjecte en posició inicial. Subjecte posposat. Subjecte el·líptic. Verb el·líptic.	
- Posició de la negació	
1.1.2. L'oració interrogativa	
- Interrogatives totals. Oració declarativa amb trets d'interrogativa. Partícula que.	
- Interrogatives parcials. Posició de l'element interrogatiu.	
1.1.3. L'oració exclamativa	
- Oració declarativa o interrogativa amb trets d'exclamativa.	

- Posició de l'element exclamatiu
- 1.1.4. L'oració imperativa
- (Subj.+) (neg.+) V (+Atrib./ [+ CD] [+ CI] [+ CC]) (+Subj.)
- 1.1.5. Altres posicions dels constituents de l'oració
- 1.2. Fenòmens de concordança
- 2. L'oració composta
- 2.1. La juxtaposició
- 2.2. La coordinació
- 2.2.1. Conjuncions copulatives: i, ni
- 2.2.2. Disjuntives: o
- 2.2.3. Adversatives: però, sinó, tot i això
- 2.2.4. Comparatives: que, com
- 2.2.5. Distributives
- 3. El sintagma nominal
- 3.1. El nucli
- 3.1.1. El substantiu: morfologia i flexió
- 3.1.2. Els pronoms
- 3.1.2.1. Pronoms personals forts i febles
- 3.1.2.2. Possessius
- 3.1.2.3. Reflexius
- 3.1.2.4. Demonstratius
- 3.1.2.5. Indefinites
- 3.1.2.6. Quantitatius
- 3.1.2.7. Interrogatius
- 3.1.2.8. Exclamatius
- 3.2. Modificacions del nucli
- 3.2.1. Determinants
- L'article: determinat, indeterminat, neutre i personal
- Demonstratius
- Possessius tòncics
- Quantificadors: numerals i altres
- Interrogatius i exclamatius
- Aposició
- 3.3. Posició dels elements del sintagma
- (Det.+) (S. Adj.+) N ((S.Adj.)/(S.Pre.))
- N (+Det. Possessiu)
- 3.4. Fenòmens de concordança
- 3.5. Funcions sintàctiques del sintagma
- Subjecte, complement directe, complement circumstancial, atribut, complement predicatiu.
- Funcions sintàctiques dels pronoms àtons: subjecte, complement directe, complement indirecte, complement circumstancial, CR, atribut.
- 4. El sintagma adjectival
- 4.1. L'adjectiu: morfologia i flexió
- 4.2. Posició dels elements del sintagma
- 4.3. Funcions sintàctiques del sintagma adjectival: atribut i complement predicatiu
- 5. El sintagma verbal
- 5.1. El verb
- 5.1.1. Formes regulars
- 5.1.2. Formes personals i no personals
- 5.1.3. Morfemes verbals
- 5.1.3.1. Nombre
- 5.1.3.2. Persona
- 5.1.3.3. Temps
- 5.1.3.4. Aspecte
- 5.1.3.5. Mode
- 5.1.4. Formes irregulars
- 5.1.4.1. Alguns verbs irregulars d'ús freqüent: ser, estar, fer, dir, tenir, dur, venir.
- 5.1.4.2. Verbs defectius: ploure, nevar, llampegar, tronar.
- 5.1.4.3. Verbs pronominals: oblidar-se'n, anar-se'n, recordar-se'n, descurar-se'n.
- 5.1.4.4. Usos de ser i estar en subjectes no animats.
- 5.2. La conjugació verbal
- 5.3. Perífrasis verbals
- 5.3.1. D'obligació: haver de + inf.; caldre + inf.
- 5.3.2. De probabilitat: deure +inf.
- 5.3.3. De possibilitat: poder+inf., deure+inf., potser+ indicatiu.
- 5.4. Modificació del nucli mitjançant negació
- 5.5. Funcions sintàctiques del sintagma verbal
- 6. El sintagma adverbial
- 6.1. L'adverbi
- 6.1.1. Classes d'adverbis: temps, lloc, manera, quantitat
- 6.2. Posició dels elements dins el sintagma
- 6.3. Funcions sintàctiques del sintagma adverbial: complement circumstancial, atribut, subjecte
- 7. El sintagma preposicional
- 7.1. Les preposicions simples i compostes
- 7.1.1. Preposicions de temps, lloc, manera, instrument, companyia
- 7.1.2. Locucions prepositives
- 7.2. Posició dels elements
- 7.3. Funcions sintàctiques del sintagma
- Continguts fonètics i fonològics
- 1. Sons i fonemes vocàlics (vocals obertes i tancades)
- 1.1. Diftongs creixents i decreixents. El triftong
- 1.2. L'hiat
- 1.3. Síl·laba tònica i síl·laba àtona
- 2. Sons i fonemes consonàntics
- 2.1. El sistema consonàntic
- 2.2. Consonants sordes i sonores
- 3. Processos fonològics
- 3.1. Fenòmens de contacte vocàlic
- 3.2. Fenòmens de contacte consonàntic
- Continguts ortogràfics
- 1. El sistema d'escriptura: l'alfabet
- 2. Representació gràfica dels sons i fonemes
- 2.1. Correspondències vocàliques
- 2.1.1. Les vocals a/e per representar la vocal neutra a final de síl·laba i a l'interior de la paraula.
- 2.1.2. Les vocals o/u per a la representació de /u/ a l'última síl·laba i a l'interior de la paraula.
- 2.1.3. Distinció [ò/ó] per a la representació d'obert i tancat
- 2.1.4. Distinció [è/é] per a la representació d'obert i tancat
- 2.2. Correspondències consonàntiques
- 2.2.1. Alternances gràfiques (c/qu, qu/qü, c/ç, g/gu, gu/gü)
- 2.2.2. Els dígrafs. Dígrafs separables i inseparables.
- 3. Signes ortogràfics
- 3.1. L'accentuació (accent obert i tancat)
- 3.2. La dièresi

3.3. L'apostrofació
3.4. L'ús del guionet

4. Altres fenòmens ortogràfics

4.1. La contracció d'algunes preposicions (a, de, per) amb els articles el, els, els articles personals en/el (l')/na, la (l'); i la forma ca (casa de)
4.2. Abreviatures més comunes
4.3. Ús de les lletres majúscules
4.4. La puntuació: punt, coma, punt i coma, dos punts.

ESPANYOL PER A ESTRANGERS, bàsic 1

Continguts morfosintàctics

1. L'oració simple

1.1. L'oració declarativa

1.1.1. Subjecte en posició inicial
1.1.2. Casos en què no coincideixen subjecte gramatical i lògic. Subjecte després del verb: gustar, doler.
1.1.3. Complementos semànticament necessaris: CD, CI. Posició.
1.1.4. CI en posició inicial
1.1.5. Complementos semànticament no necessaris: CC. Posició.
1.1.6. CC en posició inicial
1.1.7. Posició del pronom objecte
1.1.8. Oracions amb predicat nominal: verb copulatiu + atribut
1.1.9. Formes el·líptiques: sí, no, también, tampoco.
1.1.10. Posició de l'adverbi no per expressar negació

1.2. L'oració interrogativa

1.2.1. Total: sense element interrogatiu
1.2.2. Parcial: Element interrogatiu en posició inicial: quién, qué, cómo, cuándo, dónde, cuánto, por qué
1.2.3. Parcial: Element interrogatiu amb preposició: ¿De quién?, ¿Adónde?, ¿En dónde?
1.2.4. Formes el·líptiques: ¿qué?, ¿cómo?, ¿no?, ¿verdad?. Respostes curtes amb el mateix verb que s'ha emprat en la pregunta.

1.3. L'oració exclamativa

1.3.1. Element exclamatiu en posició inicial: ¡qué!

1.4. L'oració exhortativa

1.4.1. Verb en imperatiu en posició inicial
1.4.2. Tú i vosotros en oracions imperatives afirmatives. Posició del pronom subjecte.
1.4.3. Posició del pronom objecte

1.5. La concordança

1.5.1. Subjecte / Verb (nombre i persona)
1.5.2. Subjecte / Atribut (gènere i nombre)

2. L'oració composta

2.1. Oracions coordinades

2.1.1. Copulatives: y, ni
2.1.2. Disjuntives: o
2.1.3. Adversatives: pero

2.2. Oracions subordinades

2.2.1. Adjectives: introduïdes pel pronom relatiu que, amb antecedent explícit i amb el verb en indicatiu
2.2.2. Adverbials:
2.2.2.1. Causals: porque
2.2.2.2. Finals: para + infinitivo

3. El sintagma nominal

3.1. Nucli

3.1.1. El substantiu
3.1.1.1. Regles bàsiques per a la formació del gènere i el nombre
3.1.1.2. Classes: comuns i propis
3.1.1.3. Gènere:
3.1.1.3.1. Substantius d'ús freqüent amb formes diferents per al masculí i

el femení:
- Mateix lexema: -o / a; - / a
- Diferents lexemes: heterònims d'ús freqüent: padre, madre...
3.1.1.3.2. Substantius d'ús freqüent amb la mateixa forma per al masculí i el femení: sufixos -ista, -nte...
3.1.1.3.3. Substantius d'ús freqüent en els quals la diferència de gènere implica un significat diferent: puerto/ puerta...
3.1.1.4. Nombre:
3.1.1.4.1. Formació del plural: -s
3.1.1.4.2. Substantius d'ús freqüent amb la mateixa s per al singular i el plural: lunes...
3.1.1.4.3. Substantius d'ús freqüent que només tenen la forma del plural: gafas...
3.1.2. El pronom
3.1.2.1. Pronoms personals
3.1.2.1.1. Subjecte: Formes i usos. Presència / absència. Contrast tú / usted.
3.1.2.1.2. Formes tòniques precedides de preposició (a, con, para)
3.1.2.1.3. Objecte: Formes i usos dels pronoms àton que funcionen com CD o CI. Formes específiques per a la 3a persona.
3.1.2.1.4. Posició del pronom àton: davant el verb
3.1.2.1.5. Lo en funció d'atribut
3.1.2.1.6. Pronoms reflexius: formes i ús dels verbs reflexius més habituals.
3.1.2.1.7. Verbs pronominals d'ús molt freqüent: canvi de significat que provoca la presència del pronom: quedar / quedarse; parecer / parecerse
3.1.2.2. Demonstratius
3.1.2.2.1. Formes. Variació de gènere i nombre.
3.1.2.2.2. Dixis de persona, espai i temps
3.1.2.3. Possessius
3.1.2.3.1. Formes i usos: posseïdor i 1a, 2a, 3a persones; un/més d'un posseïdor. Gènere i nombre.
3.1.2.3.2. Ús dels possessius amb el verb ser
3.1.2.4. Indefinites
3.1.2.4.1. Amb oposició de gènere i nombre: alguno/a/os/as; todo/a/os/as; mucho/a/os/as; poco/a/os/as; otro/a/os/as.
3.1.2.4.2. Amb oposició de gènere: ninguno / ninguna
3.1.2.4.3. Amb oposició de nombre: bastante / bastantes
3.1.2.5. Interrogatius:
3.1.2.5.1. Formes invariables. Sense oposició de gènere i nombre: qué, cómo, cuándo, dónde.
3.1.2.5.2. Amb oposició de nombre: quién / quienes
3.1.2.5.3. Amb oposició de gènere i nombre: cuanto/a/os/as
3.1.2.5.4. Usos sense preposició i usos molt freqüents amb preposició
3.1.2.6. Exclamatius
3.1.2.6.1. qué

3.2. Modificació del nucli

3.2.1. Els determinats
3.2.1.1. L'article
3.2.1.1.1. Determinats i indeterminats: formes
3.2.1.1.2. Les contraccions
3.2.1.1.3. Usos de l'article determinat: generalitzador; especificador; identificador; amb els dies de la setmana; amb les hores; amb els topònims (ciutats i països), amb les parts del cos, amb els noms d'institucions, amb les formes de tractament, amb les activitats de lleure.
3.2.1.1.4. Usos de l'article indeterminat: especificador; definidor; classificador, identificador, quantificador.
3.2.1.1.5. Usos de l'article amb els verbs: haber, estar, tener, ser, gustar, encantar.
3.2.1.1.6. Casos més freqüents d'absència d'article: noms propis i topònims. CD sense article, generalitzador; atribut sense article, classificador.
3.2.1.2. Demonstratius
3.2.1.2.1. Formes. Variació de gènere i nombre.
3.2.1.2.2. Deixis de persona, espai i temps.
3.2.1.2.3. Posició dins el sintagma nominal
3.2.1.3. Possessius
3.2.1.3.1. Formes àtones: posseïdor i 1a, 2a, 3a persones; un/més d'un posseïdor.
3.2.1.3.2. Concordança amb el substantiu que modifiquen
3.2.1.4. Quantificadors
3.2.1.4.1. Indefinites
3.2.1.4.1.1. Amb oposició de gènere; amb oposició de nombre; amb oposició de gènere i nombre
3.2.1.4.1.2. Concordança amb el substantiu que modifiquen
3.2.1.4.2. Numerals cardinals fins al mil
3.2.1.4.3. Numerals ordinals fins al deu
3.2.1.5. Interrogatius
3.2.1.5.1. Formes variables i invariables
3.2.1.6. Exclamatius
3.2.1.6.1. qué + sustantivo; cuanto/a/os/as + sustantivo

3.2.2. Complementos del nom: S. Adj.; S. Prep.; Or. Sub. Adj.

3.3. Posició dels elements
(Det) + (S. Adj.) + N + (S. Adj.) + (S. Prep.) + (Or. Sub. Adj.)

3.4. La concordança

3.5. Funcions sintàctiques
Subjecte, complement directe, complement indirecte, atribut, complement circumstancial.

4. El sintagma adjectival

4.1. Nucli: L'adjectiu qualificatiu

4.1.1. Gènere: amb oposició i invariables. Marques de gènere.

4.1.2. Nombre: formació del plural (-s, -es)

4.1.3. Concordança amb el substantiu

4.1.4. Formes apocopades: buen, gran

4.1.5. Posició

4.1.6. El grau comparatiu: de superioritat, d'igualtat, d'inferioritat

4.1.7. El grau superlatiu: formes sintètiques (-ísimo) i formes analítiques (muy + adj.)

4.2. Modificació del nucli

4.2.1. Amb un S. adverbial (muy, bastante, un poco)

4.2.2. Amb un S. preposicional

4.3. Posició dels elements

4.3.1. Adverbi + nucli

4.3.2. Nucli + adj. qualificatiu

4.3.3. Nucli + C. Prep.

4.4. Substantivació

4.5. Funcions sintàctiques: CN i atribut

5. El sintagma verbal

5.1. Nucli: El verb

5.1.1. La vocal temàtica: les tres conjugacions

5.1.2. Nombre i persona

5.1.2.1. Verbs que freqüentment apareixen només en 3a persona: gustar, doler

5.1.2.2. Verbs impersonals relacionats amb el temps atmosfèric

5.1.2.3. Formes no personals del verb: infinitiu, gerundi, participi

5.1.3. Els temps de l'indicatiu

5.1.3.1. El present

5.1.3.1.1. Formes dels verbs regulars

5.1.3.1.2. Formes dels verbs semiregulars (amb alternança vocàlica) i irregulars més freqüents

5.1.3.1.3. Formes dels verbs copulatius

5.1.3.1.4. Formes dels verbs reflexius més freqüents

5.1.3.1.5. El present continu

5.1.3.2. Futur simple

5.1.3.2.1. Formes dels verbs regulars i irregulars més freqüents

5.1.3.2.2. Formes perifràstiques: ir a + infinitiu

5.1.3.3. Pretèrit perfet simple

5.1.3.3.1. Formes dels verbs regulars i irregulars més freqüents

5.1.3.4. Pretèrit perfet compost

5.1.3.4.1. Formes dels verbs regulars i irregulars

5.1.3.5. Oposicions en funció del temps, el mode i l'aspecte

5.1.3.5.1. Usos del present: actual, (cronològic); habitual; amb valor de futur; d'obligació.

5.1.3.5.2. Usos del futur: expressió d'una acció venidora i de probabilitat.

5.1.3.5.3. Usos del pretèrit perfet compost: expressió del passat amb relació al present. Marcadors temporals. Aspecte perfectiu.

5.1.3.5.4. Ús del pretèrit perfet simple: aspecte perfectiu. Marcadors temporals més freqüents.

5.1.3.5.5. Contrast present / pretèrit perfet compost

5.1.3.5.6. Contrast pretèrit perfet compost / pretèrit perfet simple

5.1.4. L'aspecte

5.1.4.1. Verbs perfectius habituals: nacer, morir

5.1.4.2. Contrast duratiu / habitual (estar + gerundio / presente)

5.1.4.3. Contrast incoatiu / terminatiu (ir a; empezar a + infinitivo / terminar de; acabar de + infinitivo)

5.1.5. Modalitat

5.1.5.1. Factualitat: mode indicatiu

5.1.5.2. Necessitat: hay que + infinitivo; tener que + infinitivo; necesitar que + infinitivo)

5.1.5.3. Obligació: imperatiu; tener que + infinitivo

5.1.5.4. Capacitat: poder + infinitivo; saber + infinitivo

5.1.5.5. Permis: poder + infinitivo

5.1.5.6. Intenció: querer + infinitivo; ir a + infinitivo; pensar + infinitivo

5.1.5.7. Possibilitat: a lo mejor + indicativo

5.1.5.8. Opinió: creer que + indicativo

5.1.6. Veu activa

5.1.7. Modificació del nucli mitjançant negació

5.1.8. Funcions sintàctiques:

5.1.8.1. Funció del verb dins les oracions amb predicat verbal i predicat nominal

5.1.8.2. El SV en funció de subjecte i de CD

6. El sintagma adverbial

6.1. Adverbis i locucions adverbials de temps

6.1.1. Indiquen temps amb relació al moment en què o de què es parla: ahora, antes, después, hoy, ayer, anteaer, mañana, la próxima semana, ya, todavía.

6.1.2. Indiquen un moment per ells mateixos

6.1.2.1. Freqüència: siempre, habitualmente, generalmente, a veces, nunca, jamás

6.2. Adverbis i locucions adverbials de lloc

6.2.1. Localització: arriba, abajo, delante, detrás, dentro, fuera, a la derecha, a la izquierda...

6.2.2. Determinatius: aquí, ahí, allí

6.3. Adverbis i locucions adverbials de quantitat
- muy, mucho, poco, bastante

6.4. Adverbis i locucions adverbials de manera
- acabats en -mente
- bien, mal, así...

6.5. Adverbis d'afirmació i negació
- sí, no, también, tampoco

6.6. Adverbis interrogatius

6.7. Modificació del nucli a través d'un adverbi
- muy / bastante + adverbio
- qué + adverbio

6.8. Posició

6.9. Funció sintàctica: complement circumstancial

7. El sintagma preposicional

7.1. Estructura del sintagma preposicional
Preposició + SN / S. Adj. / S. Adv.

7.2. La preposició

7.2.1. Preposicions que indiquen temps: a, de, en, por, para, hacia, sobre, desde, hasta

7.2.2. Preposicions i locucions preposicionals que indiquen lloc, direcció o moviment: en, de, a, por, hacia, desde, hasta, delante, junto a, cerca de, lejos de, al lado de, entre...

7.2.3. Preposicions que indiquen manera: a, en, de, por

7.2.4. CD i CI amb la preposició a

7.2.5. La preposició de: possessió, matèria, contingut, classe, edat

7.2.6. La preposició con: manera, companyia, contingut

7.3. Funcions sintàctiques

Complement circumstancial, complement del nom, complement indirecte, complement directe.

Continguts fonètics i fonològics

1. L'entonació com a recurs de cohesió del text oral

2. Sons i fonemes vocàlics

2.1. Pronunciació de les vocals

<p>2.2. Els diftongs</p> <p>3. Sons i fonemes consonàntics</p> <p>3.1. Pronunciació de les consonants</p> <p>3.1.1. /p/, /b/, /m/, /n/, /ñ/, /x/, /g/, /c/, /k/, /s/, /t/, /r/</p> <p>3.1.2. Pronunciació de /d/ a final de paraula</p> <p>4. Processos fonològics</p> <p>4.1. Pronunciació de /d/ com /t/ en els imperatius de segona persona del plural</p> <p>4.2. Assimilació de vocals iguals en posició àtona. P ex.: Va_a_Argentina.</p> <p>4.3. Sinalefa. P. ex.: Tiene_ interés.</p> <p>4.4. Pronunciació de l'article contracte al y del</p> <p>4.5. Separació sil·làbica</p> <p>4.6. L'accent prosòdic: síl·laba tònica i síl·laba àtona</p> <p>4.7. L'entonació en les diferents funcions recollides en el nivell bàsic</p> <p>Continguts ortogràfics</p> <p>1. La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit</p> <p>2. L'alfabet</p> <p>3. Representació gràfica dels fonemes i sons</p> <p>3.1. Vocals</p> <p>3.2. Consonants</p> <p>3.2.1. Els dígrafs</p> <p>3.2.2. Lletres que poden representar fonemes diferents</p> <p>3.2.3. La h</p> <p>3.3. Ús de majúscules: principi d'oració i noms propis</p> <p>4. Signes ortogràfics</p> <p>4.1. L'accent gràfic en les partícules interrogatives i exclamatives</p> <p>4.2. L'accent diacrític</p> <p>4.3. Signes de puntuació: el punt i la coma</p> <p>4.4. Signes d'interrogació i d'exclamació</p> <p>5. Divisió de paraules al final de línia</p> <p>6. Convencions ortogràfiques i abreviatures pròpies de la correspondència personal</p> <p>FRANCÈS, bàsic 1</p> <p>Continguts morfosintàctics</p> <p>1. L'oració simple</p> <p>1.1 Tipus d'oració, els elements constitutius i la seva posició</p> <p>1.1.1. L'oració declarativa amb verb en forma afirmativa o negativa</p> <p>1.1.1.1. Subjecte (S) + (ne) Verb (pas)</p> <p>1.1.1.2. Subjecte + (ne) V (pas) + (Objecte Directe) / Objecte Indirecte (OI) / en /y)</p> <p>1.1.1.3. Formes el·líptiques: oui, si, moi aussi, tout à fait, non, moi non plus, pas du tout</p> <p>1.1.2. L'oració interrogativa</p> <p>1.1.2.1. Interrogació mitjançant l'entonació: Qui? Vous prenez quoi? Vous voulez du pain?</p> <p>1.1.2.2. (Est-ce que +) oració declarativa amb marques interrogatives: 'Est-ce que vous partez?'</p> <p>1.1.2.3. Elements interrogatius (qui, qu'est-ce que, quel, quand, où, comment, pourquoi) en posició inicial</p> <p>1.1.3. L'oració exclamativa</p> <p>1.1.3.1. Oració declarativa amb marques exclamatives: C'est bon!</p> <p>1.1.3.2. Element exclamatiu en posició inicial: Comme c'est beau!</p> <p>1.1.3.3. Formes el·líptiques i interjeccions: Désolé! Félicitations! Oui! Non! Si!</p> <p>1.1.3.4. Verb imperatiu: Entrez!</p> <p>1.1.4. L'oració imperativa</p>	<p>1.1.4.1. (ne) V (pas): Ne touche pas!</p> <p>1.1.4.2. (ne) OD/OI pron. + V + (pas): N'en achète pas! Ne le mange pas! Ne lui prends pas!</p> <p>1.1.4.3. V + OD/OI pron.: Prens-la! Dis-lui!</p> <p>1.2. Fenòmens de concordança</p> <p>1.2.1. Subjecte i verb</p> <p>1.2.1.1. S ↔ V (persona i nombre)</p> <p>1.2.1.2. On ↔ V</p> <p>1.2.1.3. S ↔ Atribut (gènere i nombre)</p> <p>1.2.1.4. S ↔ Part. Pas. amb l'auxiliar être en el pretèrit perfecte compost</p> <p>1.2.1.5. Subjecte impersonal invariable en les fórmules: il faut, il y a, il est + l'hora</p> <p>2. L'oració composta</p> <p>2.1. Expressió de relacions lògiques</p> <p>Connectors de:</p> <p>2.1.1. Coordinació: et</p> <p>2.1.2. Disjunció: ou</p> <p>2.1.3. Oposició: mais, au contraire</p> <p>2.1.4. Comparació: comme</p> <p>2.1.5. Condició: si. Si tu arrives tôt, je pars avec toi</p> <p>2.1.6. Causa: parce que</p> <p>2.1.7. Temps: pendant que, quand</p> <p>3. El sintagma nominal</p> <p>3.1. Nucli</p> <p>3.1.1. Substantiu: el nom propi i comú</p> <p>3.1.1.1. Gènere:</p> <p>3.1.1.1.1. Flexió regular: cas general (-Ø / -e) i casos particulars (-er/-ère, -ien/-ienne, -en,-nne/-eur/-euse, -eur/-trice, -on/-onne)</p> <p>3.1.1.1.2. Flexió irregular: casos particulars sobre el mateix radical (fils/fille, roi/reine, neveu/nièce) i flexió invariable (journaliste /secrétaire/élève)</p> <p>3.1.1.1.3. Substantius independents: garçon/fille, homme /femme</p> <p>3.1.1.1.4. Substantius invariables: médecin, professeur</p> <p>3.1.1.2. Nombre:</p> <p>3.1.1.2.1. Flexió regular: cas general (-Ø / -s) i casos particulars (-al/-aux, -eu/-eux, -ail/-aux)</p> <p>3.1.1.2.2. Flexió irregular. Formes invariables: substantius acabats en -s, -x, -z.</p> <p>3.1.1.2.3. Substantius independents (yeux) i substantius invariables (parents, janvier, bonheur)</p> <p>3.1.1.2.4. Grau: positiu, comparatiu d'inferioritat (moins de) i superioritat (plus de)</p> <p>3.1.2. Pronoms</p> <p>3.1.2.1. Pronoms personals: subjecte personal i impersonal (on). Tònics d'insistència (moi, je...). Complements OD i OI (je lui demande, elle l'appelle) Reflexius.</p> <p>3.1.2.2. Pronom en (substitúit de quantitats)</p> <p>3.1.2.3. Pronom y (substitúit de complement circumstancial)</p> <p>3.1.2.3. Indefinitos variables: tout (gènere i nombre), invariables (quel-qu'un, quelque chose, personne, plusieurs, rien)</p> <p>3.1.2.4. Interrogatius/exclamatius: qui?, qu'est-ce que? (invariables), variables (lequel?)</p> <p>3.1.2.5. Relatius: qui, que (invariables)</p> <p>3.2. Modificacions del nucli</p> <p>3.2.1. Els determinants</p> <p>3.2.1.1. Articles determinats i indeterminats: gènere i nombre</p> <p>3.2.1.2. Articles partitius: cas general i particular en frase negativa.</p> <p>3.2.1.3. Omissió de l'article en expressions amb avoir (avoir froid, avoir faim)</p> <p>3.2.1.4. Demostratius. Formes simples: gènere i nombre</p> <p>3.2.1.5. Possessius: gènere i nombre</p> <p>3.2.1.6. Quantitatius: numerals cardinals i ordinals, indefinits (peu de, beaucoup de, quelques, tout, assez de, trop de) i interrogatius / exclamatius (combien de /quel)</p> <p>3.2.2. Aposició unida al substantiu (mon ami Pierre) i separada del subs-</p>
--	--

tantiu (Jean, mon voisin...).

3.2.3. Modificació mitjançant sintagma adjectival. Adjectius qualificatius (amb très o no). Modificació mitjançant sintagma preposicional: le livre de Marie, un million d'euros, le père d'Henri. Modificació mitjançant frases de relatius introduïdes per qui / que / où. Modificació mitjançant l'estructura C'est qui / que.

3.3. Posició dels elements

(Determinant) + (sintagma adjectiu) + Nucli+ (sintagma adjectiu) (sintagma preposicional) + (frase de relatiu)

3.4. Fenòmens de concordança

- Le chat blanc. Casos particulars: Det.(mon, ton, son) + substantiu femení (mon amie), beau, nouveau, vieux / bel, nouvel, vieil.

3.5. Funcions sintàctiques del sintagma

- Subjecte, atribut, objecte directe. Objecte indirecte i complement circumstancial.

4. El sintagma adjectival

4.1. Nucli: adjectiu

4.1.1. Gènere:

4.1.1.1. Flexió regular: cas general (-e) i casos particulars (-er/-ère, -ien/-ienne, -en, -nne/-eur/-euse, -eur/-trice, -on/-onne, -el/-elle, -t/-tte, -s/-sse, -f/-ve, -s, -c /-che.)

4.1.1.2. Flexió irregular: casos particulars sobre el mateix radical (fou/folle, roux/rousse, vieux/vieille, beau/belle.) i flexió invariable (facile / difficile)

4.1.2. Nombre:

4.1.2.1. Flexió regular: cas general (-Ø / -s) i casos particulars (-al/-aux, -eu, -eau/-eux, -ail/-aux)

4.1.2.2. Flexió irregular. Formes invariables (heureux)

4.1.3. Grau: formes comparatives de l'adjectiu (plus grand, moins grand, aussi grand)

4.2. Modificacions del nucli

4.2.1. Mitjançant un sintagma adverbial (S. Adv.) (plus ou moins terrible)

4.2.2 Mitjançant un sintagma preposicional (S.Prep.) (content de son travail, facile à comprendre)

4.2.3. Mitjançant una estructura comparativa (aussi blonde que sa mère)

4.3. Posició dels elements

Sintagma adverbial + nucli + sintagma preposicional

4.4. Fenòmens de concordança

Adverbi i quantitatiu invariables

4.5. Funció dels elements del sintagma

4.5.1. Atribut

4.5.2. Complement predicatiu

5. El sintagma verbal

5.1. Nucli: verb

5.1.1. Classes

5.1.1.1. Verbs regulars en -er

5.1.1.2. Verbs regulars amb canvis ortogràfics en el radical (-cer, -ger)

5.1.1.3. Els verbs irregulars més usuals: aller, avoir, comprendre, connaître, devoir, dire, être, faire, finir, partir, pouvoir, prendre, savoir, sortir, venir, vouloir

5.1.2. Temps verbals

5.1.2.1. Expressió del present: present d'indicatiu i être en train de + infinitiu

5.1.2.2. Expressió del passat: pretèrit perfet compost d'indicatiu i venir de + infinitiu

5.1.2.3. Expressió del futur: present d'indicatiu, el futur pròxim (aller + infinitiu) i être sur le point de + infinitiu. El futur simple (verbs regulars)

5.1.3. Aspecte

5.1.3.1. Contrast entre être en train de + infinitiu i el present d'indicatiu, contrast entre se mettre à i commencer à, entre finir de i venir de + infinitiu

5.1.4. Modalitat

5.1.4.1. Factualitat: present d'indicatiu

5.1.4.2. Necessitat: devoir + infinitiu

5.1.4.3. Obligació: devoir + infinitiu i imperatiu

5.1.4.4. Capacitat: pouvoir, savoir + infinitiu

5.1.4.5. Permis: pouvoir + infinitiu i imperatiu

5.1.4.6. Possibilitat: pouvoir + infinitiu

5.1.4.7. Prohibició: ne pas pouvoir, devoir, il ne faut pas, il est interdit de + infinitiu i imperatiu negatiu

5.1.4.8. Intenció: vouloir + infinitiu, condicional de cortesia (je voudrais)

5.1.5. Veu activa

5.2. Modificacions del nucli

5.2.1. Mitjançant la negació (ne ... pas)

5.2.2. Mitjançant els pronoms en verbs pronominals

5.3. Posició dels elements

5.3.1. (Negació) + nucli+ (negació)

5.3.2. (Negació) + (negació) + infinitiu

5.4. Funcions sintàctiques del sintagma verbal

5.4.1. Verb

5.4.2. Subjecte

5.4.3. Atribut

5.4.4. Objecte directe

5.4.5. Objecte preposicional

5.4.6. Complement circumstancial (voyager est agréable, j'aime voyager, il commence à pleuvoir, il travaille vite...)

6. El sintagma adverbial

6.1. Nucli

6.1.1. Adverbi

6.1.1.1. Classes

6.1.1.1.1. Quantitat: beaucoup, peu, très, trop, assez, bien, presque

6.1.1.1.2. Temps: aujourd'hui, demain, tard, tôt, expressions que denoten hora, dia i data, souvent, toujours, maintenant, avant, tout de suite, en retard, comme d'habitude

6.1.1.1.3. Manera: formes simples (bien, mal, ensemble, vite, comme ça) i adverbis en -ment regulars

6.1.1.1.4. Lloc: ici, là, devant, derrière, près, loin, au milieu, au nord, à droite, au-dessus, en haut, là-bas

6.1.1.1.5. Causa: Pourquoi? Parce que

6.1.1.1.6. Oposició: au contraire

6.1.1.1.7. Resultat: alors

6.1.1.2. Grau: formes comparatives de l'adverbi (plus vite, moins lentement, aussi rapidement) i superlatiu (très souvent)

6.2. Modificació del nucli

6.2.1. Mitjançant el sintagma adverbial (très, beaucoup) (très lentement, presque rien)

6.2.2. Mitjançant el sintagma preposicional (pour toujours)

6.3. Posició dels elements del sintagma

(Sintagma adverbial) + Nucli i Nucli + (Adv.)

6.4. Funcions sintàctiques del sintagma

6.4.1. Atribut (Jean est comme ça)

6.4.2. Complement circumstancial

7. El sintagma preposicional

7.1. Nucli: Preposició

7.1.1. Preposicions (dans, chez, pour, par, à, avant, avec, de, derrière, devant, en, pendant, sous, sur, vers...)

7.1.2. Locucions preposicionals més usuals (à côté de, avant de, en face de, jusqu'à, près de...)

7.2. Posició dels elements

(Sintagma adverbial) + preposició + SN / SAdv / SV

7.3. Funcions sintàctiques del sintagma

7.3.1. Complement circumstancial

7.3.2. Objecte indirecte

Continguts fonètics i fonològics

(Vegeu document annex)

Continguts ortogràfics

La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació.

Pronunciació i ortografia: le secrétair(e) sembl(e) étonné / la secrétair(e) sembl(e) étonné(e) / les secrétair(es) sembl(ent) étonné(es)

1. El sistema d'escriptura

1.1. L'alfabet llatí

1.2. Sigles i abreviatures (diccionaris)

2. Representació gràfica de fonemes i sons

2.1. Representació d'un so

2.1.1. Caràcters simples vocàlics i consonàntics

2.1.2. Caràcters dobles o triples (ai, au, sc, ss, am, an, en, mm, mn, nn, ph, pp, eau...)

2.2. Representació de sons. Grafia simple x, grafies dobles o triples ay, oi, oin...

3. Adaptació de l'ortografia estrangera (mél) i conservació de l'ortografia estrangera (week-end)

4. Ús dels caràcters en les seves diverses formes.

Majúscules en l'organització textual i el nombre (propi i de la nacionalitat)

5. Signes ortogràfics

5.1. Signes auxiliars: accent gràfic (aigu, grave, circumflexe), la c trençada (ç), l'apòstrof

5.2. Signes de puntuació

6. Divisió de paraules al final de línia

Estructura sil·làbica. Assignació de consonant a la vocal anterior o posterior.

ITALIÀ, bàsic 1

Continguts morfosintàctics

1. L'oració simple

1.1. Tipus d'oració

1.1.1. Oració declarativa

1.1.2. Oració interrogativa

1.1.3. Oració exclamativa

1.2. Elements constitutius de l'oració i la seva posició

1.2.1. Posició de subjecte, objecte directe, objecte indirecte, CR, atribut, complement circumstancial i verb

1.2.2. La negació

1.2.3. Proformes

1.3. Fenòmens de concordança

1.3.1. Subjecte/Verb

1.3.2. Subjecte/Atribut

1.3.3. OD (clítics 3a persona)/Verb

2. L'oració composta

2.1. Expressió de relacions lògiques

2.1.1. Conjunció: e

2.1.2. Disjunció: o, oppure

2.1.3. Oposició: ma, però

2.1.4. Concessió: anche se

2.1.5. Comparació: come

2.1.6. Condió: se

2.1.7. Causa: perché

2.1.8. Finalitat: per

2.1.9. Relacions temporals

2.1.9.1. Simultaneïtat: quando, mentre

2.1.9.2. Anterioritat: dopo che+indicatiu

2.1.9.3. Posterioritat: prima di +inf.

3. El sintagma nominal

3.1. Nucli

3.1.1. Substantiu

3.1.1.1. Classes: comuns (comptables i incomptables) i propis

3.1.1.2. Gènere: amb oposició (-o/-a, -e/-a) i sense oposició (-e)

3.1.1.3. Nombre: amb oposició (-o/-i, -a/-e, -e/-i) i sense oposició (-o; acabats amb vocal tònica; monosil·làbics)

3.1.1.4. Grau: positiu absolut

3.1.2. Pronoms

3.1.2.1. Personals: tòpics (Nom.; Acus.) i àtons (Acus.; Dat.; Loc.)

3.1.2.2. Possessius

3.1.2.3. Reflexius àtons

3.1.2.4. Demonstratius: gènere i nombre; proximitat i llunyania

3.1.2.5. Indefinits: variables en gènere i nombre (poco, tanto, molto, tutto) i invariables (niente)

3.1.2.6. Interrogatius i exclamatius: variables en gènere i nombre i invariables

3.1.2.7. Ne (amb valor partitiu)

3.2. Modificació del nucli

3.2.1. Determinants

3.2.1.1. Articles: determinats, indeterminats, partitius

3.2.1.2. Demonstratius: gènere i nombre; proximitat i llunyania

3.2.1.3. Possessius

3.2.1.4. Quantificadors: numerals cardinals; indefinits; interrogatius i exclamatius

3.2.2. Aposició

3.2.3. Modificació mitjançant S.Adj. i S.Prej.

3.3. Posició dels elements: (Det.) + Nucli + (S.Adj.) + (S.Prej.)

3.4. Fenòmens de concordança

3.4.1. Determinant, substantiu, adjectiu/Aposició

3.4.2. Participi passat amb els pronoms personals de subjecte

3.4.3. Participi passat amb els pronoms de complement directe

3.5. Funcions sintàctiques del sintagma: Subjecte, atribut, objecte directe, objecte indirecte i complement circumstancial.

4. El sintagma adjectiu

4.1. Nucli: Adjectiu

4.1.1. Gènere: amb oposició (-o/-a) i sense oposició
 4.1.2. Nombre: amb oposició (-o/-i, a/e, e/i) i sense oposició
 4.1.3. Grau: positiu

4.2. Modificació del nucli

4.2.1. Modificació mitjançant S. Adv.

4.3. Posició dels elements
 (S. Adv.) + N

4.4. Funcions sintàctiques del sintagma
 4.4.1. Atribut
 4.4.2. Subjecte

5. El sintagma verbal

5.1. Nucli: verb

5.1.1. Classes: verbs regulars i irregulars d'ús més freqüent

5.1.2. Temps verbals

5.1.2.1. Expressió del present: present d'indicatiu
 5.1.2.2. Expressió del passat: pretèrit imperfecte i pretèrit perfect compost d'indicatiu
 5.1.2.3. Expressió del futur: present i futur simple d'indicatiu

5.1.3. Aspecte

5.1.3.1. Contrast duratiu/habitual en present i imperfecte d'indicatiu: stare + ger., continuare a + inf.

5.1.4. Modalitat

5.1.4.1. Factualitat: present i pretèrit perfect compost d'indicatiu
 5.1.4.2. Obligació: dovere + inf.
 5.1.4.3. Capacitat: potere, sapere + inf.
 5.1.4.4. Permis: potere + inf.
 5.1.4.5. Possibilitat: potere, dovere + inf.
 5.1.4.6. Prohibició: negació de les fórmules de permís
 5.1.4.7. Intenció: imperfecte i futur simple d'indicatiu; verbs volitius + N

5.1.5. Veu: activa

5.2. Modificació del nucli

5.2.1. Modificació mitjançant la negació

5.3. Posició dels elements
 (Neg) + N+ (Neg)

5.4. Funcions sintàctiques del sintagma
 Verb, subjecte, objecte directe, complement circumstancial

6. El sintagma adverbial

6.1. Nucli: adverbi i locucions adverbials

6.1.1. Classes

6.1.1.1. Quantitat: poco, molto, abbastanza, troppo, un po'
 6.1.1.2. Temps: ieri, oggi, domani, prima, dopo, adesso, ora, a quel tempo, allora
 6.1.1.3. Manera: bene, male, formes en -mente
 6.1.1.4. Lloc: qui, qua, lì, là, a destra, a sinistra
 6.1.1.5. Interrogatius: come, dove, quando, perché, quanto.

6.1.2. Grau: positiu

6.2. Modificació del nucli
 Mitjançant el sintagma adverbial

6.3. Posició dels elements
 (SAdv.) + N

6.4. Funcions sintàctiques del sintagma
 6.4.1. Complement circumstancial
 6.4.2. Atribut

7. El sintagma preposicional

7.1. Nucli: preposicions i locucions preposicionals

7.1.1. Preposicions simples i articles contractes
 7.1.2. Locucions preposicionals: prima/dopo + di, vicino/ lontano + da

7.2. Modificació del sintagma
 Mitjançant el sintagma adverbial

7.3. Posició dels elements
 (SAdv) + Prep. + Terme

7.4. Funcions sintàctiques del sintagma preposicional
 CC, OI, CR, atribut.

Continguts fonètics i fonològics

La pronunciació. L'entonació com a recurs de cohesió del text oral. Ús dels patrons d'entonació.

1. Sons i fonemes vocàlics

- 1.1. Vocals anteriors, centrals, posteriors
- 1.2. Semivocals /j/; /w/
- 1.3. Diftongs (/j/ + vocal; /w/ + vocal), trífongs, hiatus

2. Sons i fonemes consonàntics

- 2.1. Sistema consonàntic
- 2.2. Pronunciació dels dígrafs (ch, gh, ci, gi, gl, gn, sc)
- 2.3. Pronunciació de la s impura a principi de paraula
- 2.4. Pronunciació de les consonants geminades

3. Processos fonològics

- 3.1. Elisió
 - 3.1.1. Articles
 - 3.1.2. Articles contractes
 - 3.1.3. Adjectius demostratius
 - 3.1.4. Pronoms personals
- 3.2. Intensificació consonàntica

4. Accent dels elements lèxics aïllats

5. Accent i atonicitat: patrons tonals del sistema

Continguts ortogràfics

La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació.

1. Sistema d'escriptura L'alfabet

2. Representació gràfica de fonemes i sons
 - 2.1. Correspondències unívocues
 - 2.2. Dígrafs
 - 2.3. Consonants geminades
 - 2.4. Seqüències de dues i tres consonants

3. Ús de majúscules en noms propis i a principi d'oració

4. Signes ortogràfics Accents i apòstrof

RUS, bàsicl

Continguts morfosintàctics

1. L'oració simple

1.1 Tipus d'oració, elements constituents i la seva posició

1.1.1. Oració declarativa amb verb en forma afirmativa

1.1.1.1. Noció de ser/estar

1.1.1.2. Noció d'haver i tenir

1.1.2. Oració negativa: нет, не

1.1.2.1. Posició de la negació

1.1.3. Oració interrogativa

1.1.3.1. Total

1.1.3.2. Parcial amb element interrogatiu i el·líptic

1.1.4. Oració exclamativa

1.1.4.1. Oracions declaratives amb marca exclamativa

1.1.5. Oració imperativa

1.1.5.1. Oració imperativa afirmativa i negativa amb verbs d'aspecte imperfectiu

1.2. Fenòmens de concordança

2. L'oració composta

Expressió de relacions lògiques

2.1. Coordinació: и ... и

2.2. Disjunció: или ... или

2.3. Oposició i contrast: а, но

2.4. Causa: потому что

2.5. Relacions temporals

2.5.1. Anterioritat: раньше

2.5.2. Posterioritat: потом

2.5.3. Simultaneïtat: когда

3. El sintagma nominal

3.1. Nucli

3.1.1. Substantiu

3.1.1.1. Classes: comú i propi

3.1.1.2. Gènere: masculí, femení i neutre; flexió regular

3.1.1.3. Nombre: flexió regular i formes invariables

3.1.1.4. Cas: nominatiu singular i plural, prepositiu singular i plural, acusatiu singular, acusatiu plural només per a objectes inanimats, genitiu singular, datiu singular. Els plurals, excepte en el cas nominatiu, s'han de valorar únicament a efectes de comprensió i identificació. En aquest nivell no cal que l'alumne sigui capaç d'emprar-los de manera activa a causa de la dificultat que implica el seu domini.

3.1.2. Pronoms

3.1.2.1. Personals en tots els casos: nominatiu, acusatiu, genitiu, datiu, instrumental i prepositiu

3.1.2.2. Demostratius: это, эта, этот, эти, то, та, тот, те

3.1.2.3. Possessius en cas nominatiu singular i plural, prepositiu singular i plural, acusatiu singular, acusatiu plural només per a objectes inanimats, genitiu singular, datiu singular

3.1.2.4. Interrogatius/exclamatius

3.2. Modificació del nucli

3.2.1. Els determinants

3.2.1.1. Els demostratius: gènere, nombre i cas

3.2.1.2. Els possessius: gènere, nombre i cas

3.2.1.3. Els quantificadors

3.2.1.3.1. Numerals cardinals en cas nominatiu

3.2.1.3.2. Numerals ordinals de l'1 al 30 en tots els casos tractats en 3.1.1.4.

3.2.2. Aposició

3.2.3. Modificació del nucli

3.2.3.1. Modificació del nucli mitjançant el sintagma adjectiu

3.2.3.2. Modificació del nucli mitjançant el sintagma preposicional

3.3. Posició dels elements del sintagma

4. El sintagma adjectiu

4.1. Nucli: adjectiu

4.1.1. Gènere: masculí, femení i neutre; flexió regular; forma plena

4.1.2. Nombre: formació del plural; forma plena

4.1.3. Cas: declinació dura, blana i mixta en nominatiu singular i plural, prepositiu singular i plural, acusatiu singular, acusatiu plural només per a objectes inanimats, genitiu singular, datiu singular i plural

4.2. Modificació del nucli mitjançant el sintagma adverbial: очень

4.3. Fenòmens de concordança

4.4. Funcions sintàctiques

4.4.1. Atribut

4.4.2. Subjecte

5. El sintagma verbal

5.1. Nucli: verb

5.1.1. Conjugació de la primera i la segona conjugació

5.1.1.1. Classes i grups: 1) читать - читаю, 2) уметь - умею, 3) чувствовать - чувствую, 4) давать - даю, 5) ждть - жду, 6) писать - пишу, 7) мочь - могу, 8) идти - иду, 9) ехать - еду, 10) хотеть - хочу, 11) жить - живу, 12) пить - пью, 13) есть - ем, 14) стать - стану

5.1.2. Temps

5.1.2.1. Expressió del present

5.1.2.2. Expressió del passat habitual i duratiu

L'aspecte imperfectiu en el passat

5.1.2.3. Expressió del futur habitual i duratiu

El futur compost de l'aspecte imperfectiu

5.1.3. Aspecte

Imperfectiu: duratiu, habitual, incoatiu (начинать + Inf./SN) o terminatiu (кончать + Inf./SN)

5.1.4. Modalitat

5.1.4.1. Factualitat: verbs factuais i temps verbals de present, passat i futur

5.1.4.2. Necessitat/desig: надо / нужно + Inf.

5.1.4.3. Obligació: должен, должна, должны, должно + Inf.

5.1.4.4. Capacitat: мочь/уметь + Inf.

5.1.4.5. Permissió: можно/можно + Inf.

5.1.4.6. Possibilitat: можно + Inf.; может/могут быть + SN

5.1.4.7. Prohibició: нельзя; imperatiu negatiu

5.1.4.8. Intenció: хотеть + Inf.

5.1.4.9. Preferència: больше любить / нравиться

5.1.5. Veu activa

5.2. Modificació del nucli mitjançant la negació

5.3. Posició dels elements del sintagma

5.3.1. (Neg.) + (Neg.) + V: я ничего не знаю

5.4. Funció sintàctica del sintagma verbal

Verb, Subjecte, OD, Atribut i CC

6. El sintagma adverbial

6.1. Nucli: adverb

6.1.1. Classes

6.1.1.1. Temps: сегодня, завтра, вчера

6.1.1.2. Lloc: здесь, там, тут

6.1.1.3. Freqüència: всегда, никогда, часто, иногда, редко, обычно

6.1.1.4. Interrogatius: когда, как, где, сколько

6.1.1.5. Manera: хорошо, плохо

6.1.1.6. Grau: очень, немного

6.1.1.7. Quantitat: много, мало

6.1.1.8. Moviment: туда, сюда, оттуда

6.1.1.9. Causa: потому что

6.1.1.10. Ordre: сначала, потом

6.2. Modificació del nucli

- 6.2.1. Modificació del nucli mitjançant el sintagma adjectiu
- 6.2.2. Modificació del nucli mitjançant el sintagma adverbial

6.3. Posició dels elements del sintagma

- 6.3.1. (S. Adv.) + N + (S. Prep.)

6.4. Funcions sintàctiques del sintagma adverbial: CC

7. El sintagma preposicional

7.1. Nucli: preposició

7.1.1. Preposicions locatives, temporals, comitatives i possessives

- 7.1.1.1. Preposicions de prepositiu: на, в, о/об
- 7.1.1.2. Preposicions d'acusatiu: на, в, по
- 7.1.1.3. Preposicions de genitiu: из, с, без, для, до, у
- 7.1.1.4. Preposicions de datiu: no, к
- 7.1.1.5. Preposicions d'instrumental: с
- 7.1.1.6. Locucions preposicionals: далеко от/недалеко от + Gen.

7.3. Funcions sintàctiques

Subjecte, comitatiu, aïribut, OD, i CC

Continguts fonètics i fonològics

La pronunciació. L'entonació com a recurs de cohesió del text oral. Ús dels patrons d'entonació

1. Sons i fonemes vocàlics: vocals blanques i dures

1.1. La semivocal -й

2. Sons i fonemes consonàntics

2.1. Sistema consonàntic: lloc i punt d'articulació

- 2.1.1. Aproximació a les consonants sordes i sonores
- 2.1.2. Palatalització de les consonants davant les vocals blanques
- 2.1.3. Les consonants sibilants ж, з, ц, м, ш, ч

3. Processos fonològics

- 3.1. Ensordiment de consonants en posició final de paraula
- 3.2. Assimilacions
- 3.3. Reducció vocàlica
- 3.4. Alternances vocàliques i consonàntiques

4. Accent dels elements lèxics aïllats

- 4.1. Sil·labes tòniques i àtones
- 4.2. Monosil·labs inaccentuats

5. Accent i atonicitat: patrons tonals en el sintagma

Continguts ortogràfics

1. Sistema d'escriptura: el ciríl·lic

2. Representació gràfica de fonemes i sons

2.1. Correspondències segons la seva posició relativa

3. Grafia de les paraules estrangeres

4. Ús de les lletres en les seves diverses formes: lletra d'impremta (majúscules i minúscules) i introducció a la lletra manuscrita (reconeixement passiu)

5. Signes ortogràfics

Dièresi, guió i signes de puntuació

6. Estructura sil·làbica

5.5.2.2. Nivell bàsic 2

ALEMANY, bàsic 2

Continguts morfosintàctics

1. L'oració simple

1.1. Tipus d'oració, els elements constitutius i la seva posició

1.1.1. L'oració declarativa afirmativa i negativa:

- 1.1.1.1. Nom. Objekt + V reflex. + Präp. Objekt (receptiu)
- 1.1.1.2. Nom. O + V + Dativ Objekt + Präp. Objekt
- 1.1.1.3. Nom. O + V + Präp. Objekt (receptiu)
- 1.1.1.4. Nom. O + V + Temporalobjekt
- 1.1.1.5. La negació neutral i emfàtica
- 1.1.2. L'oració imperativa: V + (Nom. O) + Präp. O

1.2. Fenòmens de concordança: Subjecte múltiple unit per weder ... noch i entweder... oder (receptiu)

2. L'oració composta

Expressió de relacions lògiques

2.1. Oposició: doch, trotzdem, jedoch, weder ... noch

2.2. Concessió: obwohl

2.3. Condició: amb wenn ..., dann i sense nexa

2.4. Causa: weil, deshalb

2.5. Resultat: so ..., dass ... (receptiu)

2.6. Finalitat: um ... zu ... (receptiu)

2.7. Relacions temporals:

- 2.7.1. Simultaneïtat: wenn, als, während
- 2.7.2. Anterioritat: nachdem, seit(dem). Només receptiu.
- 2.7.3. Posterioritat: bevor

3. El sintagma nominal

3.1. Nucli

3.1.1. Substantiu

- 3.1.1.1. Classes: concrets (genèrics i col·lectius) i abstractes
- 3.1.1.2. Gènere: substantius compostos, noms propis, sigles i abreviatures
- 3.1.1.3. Nombre:
 - 3.1.1.3.1. Plural en els substantius compostos
 - 3.1.1.3.2. Plural amb -leute, -männer, -frauen
 - 3.1.1.3.3. Substantius amb una única forma en singular (p.ex.: Milch, Zucker, Regen, Schnee)
 - 3.1.1.3.4. Substantius amb una única forma en plural (p.ex.: Eltern, Ferien, Leute, Geschwister)
- 3.1.1.4. Cas: genitiu en singular i plural
- 3.1.1.5. Grau: els diminutius en -chen i -lein

3.1.2. Pronom

- 3.1.2.1. Reflexius
- 3.1.2.2. Indefinites (nichts, etwas, alles, man, jemand, niemand, ein paar...)
- 3.1.2.3. Interrogatius. Formes variables (Welch-?, Was für -?, Von wem?, etc.) i invariables (Wie?, Wo?, Wieso?, Warum?, etc.)
- 3.1.2.4. Possessius: meiner/meine/meins
- 3.1.2.4. Relatiu en nominatiu, acusatiu i datiu

3.2. Modificació del nucli

3.2.1. Quantificadors

- 3.2.2. Sintagma adjectiu
- 3.2.3. Sintagma preposicional
- 3.2.4. Oració de relatiu

3.3. Posició dels elements

(Det.) + (S. Adj.) + N + (S. Prep.) + (oració de relatiu)

3.4. Fenòmens de concordança

3.5. Funcions sintàctiques

Subjecte, aïribut, OD, OI, CC.

4. El sintagma adjectiu

4.1. Nucli

4.1.1. Adjectiu.

4.1.1.1. Gènere: declinació segons determinant i gènere del substantiu, p.ex.: ein kleines Kind, das kleine Kind

4.1.1.2. Nombre: declinació segons determinant, p.ex.: schöne Häuser, die schönen Häuser

4.1.1.3. Cas: nominatiu, acusatiu i datiu

4.1.1.4. Grau: comparatiu i superlatiu

4.2. Modificació del nucli

Mitjancant S. Adv i S. Prep.

4.3. Posició dels elements

(S. Adv.) + N + (S. Prep.)

4.4. Fenòmens de concordança

4.5. Funcions sintàctiques

Atribut

5. El sintagma verbal

5.1. Nucli: verb

5.1.1. Verbs modals: sollen i (nicht) dürfen

5.2. Temps verbals

5.2.1. Expressió del passat: pretèrit perfet (Perfekt), Präteritum i plusquamperfet d'indicatiu (aquest només receptiu)

5.2.2. Expressió del futur: present de werden + inf. (receptiu)

5.3. Aspecte

5.3.1. Terminatiu: perífrasi amb oració d'infinitiu (fórmules, p. ex.: aufhören + zu + Inf.)

5.3.2. Incoatiu: perífrasi amb oració d'infinitiu (fórmules; p. ex.: beginnen/anfangen + zu + Inf.)

5.4. Modalitat i factualitat

Indicatiu i Konjunktiv II (würde-Form; hätte i wäre)

5.5. Veu

Activa i passiva de procés (present d'indicatiu- receptiu-)

5.6. Funcions sintàctiques

Subjecte, OD, CC.

6.-El sintagma adverbial

6.1. Nucli

6.1.1. Adverbi i locucions adverbials

6.2. Classes: modals, causals, de grau i preposicionals

6.3. Ampliació del grau positiu, comparatiu i superlatiu

7. El sintagma preposicional

7.1. Locucions preposicionals

Pex.: von zu Hause, von ...an, von ... aus

7.2. Modificació del nucli

Mitjancant el S. Adverbial

Continguts fonètics i fonològics

La pronunciació. L'entonació com a recurs de cohesió del text oral. Ús dels patrons d'entonació.

1. Sons i fonemes vocàlics

Quantitat i timbre vocàlic

2. Sons i fonemes consonàntics

Consonants sordes i sonores

3. Processos fonològics

3.1. Allargament vocàlic: /ie/ i /h/ darrere de vocal

3.2. Modificació vocàlica: apofonia (Ablaut)

Continguts ortogràfics

La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació.

1. Ús de les grafies s, ss i ß

2. Ortografia d'estrangerismes

3. Separació i unió gràfica

Unions de: Adj.+ V, Adj. + part., V + V, Adv. + V, partícules + V, etc.

4. Puntuació

Usos de la coma, dos punts, cometes; abreviatures més freqüents (usw., bzw., z.B., etc.)

ANGLÈS, bàsic 2

Continguts morfosintàctics

1. L'oració simple

1.1. L'oració declarativa amb verb en forma afirmativa o negativa + oració de relatiu

1.2. L'oració interrogativa:

- Short answers: You're going to the pool tomorrow; aren't you? Yes, I am

1.3. L'oració imperativa en forma afirmativa i negativa

- Let's go...

1.4. L'oració exclamativa

- What a beautiful view!

- How interesting!

1.5. Introducció a les oracions de relatiu (who /what /which)

2. L'oració composta

2.1. Expressió de relacions lògiques

Oracions de:

- Coordinació: both ... and

- Disjunció: either ...or

- Oposició: however

- Concessió: although

- Comparació d'inferioritat i igualtat. as...as, less ...than

- Causa: because of

- Finalitat: in order to (in written language)

- Conseqüència: so, so that

- Condició: Oracions subordinades condicionals de primer i segon tipus.

Relacions temporals: simultaneïtat: as soon as, while

3. El sintagma nominal

3.1. Nucli

3.1.1. Substantiu

- Genitiu locatiu: the chemist's

3.1.2. Pronoms

- Compostos de some i any

3.2. Modificació del nucli

3.2.1. Els determinants. Ús i omisió amb last i next

3.2.2. Expressions partitives: a piece of cake

3.2.3. Altres modificacions: bus stop, police station; that tall boy; the book on the shelf

3.3. Posició dels elements: My husband's new colleague; an old lady with grey hair

4. El sintagma adjectiu

4.1. L'adjectiu. Grau comparatiu d'inferioritat i igualtat. Grau superlatiu.

The friendliest city in the world

4.2. Modificació del nucli mitjancant: very, quite, a little, a bit, too, really, enough, good at, etc.

4.3. Funcions sintàctiques: look, seem interesting

4.4. Contrast entre adjectius i participis acabats en -ing i -ed.: boring/bored

5. El sintagma verbal

5.1. Nucli: Verb

5.1.1. Verbs amb partícules: give up, slow down, pick up, etc.

5.1.2. Temps verbals:

- Expressió del present: present perfect
- Expressió del passat: present perfect, past simple and past continuous
- Expressió del futur: will

5.1.3. Aspecte:

- Contrast duratiu, habitual, iteratiu: used to
- Contrast present perfect/past simple
- Contrast past simple/past continuous
- Contrast will/going to.

5.1.4. Modalitat

- Necessitat: (don't) need/needn't
- Obligació i consell: must/should/shouldn't/don't have to
- Capacitat: (not) be able to; could (not)
- Permis: may/can/could
- Possibilitat: may
- Prohibició: mustn't
- Predicció: will/going to

5.1.5. Veu: activa i passiva. Present i passat de la veu passiva: The film was directed by...

6. El sintagma adverbial

6.1. Nucli: adverbis

- 6.1.1. L'adverbi i les locucions adverbials
- 6.1.2. Temps: already, yet, just, ever i never amb present perfect
- 6.1.3. Lloc: abroad, anywhere, etc.
- 6.1.4. Freqüència: occasionally, every two weeks, etc.
- 6.1.5. Manera: fast, aloud, etc.
- 6.1.6. Grau: almost, enough, quite
- 6.1.7. Interrogatiu: What is Madrid like?

7. El sintagma preposicional

7.1. Nucli: preposició

- 7.1.1. Temps: till, to, from, etc.
- 7.1.2. Durada: during, since
- 7.1.3. Lloc: outside, through, above, etc.
- 7.1.4. Moviment: out of, on to, round, off, etc.
- 7.1.5. Direcció: past, by, through, etc.

Continguts fonètics i fonològics

La pronunciació. L'entonació com a recurs de cohesió del text oral. Ús dels patrons d'entonació.

1. Sons i fonemes vocàlics i consonàntics

1.1. Reconeixement de les principals diferències entre la varietat estàndard britànica i l'americana.

1.2. Alternances morfològiques: la funció de les consonants d'enllaç dins els patrons d'entonació, com Would you like a coffee? / I hated it.

2. Accent i atonicitat

Variants accentuals posicionals. photograph/photography

3. Entonació

- 3.1. Enumeracions: I bought cheese, butter, chocolate...
- 3.2. Exclamacions
- 3.3. Ordres
- 3.4. Alternatives amb or

Continguts ortogràfics

La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació.

1. Representació gràfica de fonemes i sons

2. Correspondències entre grafies i fonemes
Correspondències inusuals en paraules d'ús freqüent: Thames.

ÀRAB, bàsic 2

Continguts morfosintàctics

1. L'oració simple

1.1. Tipus d'oració

1.1.1. Oració declarativa afirmativa

1.1.1.1. Oració nominal afirmativa

1.1.1.1.1. Elements constituents i la seva posició

1.1.1.2. Oració verbal afirmativa

1.1.1.2.1. Elements constituents i la seva posició

1.1.2. Oració declarativa negativa

1.1.2.1. Oració nominal negativa

1.1.2.2. Oració verbal negativa

Partícules de negació لا، ال، أم، لم، بن، ال

1.1.3. Oració interrogativa

1.1.3.1. Oració interrogativa nominal

1.1.3.2. Oració interrogativa verbal

1.1.3.3. Oració interrogativa total afirmativa i enunciativa en negatiu (ال، لك، ي، لب)

1.1.4. Oració exclamativa

Partícula exclamativa كَمْ

1.1.5. Oració exhortativa/imperativa

1.2. Fenòmens de concordança

1.2.1. Concordança verb-subjecte (gènere)

1.2.2. Concordança subjecte-atribut

1.2.2.1. Atribut nom o adjectiu (gènere, nombre i cas)

1.2.2.2. Atribut frase verbal (gènere i nombre)

2. L'oració composta

2.1. Conjunció وال، فو، أو

2.2. Disjunció أم، أو

2.3. Oposició i contrast لا، بل، ...

2.4. Causa ، ف، ل

2.5. Finalitat ، ل، ي، ك، ف، ل

2.6. Relacions temporals

2.6.1. Anterioritat

2.6.2. Posterioritat

3. El sintagma nominal

3.1. Nucli

3.1.1. Substantiu

3.1.1.1. Classes

3.1.1.2. Gènere

3.1.1.2.1. Sense oposició

3.1.1.2.1.1. Masculi en ة

3.1.1.2.1.2. لا

3.1.1.3. Nombre

3.1.1.3.1. Dual

3.1.1.3.1.1. Dual determinat per annexió

3.1.1.3.2. Plural

3.1.1.3.2.1. Plural regular masculí determinat per annexió

3.1.1.3.2.2. Models de plurals fractals d'ús més freqüent

3.1.1.4. Cas

3.1.2. Pronoms

3.1.2.1. Personals

3.1.2.2. Demonstratius

3.1.2.3. Formes que serveixen per expressar indefinits

3.1.2.3.1. De persona ادج، ادج، ادج

3.1.2.3.2. De cosa عيش، ال، ام، عيش، عيش

3.1.2.4. Interrogatius

3.2. Modificació del nucli i posició dels elements

3.2.1. Determinants

- 3.2.1.1. Demonstratius
- 3.2.1.2. Quantificadors
- 3.2.1.2.1. Numerals
- 3.2.1.2.1.1. Cardinals del 100 en endavant
- 3.2.1.2.1.2. Ordinals del 12 en endavant
- 3.2.1.2.2. Indefinits من ليلق، من ريبتك، فصرن، لك، اضعب
- 3.2.2. Aposició
- 3.2.2.1. Formes emfàtiques لك، سنن
- 3.2.3. Modificació mitjançant altres substantius
- 3.2.3.1. Substantiu determinat per un altre substantiu قضاضا
- 3.2.4. Modificació mitjançant sintagma adjectiu توجنلما و توجنلا
- 3.2.5. Modificació mitjançant sintagma preposicional رورج و راج
- 3.3. Fenòmens de concordança
- 3.3.1. Concordança amb demostratius
- 3.3.2. Concordança amb adjectius
- 3.3.3. Concordança amb numerals
- 3.3.4. Substantius plurals que indiquen irracionals concorden amb el modificador en femení singular
- 3.4. Funcions sintàctiques del sintagma
- 3.4.1. Subjecte
- 3.4.2. Atribut
- 3.4.3. Objecte directe
- 3.4.4. Aposició
- 3.4.5. Vocatiu
- 4. El sintagma adjectiu
- 4.1. Nucli: l'adjectiu
- 4.1.1. Gènere: amb oposició
- 4.1.1.1. Colors
- 4.1.1.2. Comparatiu
- 4.1.2. Nombre
- 4.1.2.1. Dual
- 4.1.2.2. Plural
- 4.2. Grau
- 4.2.1. Comparatiu
- 4.2.2. Superlatiu
- 4.3. Modificació del nucli i posició dels elements
- 4.3.1. Mitjançant un substantiu قضاضا
- 4.3.2. Negació de la qualitat نقصن + ريغ
- 4.3.3. Adverbi impropri ادج
- 4.4. Funcions sintàctiques del sintagma
- 4.4.1. Atribut
- 5. El sintagma verbal
- 5.1. Nucli: el verb
- 5.1.1. Temps
- 5.1.1.1. Present
- 5.1.1.1.1. Imperfectiu dels verbs regulars
- 5.1.1.1.1.1. يوجرلما عراضلما
- 5.1.1.1.1.2. بوجرنلما عراضلما
- 5.1.1.1.1.3. جوجرلما عراضلما
- 5.1.1.2. Passat
- 5.1.1.2.1. Perfectiu dels verbs regulars
- 5.1.1.3. Futur
- 5.1.1.3.1. Partícules de futur فوسن
- 5.1.2. Aspecte
- 5.1.2.1. Puntual
- 5.1.2.1.1. El participi actiu amb valor verbal
- 5.1.2.2. Habitual
- 5.1.3. Modalitat
- 5.1.3.1. Necessitat
- 5.1.3.1.1. Perífrasis ...يرورضلما نم، مللا ةجاج يف، نأ، جاتج يف
- 5.1.3.2. Obligació

- 5.1.3.2.1. Perífrasis نم دب ال، نأ، لصلصتم ريض + ولع، نأ، بج يف
- 5.1.3.3. Capacitat
- 5.1.3.3.1. Perífrasis نأ جيطتسي
- 5.1.3.4. Permis ولت جهس
- 5.1.3.5. Possibilitat
- 5.1.3.5.1. نق
- 5.1.3.5.2. Perífrasis نأ نلصم، نأ، لصلصتم ريض + نلصم يف
- 5.1.3.6. Prohibició
- 5.1.3.6.1. Perífrasis نأ جوجنم
- 5.1.3.7. Intenció
- 5.1.3.7.1. Perífrasis عوفولما عراضلما + فوس، عوفولما عراضلما + سن
- 5.1.3.8. Voluntat, desig
- 5.1.3.8.1. Perífrasis نأ و جري، نأ، ين جتي، نأ، لوي، نأ، نيدي
- 5.2. Modificacions del nucli i posició dels elements
- 5.2.1. Partícules que modifiquen el verb
- 5.2.1.1. Partícules de negació
- 5.2.1.1.1. Partícules de negació del present ال
- 5.2.1.1.2. Partícules de negació del passat مل
- 5.2.1.1.3. Partícules de negació del futur نل
- 5.2.1.2. Partícules introductòries d'imperfectiu
- 5.3. Funcions sintàctiques del sintagma
- 5.3.1. Subjecte
- 5.3.2. Objecte directe
- 5.3.3. Atribut
- 6. El sintagma adverbial
- 6.1. Nucli: l'adverbi
- 6.1.1. Locucions adverbials مارو نم
- 6.2. Modificacions del nucli
- 6.2.1. Mitjançant una preposició
- 6.3. Funcions sintàctiques del sintagma
- 6.3.1. Complement circumstancial de lloc o temps
- 6.3.2. Atribut
- 7. El sintagma preposicional
- 7.1. Nucli: la preposició
- 7.1.1. Locucions preposicionals طسرو يف، قوف نم، بينا ج ىلا
- 7.2. Modificacions del nucli i posició dels elements
- 7.2.1. Mitjançant un nom كدلما
- 7.2.2. Mitjançant un pronom يف
- 7.2.3. Mitjançant un adverbi نوب
- 7.3. Funcions sintàctiques del sintagma
- 7.3.1. Complement circumstancial de lloc o temps
- 7.3.2. Objecte directe
- 7.3.3. Atribut
- Continguts fonètics i fonològics
- Tots aquests continguts s'han de tractar al nivell bàsic 1 i s'han de reforçar al nivell bàsic 2.
- 1. Sons i fonemes vocàlics i les seves combinacions
- 1.1. Monofongació: quantitat vocàlica /a/ /à/ /u/ /ù/ /i/ /ì/
- 1.2. Semivocals /y/ /w/
- 1.3. Combinacions /aw/ /ay/
- 2. Sons i fonemes consonàntics
- 2.1. Sistema consonàntic: lloc i punt d'articulació
- 2.2. Quantitat consonàntica: breus i llargues

3. Processos fonològics

3.1. Elisió

3.1.1. Morfema d'indeterminació (-n)

3.1.2. Morfema de femení (-at)

3.2. Elisió inversa

3.2.1. اَلصَّرْوُفْلَا

3.2.2. Prefixos eufònics de perfectiu (عَمِتْسَا) i imperatiu (عَمِتْسَا)

3.2.3. Noms especials (فَأَرْمًا، نَبَا)

4. Accent fònic dels elements lèxics aïllats

4.1. Paraules sense vocals llargues

4.2. Paraules amb vocals llargues

5. Patrons tonals al sintagma

5.1. Ús de vocals eufòniques

5.1.1. Supressió de les vocals finals breus

5.1.2. Desaparició de نِيُونَت

5.1.3. Desaparició de تَطُوْبِرْم مَات

Continguts ortogràfics

1. Sistema d'escriptura: alifit

2. Representació gràfica de fonemes i sons: نِيُونَت، كَش، بِنِوَلْمَس، عَجَتْف، تَرْسِك، تَمْبَض، قَرْمَه

2.1. Grafies especials (تَطُوْبِرْم مَات، تَرْوَصْرُقْم فْلَا، كَدْم فْلَا...)

2.2. Canvis gràfics: desaparició de la vocal eufònica darrere l'article (فِيْرِيْقَلَاو فَيِيْمِيْثَلَا فُورِحَالَا)

3. Grafia de les paraules estrangeres

4. Ús dels caràcters en les seves diverses formes

4.1. Inicials

4.2. Medials

4.3. Finals

5. Estructura sil·làbica

CATALÀ, bàsic 2

Continguts morfosintàctics

1. L'oració simple

1.1. Tipus d'oració, elements constitutius i el seu ordre

1.1.1. L'oració declarativa afirmativa i negativa

1.1.1.1. Ordre dels elements segons el tipus de predicat

1.1.1.2. Subjecte en posició inicial. Subjecte posposat. Subjecte el·líptic.

Verb el·líptic.

1.1.1.3. Posició de la negació

1.1.2. L'oració interrogativa

1.1.2.1. Interrogatives totals. Oració declarativa amb trets d'interrogativa.

Partícula que

1.1.2.2. Interrogatives parcials. Posició de l'element interrogatiu.

1.1.2.3. Interrogatives directes i indirectes

1.1.3. L'oració exclamativa

1.1.3.1. Oració declarativa o interrogativa amb trets d'exclamativa.

1.1.3.2. Posició de l'element exclamatiu

1.1.4. L'oració imperativa

1.1.4.1. (Subj.) + (neg.) +V + (Atrib./ [+ CD] [+ CI] [+ CC]) + (subj.)

1.1.4.2. Altres construccions: a+infinitiu, futur, que + subjuntiu

1.1.5. Altres posicions dels constituents de l'oració

1.1.5.1. Pronominalitzacions. Posició i combinacions binàries

1.2. Fenòmens de concordança

2. L'oració composta

2.1 La juxtaposició

2.2. La coordinació

2.2.1. Conjuncions copulatives: i, ni

2.2.2. Disjuntives: o

2.2.3. Adversatives: però, sinó, tot i això

2.2.4. Comparatius: que, com

2.2.5. Distributives

2.3. La subordinació

2.3.1. Subordinades substantives

2.3.2. Subordinades adjectives o de relatiu

2.3.3. Subordinades adverbials

3. El sintagma nominal

3.1. El nucli

3.1.1. El substantiu: morfologia i flexió

3.1.2. Els pronoms

3.1.2.1. Pronoms personals forts i febles

3.1.2.2. Possessius

3.1.2.3. Reflexius

3.1.2.4. Demostratius

3.1.2.5. Indefinites

3.1.2.6. Quantitatius

3.1.2.7. Interrogatius

3.1.2.8. Exclamatius

3.2. Modificacions del nucli

3.2.1. Determinants

3.2.1.1. L'article: determinat, indeterminat, neutre i personal

3.2.1.2. Demostratius

3.2.1.3. Possessius tòpics

3.2.1.4. Quantificadors: numerals i altres

3.2.1.5. Interrogatius i exclamatius

3.2.2. Aposició

3.2.3. Modificació mitjançant sintagma adjectiu, sintagma preposicional i frase de relatiu

3.3. Posició dels elements del sintagma

3.3.1. (Det.) + (S. Adj.) +N (S. Adj.)/(S. Prep.) + (frase de relatiu)

3.3.2. N + (Det. Possessiu)

3.4. Fenòmens de concordança

3.5. Funcions sintàctiques del sintagma: subjecte, CD, CC, atribut, C.Predicatiu.

3.5.1. Funcions sintàctiques dels pronoms àtons: subjecte, CD, CI, CC, CR, atribut.

4. El sintagma adjectival

4.1. L'adjectiu: morfologia i flexió

4.2. Modificació del nucli

4.2.1. Mitjançant S. Adverbial

4.2.2. Mitjançant S. Adj.

4.2.3. Mitjançant S. Prep.

4.3. Posició dels elements del sintagma

4.3.1. (S. Adverbial) + N + (S. Adj.) (S. Prep.)

4.4. Funcions sintàctiques del sintagma adjectival

4.4.1. Atribut

4.4.2. Complement predicatiu

5. El sintagma verbal

5.1. El verb

5.1.1. Formes regulars

5.1.2. Formes personals i no personals

5.1.3. Morfemes verbals

5.1.3.1. Nombre

5.1.3.2. Persona

5.1.3.3. Temps

5.1.3.4. Aspecte

5.1.3.5. Mode

5.1.4. Formes irregulars

5.1.4.1. Alguns verbs irregulars d'ús freqüent: ser, estar, fer, dir, tenir, dur,

venir	2.1.1. es vocals a/e per representar la vocal neutra a final de síl·laba i a l'interior de la paraula
5.1.4.2. Verbs defectius: ploure, nevar, llampegar, tronar	2.1.2. Les vocals o/u per a la representació de /u/ a l'última síl·laba i a l'interior de la paraula
5.1.4.3. Verbs pronominals: oblidar-se'n, anar-se'n, recordar-se'n, descuidar-se'n	2.1.3. Distinció [ò/ó] per a la representació d'obert i tancat
5.1.4.4. Usos de ser i estar en subjectes no animats	2.1.4. Distinció [è/é] per a la representació d'obert i tancat
5.2. La conjugació verbal	2.2. Correspondències consonàntiques
5.3. Perífrasis verbals	2.2.1. Alternances gràfiques (c/qu, qu/qü, c/ç, g/gu, gu/gü)
5.3.1. D'obligació: haver de + inf.; caldre + inf.	2.2.2. Els dígrafs. Dígrafs separables i inseparables
5.3.2. De probabilitat: deure + inf.	3. Signes ortogràfics
5.3.3. De possibilitat: poder+inf., deure+inf., potser+ indicatiu	3.1. L'accentuació (accents oberts i tancats)
5.4. Modificació del nucli	3.2. La dièresi
Mitjançant la negació	3.3. L'apostrofació
5.5. Funcions sintàctiques del sintagma verbal	3.4. L'ús del guionet
6. El sintagma adverbial	4. Altres fenòmens ortogràfics
6.1. L'adverbi	4.1. La contracció d'algunes preposicions (a, de, per) amb els articles el, els, els articles personals en/el (l')/na, la (l'); i la forma ca (casa de)
6.1.1. Classes d'adverbis: temps, lloc, manera, quantitat	4.2. Abreviatures més comunes
6.2. Modificació del nucli	4.3. Ús de les lletres majúscules
6.2.1. Mitjançant S. Adv.	4.4. La puntuació: punt, coma, punt i coma, dos punts
6.2.2. Mitjançant possessiu	ESPANYOL PER A ESTRANGERS, bàsic 2
6.2.3. Mitjançant S. Prep.	Continguts morfosintàctics
6.2.4. Mitjançant frase de relatiu	1. L'oració simple
6.3. Posició dels elements dins el sintagma	1.1. L'oració declarativa
6.3.1. (S. Adj.) +N + (possessiu/ S. Prep./ frase de relatiu)	1.1.1. Omissió del subjecte
6.4. Funcions sintàctiques del sintagma adverbial	1.1.2. Casos en què és necessària la presència del subjecte
6.4.1. CC	1.1.3. Casos en què no coincideixen subjecte gramatical i lògic. Subjecte després del verb: apetecer, interessar
6.4.2. Atribut	1.1.4. Complementes semànticament necessaris: C. de règim
6.4.3. Subjecte	1.1.5. Complementes semànticament no necessaris: Predicatiu
7. El sintagma preposicional	1.1.6. Posició dels pronoms objecte: CI + CD + Verb
7.1. Les preposicions simples i compostes	1.1.7. Posició del pronoms objecte quan es combinen amb formes d'infinitiu i de gerundi
7.1.1. Preposicions de temps, lloc, manera, instrument, companyia	1.1.8. Posició de la negació: nadie, nada
7.1.2. Locucions prepositives	1.2. L'oració interrogativa
7.2. Modificació del sintagma	1.2.1. Parcial: element interrogatiu amb preposició: a, con, de, desde, en, hasta, hacia, para, por, sin, sobre.
Mitjançant sintagma adverbial	1.3. L'oració exclamativa
7.3. Posició dels elements	1.3.1. Element exclamatiu en posició inicial: ¡cómo!, ¡cuánto!
7.3.1. (S. Adj.) + Prep./loc. Prep. + SN / V / S. Adv./ S. Adj.	1.3.2. Formes el·líptiques
7.4. Funcions sintàctiques del sintagma	1.4. L'oració exhortativa
Continguts fonètics i fonològics	1.4.1. Verb en imperatiu en posició inicial
1. Sons i fonemes vocàlics (vocals obertes i tancades)	1.4.2. Usted i ustedes
1.1. Diftongs creixents i decreixents. El triftong	1.4.3. Posició del pronom objecte. Presència de pronoms enclítics amb funció de CD i CI
1.2. L'hiat	1.4.4. L'imperatiu en forma negativa: coincidència amb el present de subjuntiu
1.3. Síl·laba tònica i síl·laba àtona	2. L'oració composta
2. Sons i fonemes consonàntics	2.1. Oracions coordinades
2.1. El sistema consonàntic	2.1.1. Copulatives: e
2.2. Consonants sordes i sonores	2.1.2. Disjuntives: u
3. Processos fonològics	2.1.3. Explicatives: es que, o sea que
3.1. Fenòmens de contacte vocàlic	2.2. Oracions subordinades
3.2. Fenòmens de contacte consonàntic	2.2.1. Substantives
Continguts ortogràfics	2.2.1.1. Decir que/creer que/parecer que + indicatiu
1. El sistema d'escriptura: l'alfabet	2.2.1.2. Preguntar si/qué/quién/cuándo/cómo/dónde + indicatiu
2. Representació gràfica dels sons i fonemes	2.2.1.3. El·lipsi: que/sí/qué/quién/cuándo/+ indicatiu
2.1. Correspondències vocàliques	2.2.2. Adjectives
	2.2.2.1. Sense antecedent explícit: El /la/los/las que
	2.2.3. Adverbials
	2.2.3.1. Temporals: antes de + infinitiu; después de + infinitiu;

cuando + indicativo

- 2.2.3.2. Causals: como, que
- 2.2.3.3. Consecutives: por eso, por tanto, así que
- 2.2.3.4. Concessives: aunque + presente de indicativo
- 2.2.3.5. Condicionals: si + presente de indicativo
- 2.2.3.6. Comparatius: más que, menos que, tan como, igual que

3. El sintagma nominal

3.1. Nucli

3.1.1. El substantiu

- 3.1.1.1. Classes
 - 3.1.1.1.1. Concrets: Individuals: comptables / in comptables. Col·lectius
 - 3.1.1.1.2. Abstractes
- 3.1.1.2. Gènere
 - 3.1.1.2.1. Gènere masculí dels substantius d'ús freqüent acabats en: -o, -or, -aje, -ma
 - 3.1.1.2.2. Gènere femení dels substantius d'ús freqüent acabats en: -a, -o, -da, -dad, -ción, -sión
 - 3.1.1.2.3. Formes específiques per al femení: -triz
- 3.1.1.3. Nombre
 - 3.1.1.3.1. Formació del plural amb -es
 - 3.1.1.3.2. Substantius d'ús freqüent en els quals el canvi de nombre suposa un canvi de significat: esposa / esposas
 - 3.1.1.3.4. Formació de diminutius mitjançant el sufix -ito

3.1.2. El pronom

- 3.1.2.1. Pronoms personals
 - 3.1.2.1.1. Presència / absència del pronom subjecte
 - 3.1.2.1.2. L'ús emfàtic del pronoms
 - 3.1.2.1.3. El doble pronom: posició
 - 3.1.2.1.4. Transformació de le/les en se quan coincideixen dos pronoms àtons de 3a persona
 - 3.1.2.1.5. Pronoms enclítics amb les formes verbals d'infinitiu i imperatiu
 - 3.1.2.1.6. Ús del pronom reflexiu en lloc dels possessius amb les parts del

cos

- 3.1.2.1.7. Verbs pronominals d'ús freqüent
- 3.1.2.2. Demonstratius
 - 3.1.2.2.1. Formes neutres: esto, eso, aquello
- 3.1.2.3. Possessius
 - 3.1.2.3.1. Ús dels possessius amb el verb ser
 - 3.1.2.3.2. Ús dels possessius amb article o sense
 - 3.1.2.3.3. Els possessius precedits de la forma neutra lo
- 3.1.2.4. Indefinits
 - 3.1.2.4.1. Sense oposició de gènere i nombre: alguien, algo, nadie, nada
 - 3.1.2.4.2. Ús de l'article amb la forma otro
- 3.1.2.5. Interrogatius:
 - 3.1.2.5.1. Ús de les formes invariables, de les formes amb oposició de nombre i de les formes amb oposició de gènere i nombre quan duen una preposició

3.1.2.6. Exclamatius

3.1.2.6.1. cuánto, tanto

3.2. Modificació del nucli

3.2.1. Els determinants

- 3.2.1.1. L'article
 - 3.2.1.1.1. Oposició presència/absència d'article
 - 3.2.1.1.2. L'article com a substantivador de: adjectius; complements preposicionals; oracions subordinades adjectives
 - 3.2.1.1.3. L'article neutre lo
- 3.2.1.2. Quantificadors
 - 3.2.1.2.1. Indefinits
 - 3.2.1.2.1.1. Todo/cada
 - 3.2.1.2.1.2. Partitius d'ús freqüent: Pesos i mesures. Un poco de, la mitad de...
 - 3.2.1.2.1.3. Col·lectius: un par, una docena, un grupo, un montón, la mayoría de...
 - 3.2.1.2.2. Numerals cardinals
 - 3.2.1.2.3. Numerals ordinals
 - 3.2.1.2.4. Exclamatius
 - 3.2.1.2.4.1. Tanto/a/os/as + sustantivo
- 3.2.2. Complementes del nom: S. Adj.; S. Prep.; Or. Sub. Adj.
- 3.2.3. L'apocòpsa

3.3. Posició dels elements

(Det) + (S. Adj.) + N + (S. Adj.) + (S. Prep.) + (Or. Sub. Adj.)

3.4. La concordança

3.5. Funcions sintàctiques

Subjecte; CD; CI; atribut; CC; CR

4. El sintagma adjectival

4.1. Nucli: L'adjectiu qualificatiu

- 4.1.1. El grau comparatiu: de superioritat, d'igualtat, d'inferioritat: más de lo que/ tanto como/ menos de lo que
- 4.1.2. El superlatiu relatiu
- 4.1.3. Diminutius i augmentatius
- 4.1.4. Adjectius més freqüents amb ser i estar

4.2. Modificació del nucli

- 4.2.1. Amb un S. Adverbial (demasiado, totalmente, verdaderamente...). Muy + Adj. / Tan + Adj.
- 4.2.2. Amb un S. Preposicional

4.3. Posició dels elements

- 4.3.1. Adverbi + Nucli
- 4.3.2. Nucli + Adj. qualificatiu
- 4.3.3. Nucli + C. Prep.

4.4. Substantivació amb lo

4.5. Funcions sintàctiques
CN i atribut

5. El sintagma verbal

5.1. Nucli: El verb

5.1.1. Nombre i persona

- 5.1.1.1. Verbs que freqüentment apareixen només en 3a persona: parecer, apetecer, interesar, caer

5.1.2. Temps de l'indicatiu

5.1.2.1. El present

- 5.1.2.1.1. Formes dels verbs semiregulars (amb alternança vocàlica) i irregulars més freqüents

5.1.2.2. Formes dels verbs reflexius i pronominals més freqüents

5.1.2.2.1. Pretèrit imperfet

5.1.2.2.1. Formes dels verbs regulars i irregulars

5.1.2.2.2. Pretèrit perfet simple

5.1.2.2.3. Formes dels verbs regulars i irregulars

5.1.2.4. Condicional simple

5.1.2.4.1. Formes dels verbs regulars i irregulars

5.1.2.5. Oposicions en funció del temps, el mode i l'aspecte

- 5.1.2.5.1. Usos del pretèrit perfet compost. Marcadors temporals. Aspecte perfectiu.

- 5.1.2.5.2. Usos del pretèrit perfet simple. Marcadors temporals. Aspecte perfectiu.

- 5.1.2.5.3. Usos del pretèrit imperfet: Hàbits. Cortesia. Marcadors temporals. Aspecte imperfectiu.

5.1.2.5.4. Contrast pretèrit perfet compost/pretèrit perfet simple

5.1.2.5.5. Contrast pretèrit imperfet/pretèrit perfet simple

5.1.2.5.6. Usos del condicional: probabilitat, cortesia, hipotètic

5.1.3. Temps del subjuntiu

5.1.3.1. Present de subjuntiu

5.1.3.1.1. Formes

5.1.3.1.2. Usos per expressar intenció i desig

5.1.4. L'aspecte

5.1.4.1. Contrast duratiu/habitual (estar + gerundio / soler + infinitivo)

5.1.4.2. Contrast iteratiu/puntual (volver a + infinitivo / presente)

5.1.5. La modalitat

5.1.5.1. Obligació: imperatiu

5.1.5.2. Prohibició: imperatiu negatiu

5.1.5.3. Intenció i desig: querer/ gustar/ esperar/ + or. sub. sust.

Me gustaría + infinitivo

5.1.5.4. Opinió: Creer, pensar, parecer + or. sub. sust.

5.2. Modificació del nucli mitjançant negació: la doble negació

5.3. Posició dels elements

- 5.3.1. Posició dels elements: ningún, ninguna, nadie, nada, nunca + verbo; no + verbo+ ningún, ninguna, nadie, nada, nunca.

6. El sintagma adverbial

6.1. Adverbis i locucions adverbials de temps

6.1.1. Indiquen temps amb relació al moment en què o de què es parla: ayer, hoy, antes, después, dentro de, al cabo de, ya, todavía, aún, entonces, luego, más tarde, en seguida.

6.1.2. Indiquen un moment per ells mateixos

6.1.2.1. Instantaneïtat: de repente

6.1.2.2. Etapes: al principio, al final, por último

6.1.2.3. Duració: durante

6.2. Adverbis i locucions adverbials de lloc

6.2.1. Moviment: adelante, atrás, adentro, afuera...

6.3. Adverbis i locucions adverbials de quantitat
demasiado, tanto

6.4. Adverbis interrogatius
Usos amb preposició

6.5. Grau: comparatiu i superlatiu

6.6. Modificació del nucli

6.6.1. Mitjançant un adverb: demasiado + adverbio

6.6.2. Mitjançant un S. Prep.: adverbio + de + adverbio

6.7. Posició dels elements del sintagma

7. El sintagma preposicional

7.1. Estructura del sintagma preposicional: Preposició + SN / S. Adj. / S. Adv.

7.2. La preposició

7.2.1. Preposicions i locucions preposicionals que indiquen temps, lloc, moviment, direcció: a, en, de, por, para, desde, hasta hacia, entre...antes de / después de + infinitivo

7.2.2. Preposicions i locucions preposicionals que indiquen manera: con, sin, a, en, de, por...

7.2.3. La preposició de: possessió, matèria, contingut, classe, assumpte

7.2.4. Por i para: causa i manera

7.3. Substantivació del sintagma preposicional
el/ la/ los/ las de

7.4. Posició dels elements
(S. Adverbial) + preposició + terme

7.5. Funcions sintàctiques
CC, CN, CD, CI, atribut, CR

Continguts fonètics i fonològics

1. L'entonació com a recurs de cohesió del text oral

2. Sons i fonemes vocàlics

2.1. Pronunciació de les vocals

2.2. Hiatus i triftongs

3. Sons i fonemes consonàntics

3.1. Pronunciació de les consonants: /p/, /b/, /m/, /n/, /ñ/, /x/, /g/, /c/, /k/, /s/, /r/, /rr/

3.2. Principi de paraula: br, kr, dr, fr, gr, pr, bl, kl, dl, fl, gl, pl

4. Processos fonològics

4.1. Elisió, palatalització, nasalització

4.2. Fricatització de /b/, /d/, /g/ en posició intervocàlica

4.3. Sonoritització de /p/, /t/, /k/ en posició de síl·laba travada

4.4. Separació sil·làbica.

4.5. L'accent prosòdic: síl·laba tònica i síl·laba àtona

4.6. L'entonació a les diferents funcions recollides en el nivell bàsic

Continguts ortogràfics

1. La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit

2. Signes ortogràfics

2.1. L'accent gràfic en les paraules agudes, planes i esdrúixoles

2.2. L'accent diacrític

2.3. Signes de puntuació: el punt, la coma, el punt i coma

3. Divisió de paraules al final de línia

3.1. Consonant (consonant) + vocal + consonant (consonant). P. ex.: va - ca, preso, sar- tén, cons-truir

3.2. Consonant + semiconsonant + vocal + consonant. P. ex.: cuan-do

3.3. Consonant + vocal + semivocal + consonant. P. ex.: vein-te

3.4. Separació de l'hiatus. P. ex.: ha-bí-a

FRANCÈS, bàsic 2

Continguts morfosintàctics

1. L'oració simple

1.1. Tipus d'oració, els elements constitutius i la seva posició

1.1.1. L'oració declarativa amb verb en forma afirmativa o negativa

1.1.1.1. Subj + (Neg) + V + (Neg) + (OD) + (OI) + (CC)

1.1.1.2. Subj + (Neg) + (OD pron /OI pron / en / y) + V+ (Neg) + (OI / OD) + (CC)

1.1.2. Oració passiva

1.1.2.1. Subj + (Neg.) + V aux. (Neg.) + V pas. + C.Agent

1.1.2.2. On + (Neg) + V aux. (Neg.) + CD

1.1.2.3. Subj + (Neg.) + (se) faire + (Neg.) + C.Pred.

1.1.3. Oració interrogativa

1.1.3.1. Interrogatives amb inversió del subjecte: Partez-vous en vacances avec lui demain?

1.1.3.2. Amb doble subjecte. Pierre a-t-il fait ses devoirs?

1.1.3.3. Qui est-ce qui vient? Qu'est-ce que tu veux? Qu'est-ce qui dit le contraire? Qui est-ce que tu crois?

1.1.3.4. Interrogació amb elements interrogatius en posició inicial: lequel, combien de

1.1.3.5. Interrogació amb elements interrogatius amb preposicions: À quoi? Avec qui? Par où?

1.1.4. Oració exclamativa amb elements exclamatiu en posició inicial

1.1.5. Oració imperativa afirmativa i negativa

1.1.5.1. (Neg.) + V (Neg.) + (OD) + (OI) + (CC)

1.1.5.2. (Neg.) + V (Neg.) + Atrib.

1.1.5.3. Combinada amb un pronom (OD), (OI)

1.2. Fenòmens de concordança

1.2.1. Entre On i V

1.2.2. Entre subjecte i verb en veu passiva

1.2.3. Entre subj i participi. passat en temps verbals compostos amb l'auxiliar être

1.2.4. Entre participi passat i OD davant del verb en temps verbals compostos amb l'auxiliar avoir

2. L'oració composta

2.1. Expressió de relacions lògiques

2.1.1. Disjunció: ou bien

2.1.2. Oposició: par contre

2.1.3. Causa: puisque, comme

2.1.4. Relacions temporals: pendant que

2.1.5. Conseqüència: donc

2.1.6. Finalitat: afin de, pour + infinitiu

2.1.7. Condició: Si + imperfet de l'indicatiu + condicional simple. Au cas où + condicional simple, à condition de + infinitiu

2.2. Fenòmens de concordança

En oració de relatiu Les photos que j'ai prises...

3. El sintagma nominal

3.1. Nucli

3.1.1. Substantiu

3.1.1.1. Gènere: amb oposició (regular/ irregular) i sense oposició

3.1.1.2. Nombre: amb oposició (regular/irregular) i sense oposició

3.1.1.3. Grau comparatiu: inferioritat (moins de), superioritat (plus de), igualtat (autant de)

3.1.1.4. Nominalitzacions de verbs, d'adjectius, sufixos

3.1.2. Pronoms

3.1.2.1. Possessius

3.1.2.2. Demonstratius

3.1.2.3. Indefinitis: formes variables en gènere (quelques-uns, même) i invariables (plusieurs, n'importe qui, tout)

3.1.2.4. Pronom en per substituir quantitats

3.1.2.5. Pronom y per substituir un complement de verb amb à

3.1.2.6. Relatius

3.1.2.6.1. Formes invariables (dont)

3.1.2.6.2. Formes variables (lequel, laquelle, lesquels...) i invariables (qui, que, où)

3.1.2.6.3. Interrogatius variables (Lequel?/Laquelle?...)

3.2. Modificació del nucli

3.2.1. Determinants

3.2.1.1. Demonstratius. Formes amb partícules de reforçament (-ci, -là)

3.2.1.2. Modificació mitjançant una proposició relativa introduïda per qui / que /où

3.3. Posició dels elements

3.3.1. Det + N + frase de relatiu

3.3.2. Tout: posició amb temps compostos i verb seguit de l'infinitiu

3.3.3. Adjectius davant o darrere del verb amb canvi de significat (mains propres, prores mains)

3.4. Funcions sintàctiques

3.4.1. OD (nucli substantiu o pronom)

3.4.2. OI (nucli substantiu o pronom)

4. El sintagma adjectival
Revisió del que s'ha vist a bàsic 1 i ampliació.

5. El sintagma verbal

5.1. Nucli: Verb

5.1.1. Classes

5.1.1.1. Regulars (revisió)

5.1.1.2. Irregulars (-ir, -re, -oir)

5.1.2. Temps

5.1.2.1. Present de l'indicatiu (revisió)

5.1.2.2. Pretèrit perfet compost de l'indicatiu (revisió)

5.1.2.3. Imperfet de l'indicatiu. Ús dels dos temps passats mencionats.

5.1.2.4. Futur de l'indicatiu (revisió)

5.1.2.5. Condicional simple

5.1.2.7. Gerundi

5.1.3. Aspecte

5.1.3.1. Duració i habitual: imperfet de l'indicatiu

5.1.3.2. Incoatiu/ terminatiu: se mettre à i commencer à / finir de i venir de + infinitiu, passat perfet compost de l'indicatiu

5.1.3.3. Prefix re- + inf.

5.1.4. Modalitat

5.1.4.1. Necessitat: il faut + infinitiu, avoir besoin de + infinitiu

5.1.4.2. Obligació: il faut + infinitiu

5.1.4.3. Prohibició: imperatiu negatiu, il ne faut pas + infinitiu

5.1.4.4. Opinió: je pense que, je crois que + indicatiu

5.1.5. Veu passiva

5.1.5.1. Frase passiva amb verb en forma passiva

5.1.5.2. Frase passiva amb on

5.1.5.3. Frase passiva amb se faire + infinitiu

5.1.5.4. Frase passiva amb faire + infinitiu

5.2. Modificacions del nucli

5.2.1. Negació (ne ...jamais, ne...rien, ne ...personne)

5.2.2. Sintagma preposicional (commencer à, servir à, profiter de)

5.2.3. Modificacions mitjançant pronoms personals (doble pronom)

5.2.4. Modificacions mitjançant proposició substantiva, proposició adverbial de temps, de finalitat, de conseqüència, de condició

5.3. Posició dels elements
Neg + N (V. simple) + Neg. (Neg.) + Pron. + auxiliar + (Neg.) + partici-
pi; (Neg.) + (Neg.) + inf., casos particulars: rien i personne

5.4. Funcions sintàctiques
Subjecte, aposició, OD, atribut, A. Prep. i CC.

6. El sintagma adverbial

6.1. Nucli: Adverbi i locucions adverbials (revisió)

6.1.1. Classes

6.1.1.1. Quantitat: aussi, autant, autrement, davantage, tellement, de plus en plus

6.1.1.2. Temps: autrefois, auparavant, encore, souvent

6.1.1.3. Manera: volontiers, exprès

6.1.1.4. Lloc: ailleurs, partout

6.1.1.5. Negació: ni

6.1.1.6. Dubte: probablement, sans doute

6.2. Modificació del nucli
Mitjançant el sintagma adverbial (très rapidement, presque rien) i d'un sintagma preposicional (pour toujours)

7. El sintagma preposicional

7.1. Nucli: preposicions i locucions preposicionals (revisió i ampliació)

7.1.1. De temps: après que

Continguts fonètics i fonològics

La pronunciació. L'entonació com a recurs de cohesió del text oral. Ús dels patrons d'entonació. Revisió.

1. Casos particulars

1.1. (Vocàlics): femme, eu, curriculum

1.2. Pronunciació de consonants finals: oeuf /oeufs, os/os

2. Processos fonològics consonàntics: pronunciació de t com [s]

2.1. Elisió prohibida: si + -a,-e, -o, -u; qui; davant de paraules amb h aspirada

3. Oposicions entre el present d'indicatiu, l'imperfet d'indicatiu i el pas-
sat perfet compost de l'indicatiu

Continguts ortogràfics

La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació. Revisió.

1. Ortografia de paraules estrangeres

2. Signe gràfic amb valor variable w

ITALIÀ, bàsic 2

Continguts morfosintàctics

1. L'oració simple

1.1. Tipus d'oració

1.1.1. Oració imperativa

1.2. Elements constitutius de l'oració imperativa i la seva posició

1.2.1. Posició de subjecte, OD, OI, CR, atribut, CC i verb

2. L'oració composta

2.1. Expressió de relacions lògiques

2.1.1. Causa: poiché, visto che, siccome
 2.1.2. Relacions temporals
 2.1.2.1. Anterioritat: dopo+infinitiu passat

3. El sintagma nominal

3.1. Nucli

3.1.1. Substantiu
 3.1.1.1. Gènere: amb oposició (-tore/-trice) i sense oposició (participi present substantivat; -ista)
 3.1.1.2. Nombre: substantius en -co/-go; préstecs
 3.1.1.3. Grau: positiu relatiu (diminutius)
 3.1.2. Pronoms
 3.1.2.1. Personals: tònic (Dat.) i àtons combinats (Dat.+ Acus.)
 3.1.2.2. Indefinits: variables en gènere (qualcuno, nessuno); variables en gènere i nombre (alcuno, troppo, altro); invariables (nulla)
 3.1.2.3. Relatius: invariables (che, chi, cui)
 3.1.2.4. Ne (amb valor especificatiu)
 3.1.2.5. Ci/Ne amb valor adverbial

3.2. Modificació del nucli

3.2.1. Determinants
 3.2.1.1. Possessius: usos específics amb l'article determinat (il mio fratello; la mia vecchia zia)
 3.2.1.2. Quantificadors: numerals ordinals, fraccionaris i enumeratius amb diferents sufixos (decina, trentenne)
 3.2.2. Modificació mitjançant frase de relatiu

3.3. Posició dels elements

3.3.1. (Det) + Nucli + (S. Adj) + (S. Prep) + (frase de relatiu)
 3.3.2. Combinació de pronoms

3.4. Fenòmens de concordança

3.4.1. Nucli i Adjectiu: més d'un substantiu

4. El sintagma adjectiu

4.1. Nucli: Adjectiu

4.1.1. Grau comparatiu (usos de che/di)
 4.1.2. Grau superlatiu relatiu i absolut

4.2. Modificació del nucli

4.2.1. Modificació mitjançant S. Adv. i S. Prep. (comparatiu)

4.3. Posició dels elements: (S. Adv.) + N + (S. Prep.)

5. El sintagma verbal

5.1. Nucli: verb

5.1.1. Classes: verbs regulars i irregulars
 5.1.2. Temps verbals
 5.1.2.1. Expressió del passat: infinitiu passat
 5.1.3. Aspecte
 5.1.3.1. Contrast duratiu/habitual en present i imperfet d'indicatiu: avere l'abitudine di + inf.
 5.1.3.2. Contrast incoatiu/terminatiu en pretèrit perfet compost i futur simple d'indicatiu: cominciare a/ finire di + inf.
 5.1.4. Modalitat
 5.1.4.1. Necessitat: avere bisogno di + Nom/inf.; dovere + inf.; bisognare, essere necessario/importante + inf. / pres. de subjuntiu
 5.1.4.2. Capacitat: essere capace di + inf.
 5.1.4.3. Permis: essere permesso, non essere vietato + inf.; imperatiu
 5.1.4.4. Possibilitat: essere sicuro + ind.; V. copulatiu (sembrare, parere) + Adj.;

V. d'opinió, dubte, creença + pres. de subjuntiu
 5.1.4.5. Prohibició: imperatiu negatiu
 5.1.4.6. Intenció: V. volitius + inf.; condicional simple; imperatiu; avere intenzione/voglia di + inf.; pensare/andare di + inf.
 5.1.5. Veu: activa i passiva (reconeixement de les formes i de l'estructura passiva)

6. El sintagma adverbial

6.1. Nucli: adverbi i locucions adverbials

6.1.1. Classes

6.1.1.1. Quantitat: appena, parecchio, assai

6.1.1.2. Temps: già, ancora, non...ancora

6.1.1.3. Manera: di corsa, in fretta

6.1.1.4. Lloc: dentro, fuori, davanti, dietro, sopra, sotto, di qua, di là, in alto, in basso,

dappertutto, lassù, laggiù

6.1.1.5. Opinió (negació, afirmació i dubte): proprio, affatto, assolutamente, magari, purtroppo, nemmeno, neppure, neanche

6.1.1.6. Delimitació de validesa: generalmente, di solito

6.1.1.7. Restrictius: solo, anche, neanche

6.1.2. Grau: comparatiu i superlatiu

7. El sintagma preposicional

7.1. Nucli: preposicions i locucions preposicionals

7.1.1. Contrast di/da

7.1.2. da + Adj./Adv. d'ús freqüent (facile, lontano)

7.1.3. di després d'alguns verbs d'ús freqüent (cercare di)

7.1.4. Locucions preposicionals: accanto a, davanti a, di fronte a, fuori di, fino a

7.2. Funcions sintàctiques del sintagma preposicional: C.Ag.

Continguts fonètics i fonològics

La pronunciació. L'entonació com a recurs de cohesió del text oral. Ús dels patrons d'entonació.

1. Sons i fonemes consonàntics

1.1. Pronunciació dels trígrafs (gli +voc.; sci + voc.)

2. Processos fonològics

2.1. Apòcope vocàlica

2.1.1. Adjectiu buono + substantiu

2.1.2. Indefinits compostos per uno

2.1.3. Substantius en les fórmules de tractament

2.1.4. Pronom interrogatiu quale

2.2. Apòcope sil·làbica

2.2.1. Poco

2.2.2. Formes de l'imperatiu

Continguts ortogràfics

La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació.

1. Representació gràfica de fonemes i sons

1.1. Trígrafs

2. Ortografia de les paraules estrangeres

3. Divisió de les paraules a final de línia. Estructura sil·làbica

3.1. Sil·labes obertes i tancades

3.2. Divisió de vocals i consonants

RUS, bàsic 2

Continguts morfosintàctics

1. L'oració simple

1.1. Tipus d'oració, elements constituents i la seva posició

1.1.1. Oració declarativa amb verb en forma afirmativa

1.1.2. Oració negativa:

1.1.2.1. Noció de ser amb instrumental: он был преподавателем

1.1.2.2. Noció de estar amb genitiu: меня не было

1.1.2.3. Noció de "no tenir-ne" amb l'ús del genitiu: у меня нет времени

1.1.3. Oració interrogativa

1.1.3.1. Diferències entre l'ús de perfectiu i d'imperfectiu

1.1.4. Oració exclamativa

1.1.5. Oració imperativa

1.1.5.1. Oració imperativa afirmativa i negativa amb verbs d'aspecte imperfectiu i perfectiu

1.2. Fenòmens de concordança

2. L'oració composta

Expressió de relacions lògiques

2.1. Revisió de tot el que s'ha vist al curs bàsic 1

2.2. Finalitat: чтобы

2.3. Relacions temporals

2.3.1. Anterioritat: до того как

2.3.2. Posterioritat: после того как

3. El sintagma nominal

3.1. Nucli

3.1.1. Substantiu:

3.1.1.1. Cas: nominatiu, acusatiu de noms animats i inanimats, genitiu, datiu, instrumental i prepositiu

3.1.2. Pronoms:

3.1.2.1. Possessius en tots els casos singular i plural

3.1.2.2. Negatius

3.1.3. Els quantificadors: numerals cardinals en genitiu i acusatiu i altres quantificadors

3.2. Modificació del nucli

3.2.1. Els determinants

3.2.1.1. Els quantificadors:

3.2.1.1.1. Numerals cardinals en cas nominatiu, acusatiu i genitiu

3.2.1.1.2. Numerals ordinals: 1-

3.2.3. Modificació del nucli

3.2.3.1. Modificació del nucli mitjançant el sintagma adjectiu

3.2.3.2. Modificació del nucli mitjançant el sintagma preposicional

3.3. Posició dels elements del sintagma

4. El sintagma adjectiu

4.1. Nucli: adjectiu

4.1.1. Cas: declinació dura, blana i mixta en tots els casos

4.2. Modificació del nucli mitjançant el sintagma adverbial

4.3. Fenòmens de concordança

5. El sintagma verbal

5.1. Nucli: verb

5.1.1. Conjugació de la primera i la segona conjugació

5.1.1.1. Classes i grups: revisió del que ja s'ha vist al primer curs i afegir 3 nous grups (15-17): 1) чувствовать - чувствую, 5) давать - дают, 6) ждать - ждут, 7) писать - пишут, 8) мочь - могут, 9) идти - идут, 10) хотят, 12) жить - живут, 13) пить - пьют, 14) есть - едят, 15) встретить - встречу, 16) отдохнуть - от

5.1.1.2. Introducció als verbs de moviment

5.1.2. Temps

5.1.2.1. Expressió del present

5.1.2.2. Expressió del passat puntual

5.1.2.2.1. L'aspecte perfectiu en el passat i la seva oposició a l'imperfectiu

5.1.2.3. Expressió del futur perfet

5.1.2.3.1. El futur simple de l'aspecte perfectiu i la seva oposició a l'imperfectiu

5.1.3. Aspecte

5.1.3.1. Imperfectiu: duratiu, habitual, amb absència de resultat en el passat/futur

5.1.3.2. Perfectiu: puntual, resultatiu. Acció finalitzada

5.1.4. Modalitat

5.1.4.1. Factualitat: verbs factuais i temps verbals de present, passat i futur

5.1.4.2. Necessitat/desig: необходимо + Inf.; нужен, нужна, нужно, нужны + SN должен, надо

5.1.4.3. Prohibició: запрещено/запрещается + Inf.

5.1.4.4. Intenció: желать + Inf.

5.1.5. Veu activa

5.2. Posició dels elements del sintagma

5.2.1. (Neg.) + (Neg.) + V: /я ничего не знаю/

5.3. Funció sintàctica del sintagma verbal: V, subjecte, OD, atribut i CC

6. El sintagma adverbial

6.1. Nucli: adverbi

6.1.1. Classes ю: ampliació del que s'ha vist al curs bàsic 1

6.2. Modificació del nucli

6.2.1. Mitjançant el sintagma adjectiu

6.2.2. Mitjançant el sintagma adverbial

6.3. Posició dels elements del sintagma

6.4. Funcions sintàctiques del sintagma adverbial: complement circumstantial

7. El sintagma preposicional

7.1. Nucli: preposició

7.1.1. Preposicions locatives, temporals, causals, finals, comitatives i possessives

7.1.1.1. Preposicions de prepositiu: при

7.1.1.2. Preposicions d'acusatiu: через, за, по

7.1.1.3. Preposicions de genitiu: вместо, кроме, около, от, после

7.1.1.4. Preposicions de datiu: благодаря

7.1.1.5. Preposicions d'instrumental: перед, за, под, над, между

7.1.1.6. Locucions preposicionals: рядом, во время +gen.

7.2. Funcions sintàctiques: subjecte, comitatiu, atribut, OD, i CC

Continguts fonètics i fonològics

Tots els continguts del nivell bàsic 1 s'han de reforçar al nivell bàsic 2.

Continguts ortogràfics

Tots els continguts del nivell bàsic 1 s'han de reforçar al nivell bàsic 2.

A nivell ortogràfic, però, s'ha de fer ús no només de la lletra d'impremta (majúscules i minúscules) manuscrita, tant a nivell receptiu com productiu.

6. AVALUACIÓ

6.1. Introducció

Aquest apartat introdueix una sèrie de pautes que fan possible l'establiment d'un sistema d'avaluació que sigui comú a tots els centres de les Illes Balears que estiguin autoritzats per impartir aquest nivell, que s'ajusti al MECR pel que fa a l'elaboració i ús de les proves de certificació.

6.2. Funcions de les EOI

Les EOI tenen la ineludible responsabilitat que les titulacions i certificats siguin un instrument vàlid, homologable i útil per als alumnes. A més, han d'assumir la funció de tutelar el procés d'ensenyament d'aquest nivell a centres autoritzats. Les proves elaborades s'han de caracteritzar per la seva estricta objectivitat, qualitat i transparència, amb la finalitat de permetre als titulars d'a-

quests certificats millorar el seu desenvolupament personal i professional, a més de promoure la mobilitat i la igualtat d'oportunitats que constitueixen els objectius prioritaris de les polítiques lingüístiques del Consell d'Europa.

Avaluar amb qualitat i certificar amb garantia suposa assegurar la validesa, fiabilitat, equitat i homogeneïtat de les proves en els centres autoritzats. Per això, cal establir la coordinació necessària entre centres i departaments, i actuar amb criteris i processos d'avaluació comuns.

6.3. Principis generals

L'avaluació consisteix en la recollida sistemàtica de dades que permet prendre decisions referents als aspectes que se sotmeten a mesurament. Perquè aquestes decisions siguin correctes, les dades o informació en les quals es basen han de ser de qualitat, fiables i rellevants.

6.4. Tipus d'avaluació

Les EOI han de posar en pràctica els diferents tipus d'avaluació que s'especifiquen en el MECR.

Cal distingir entre els diversos tipus d'avaluació que es poden dur a terme depenent dels seus objectius i de les decisions a les quals poden conduir, ja que aquest aspecte és el que determina:

- Quins agents són els responsables de l'avaluació.
- Quins mètodes i instruments s'han d'utilitzar per avaluar.
- Quines directrius i criteris s'han de seguir.
- Quins aspectes i continguts s'han d'avaluar.
- Com s'han d'establir els criteris per interpretar els resultats.

6.5. Tipus de proves

Proves de classificació

Objectiu:

Determinar el nivell de coneixement en la L2.

Decisions:

Distribuir els candidats per nivells abans del començament del curs.

Candidats:

Aspirants a alumnes oficials

Responsable:

Departament / Xarxa d'escoles

Proves de diagnòstic

Objectiu:

Detectar punts febles en els quals l'alumnat necessita reforç. Contempla electrodiagnòstic.

Decisions:

Adoptar mesures de reforç en àrees puntuals de l'aprenentatge.

Candidats:

Alumnat oficial individual.

Responsable:

Professorat / alumnat

Proves de progrés

Objectiu:

Comprovar el que els estudiants han après fins al moment en què s'administra la prova.

Decisions:

Adequar el ritme i el caràcter de les activitats d'ensenyament a un grup determinat.

Candidats:

Grup individual d'alumnat oficial.

Responsable:

Professorat / alumnat. Requereixen coordinació per part del departament.

Establir una estructura similar de proves.

Proves d'aprofitament

Objectiu:

Comprovar el que els estudiants han après fins al final de curs.

Decisions:

Permetre l'accés al curs següent.

Candidats:

Grup d'alumnat oficial per cursos.

Responsable:

Departament

Proves de certificació

Objectiu:

Valorar el nivell de competència comunicativa lingüística general.

Decisions:

Certificar el nivell de competència comunicativa lingüística general.

Candidats:

Alumnat oficial en finalitzar els estudis de nivell i alumnat lliure o extern.

Responsable:

Xarxa d'EOI

6.5.1. Proves de classificació

Aquestes proves permeten la ubicació de l'alumnat oficial en els nivells que li correspongui segons els seus coneixements de la llengua objecte d'estudi. Perquè aquesta ubicació sigui efectiva, uniforme i justa, les proves s'han de basar en els continguts inclosos en les programacions per cursos que estableixin els departaments de cada idioma. Es poden aplicar, si els departaments ho consideren adient, totes aquelles proves necessàries que permetin determinar el nivell amb més exactitud.

6.5.2. Proves de diagnòstic i progrés

La finalitat d'aquestes proves, així com les persones a les quals van dirigits i el tipus de decisions que permeten són de caràcter restringit, a diferència de la resta de proves. Els continguts i mètodes d'avaluació són puntuals i el professor és qui ha de determinar què avaluar segons les necessitats de cada situació específica.

Aquestes proves inclouen també un procés d'autoreflexió i responsabilitat per part de l'alumnat, que ha de prendre part en el procés i cercar formes de suplir els aspectes febles del seu aprenentatge, canviar el ritme de treball o les estratègies aplicables al seu cas.

6.5.3. Proves d'aprofitament

Aquestes proves permeten l'accés al curs següent als alumnes de tots els grups del mateix nivell. Els aspectes que s'avaluen són compartits per tots ells. Per tant, ha d'existir uniformitat en el procés d'avaluació, sobretot en els departaments, pel que fa a l'elaboració de les proves i al seu contingut, la seva administració i els criteris de correcció. La finalitat és assegurar la igualtat de condicions de tots els examinands que realitzen la prova i l'homogeneïtat dels nivells.

6.5.4. Proves de certificació (proves d'avaluació de nivell)

Una avaluació que té com a objectiu últim l'expedició d'un certificat presenta unes característiques peculiars amb relació al tipus d'avaluació. En primer lloc, perquè ha d'afectar en igual mesura a un nombre ampli de candidats de diversos tipus: oficials, lliures, distància, externs, etc. i, sobretot, perquè mitjançant aquestes proves es decideix l'expedició d'una certificació oficial.

Aquesta certificació s'ha de dur a terme mitjançant proves de domini, és a dir, dissenyades per mesurar el grau de domini que l'alumnat té en l'ús de la llengua objecte d'avaluació i que prenguin com a referència els nivells establerts en aquest currículum. Les proves van dirigides a les persones aspirants de qualsevol modalitat, per a qualsevol idioma i a tots els centres autoritzats. El nivell es determina observant l'ús que l'alumnat fa dels seus coneixements, habilitats i recursos per comprendre textos orals i escrits, a més d'expressar-se verbalment i per escrit en una varietat de situacions comunicatives de complexitat adequada al nivell.

6.6. Principis aplicables a les proves d'avaluació del nivell bàsic

6.6.1. Definició i característiques

- Les proves de certificat són un instrument d'avaluació, d'estandardització, reglat i objectiu que tenen la finalitat de mesurar la competència comunicativa. L'objectiu d'aquestes proves no és comprovar de forma aïllada els coneixements formals sobre l'idioma.

- Les proves de certificat han d'incorporar els principis i presentar les característiques que per aquest tipus de proves han assenyalat el Consell d'Europa i els experts en l'àrea.

- Les proves han de tenir un enfocament positiu, és a dir, les tasques s'han d'ajustar al que s'hagi establert que l'examinand pot fer a cada nivell. No han de ser dissenyades perquè aquest demostrï la seva capacitat per reconèixer i produir estructures i elements gramaticals o lèxics de caràcter excepcional.

- Els criteris d'avaluació han de parar esment als aspectes positius de la producció de l'examinand abans que als errors de comprensió i producció que hagi pogut cometre.

- Les proves s'han de basar en objectius comunicatius específics i realistes amb la finalitat que els certificats expedits mitjançant aquestes proves acreditin de forma efectiva que la persona posseeix una competència útil per saber actuar en situacions reals de comunicació.

- Per garantir la validesa i la qualitat de les proves és convenient elaborar unes especificacions generals comunes. A més, es recomana que les proves establexin com a referència la Guia per a examinadors adjunta al MECR per a l'ensenyament, aprenentatge i avaluació de les llengües modernes del Consell d'Europa.

- Les proves s'han de sotmetre a una sèrie de controls de qualitat i assajos previs a la seva administració.

- Cal dotar les proves d'un caràcter institucional i facilitar la seva edició, publicació, arxiu i identificació, tot tenint en compte els drets d'autor. Aquestes proves s'haurien d'ajustar a les esmentades especificacions formals comunes pel que fa al format general, la configuració i processament dels documents i al tractament d'altres materials d'examen.

- Les proves han de complir els requisits de validesa, fiabilitat, impacte positiu, viabilitat i equitat.

- Les proves han de servir d'instrument d'avaluació comuna i uniforme per garantir la igualtat en el tracte a tots i de tots els examinands.

- Una vegada administrades les proves, se'n farà una anàlisi a partir de la qual s'han de redactar informes que incloguin els detalls del funcionament de cada prova així com els problemes que hagin pogut sorgir en l'elaboració, administració, realització i correcció.

- Caldria dur a terme una anàlisi de l'actuació de l'alumnat a cadascuna de les proves, mitjançant qüestionaris dirigits als alumnes sobre la prova ja administrada. També es podrien fer servir les proves d'avaluació ja utilitzades per administrar-les a altres grups d'alumnes a manera de simulacre, per tal de comparar-ne els resultats.

- Sobre les bases de totes aquestes dades s'han de redactar informes dirigits a la comissió de proves de certificació unificades referents a l'avaluació de les esmentades proves, la seva relació amb proves anteriors i les propostes de canvis futurs, tant pel que fa als continguts com als procediments aplicats.

6.7. Requisits de les proves de certificat

Unes proves de certificat idònies han de complir necessàriament els requisits següents:

6.7.1. Validesa

Una prova és vàlida si valora únicament i de manera adequada el que pretén avaluar. Per això, ha de definir-se amb claredat el seu constructe, és a dir, el conjunt de competències, destreses, coneixements, continguts, etc., que es pretén avaluar i posteriorment, elaborar-la de manera que permeti fer interpretacions i inferències correctes sobre el nivell de l'examinand amb relació a aquest constructe a partir de la mostra d'actuació obtinguda.

6.7.2. Fiabilitat

Una prova és fiable en la mesura que els resultats obtinguts estan lliures d'error, són consistents al llarg de repetides administracions i són coherents amb els obtinguts per altres mitjans d'avaluació.

Els resultats de les proves es poden veure influïts i alterats per altres factors al marge del propi nivell de competència del candidat, que és el que es pretén avaluar. Garantir la fiabilitat d'una prova suposa identificar i controlar els efectes negatius d'aquests factors sobre l'avaluació amb la finalitat de minimitzar l'error en els judicis sobre aquest nivell de competència. Per garantir un grau

òptim de fiabilitat cal tenir en compte els aspectes següents:

- Elaboració de proves vàlides i factibles.
- Instruccions clares sobre la realització, administració i correcció de les proves.

- Condicions adequades d'administració.
- Actuació reglada i unificada dels correctors.

6.7.3. Impacte positiu

Les proves exerceixen sempre algun tipus d'efecte sobre els participants en el procés d'aprenentatge i avaluació, siguin aquests individus o institucions. Unes proves idònies han de produir un impacte positiu, és a dir, han d'aportar millores a la qualitat de l'ensenyament en general. La comissió de proves de certificació unificades ha d'elaborar i administrar proves i ha de vetllar perquè aquestes produeixin els efectes següents:

- Un efecte de rigor i objectivitat en l'adopció de decisions que condueixen a l'avaluació de l'alumnat.

- Una millora en les actituds i les activitats diàries a desenvolupar en l'ensenyament i l'aprenentatge.

- L'adequació de les proves als interessos i a les expectatives dels examinands i de la societat en el seu conjunt.

- La posició clara i contrastada de les proves, les seves conseqüències vers el sistema educatiu i el suport de l'Administració.

- El reflex de valors socials com és el dret a una educació de qualitat, la igualtat d'oportunitats, l'aprenentatge al llarg de tota la vida, el tracte igualitari i el rebuig de l'arbitrarietat.

- El reconeixement social i institucional dels certificats expedits.

- Un augment en la motivació, d'interès en la preparació i la qualitat d'actuació entre els candidats.

- La repercussió de les proves pel que fa a la labor i el desenvolupament professional dels docents.

- Una bona acollida d'aquest sistema d'avaluació i els seus resultats per part d'usuaris com ara individus i institucions professionals o acadèmiques públiques o privades.

6.7.4. Viabilitat

La relació que existeix entre els recursos (humans, materials i de temps) necessaris per a l'elaboració, preparació i administració de les proves i els recursos dels quals es disposa ha de ser observada atentament perquè els mitjans disponibles afecten en gran manera a algunes característiques de les proves, que han d'ajustar-s'hi per resultar viables i pràctiques. És un requisit indispensable que les proves es plantegin des d'aquest punt de vista inicial, bé per adequar-les als recursos existents, bé per reflexionar, en cas necessari, sobre les opcions d'ampliar aquests recursos amb la finalitat de poder dur a terme un procés d'avaluació en les condicions desitjades.

6.7.5. Equitat

Les proves han de ser justes i equitatives en el tractament imparcial dels candidats, el que suposa que les proves no discriminin a cap individu o grup en cap sentit, que tinguin les mateixes característiques per a tots i que els procediments d'administració i els criteris d'avaluació s'apliquin de la mateixa manera en tots els casos. A més cal que la qualitat de la informació que es distribueix entre els candidats i usuaris sigui vertadera, que els aspectes que les proves volen valorar s'ajustin a les decisions que es prenguin pel que fa a aquesta valoració, que es respecti la finalitat per a la qual les proves han estat creades i que les proves i els seus resultats s'utilitzin de forma correcta.

6.8. Certificat de nivell bàsic

6.8.1. Especificacions generals sobre les proves de nivell bàsic

- Objectius generals

Les proves de certificat, com ara la del nivell bàsic, constitueixen una sèrie de proves de domini dissenyades per avaluar, en els nivells establerts, la competència dels candidats en les quatre destreses lingüístiques bàsiques amb finalitats comunicatives generals.

- Esquema general de les proves de nivell bàsic

L'esquema és el que estableixen les comissions de proves de certificació unificades d'acord amb el present Annex.

- Aspirants

Les proves van dirigides a les persones que necessitin o tinguin interès en obtenir un certificat que faci constar el seu nivell de competència lingüística general segons aquesta ha estat definida, així com a aquells aspirants que es presenten a aquestes proves en finalitzar els estudis de nivell.

6.8.2. Definició del constructe

Les proves s'han dissenyat per mesurar el nivell de domini que una persona té en la llengua objecte d'estudi. Estan basades en un model de competència comunicativa lingüística general que han establert experts en l'àrea i ha estat adoptat pel Consell d'Europa en el MECR. Aquest model està basat en l'enfocament comunicatiu i orientat cap a l'activitat lingüística, a l'ús de d'idioma, definit en el MECR en els següents termes: «L'ús de la llengua, que n'inclou l'aprenentatge, comprèn les accions que realitzen les persones, les quals, com a individus i com a agents socials, desenvolupen una sèrie de competències: les de caràcter general i les competències lingüístiques comunicatives en particular. Les persones utilitzen les competències que tenen a la seva disposició en diversos contextos i sota diverses condicions i limitacions, amb l'objectiu de dur a terme activitats lingüístiques. Aquestes activitats comporten uns processos lingüístics destinats a produir i/o comprendre textos relacionats amb temes d'àmbits específics, activant les estratègies més convenients per a l'acompliment de les tasques. El control que tenen els participants d'aquestes accions condueix al reforçament o a la modificació de les seves competències (MECR, secció 2.1).»

Aquest nivell de competència comunicativa general s'ha d'observar en la utilització que el candidat fa dels seus coneixements, habilitats i recursos per comprendre textos orals i escrits i expressar-se per escrit i oralment en una sèrie de situacions comunicatives reals. Aquesta competència comunicativa suposa la pràctica tant d'una subcompetència merament lingüística com de subcompetències de tipus pragmàtic, sociolingüístic i estratègic.

D'acord amb aquest model, les proves han de mesurar la capacitat de l'examinand per portar a terme satisfactoriament una sèrie d'activitats lingüístiques similars a les que desenvoluparia en situacions reals de comunicació i, per tant, l'avaluació ha de posar esment en els aspectes que la persona és capaç de processar i produir en contextos de caràcter comunicatiu, i donar prioritat a aquests aspectes sobre la valoració independent dels seus coneixements formals sobre l'idioma. Els aspectes formals es concreten en tasques que permetin observar l'ús pràctic que se'n fa. D'aquest constructe general es deriven les característiques específiques d'aquestes proves pel que fa a:

- Tipus i nombre de proves
- Tipus i nombre de tasques de les quals es componen
- Textos, continguts gramaticals i lèxics que s'ofereixen com a input per a aquestes tasques
- Destreses que s'avaluen
- Puntuació i duració de les proves
- Nivell de les proves
- Criteris d'avaluació
- Model organitzatiu

6.8.2.1. Tipus i nombre de proves

El certificat de nivell bàsic ha de valorar cadascuna de les destreses mitjançant les proves de:

- Comprensió lectora
- Comprensió auditiva
- Expressió escrita
- Expressió oral

D'aquesta manera la competència gramatical s'avaluarà lligada a les quatre destreses esmentades i no necessàriament com una prova aïllada, mitjançant tipus de tasques com les que es proposen més endavant per a cada una de les destreses lingüístiques.

Els participants poden accedir a totes i cadascuna de les proves sense que la superació de qualsevol d'elles sigui requisit indispensable per poder realitzar-ne les restants.

La independència de les parts de les proves permet un sistema de certificació per destreses i competències parcials.

6.8.2.2. Tipus i nombre de tasques

Els principis següents són recomanables pel que fa al tipus i nombre de

tasques per cada prova.

a) Cal utilitzar més d'un tipus de tasca amb la finalitat de mesurar apropiadament les microdestreses i els coneixements parcials en cada prova, per tal que la mostra sigui més àmplia i equilibrada i per minimitzar els efectes del format sobre l'actuació dels aspirants.

b) Entre els tipus de tasques i exercicis disponibles, s'han de triar aquells que garanteixin un grau òptim de validesa i fiabilitat, és a dir:

- Els més adequats per mesurar el constructe (competències, destreses i coneixements) de cada prova, la qual cosa vol dir que s'ha d'intentar minimitzar el volum de tasques que no corresponguin a aquest constructe (per exemple, que la producció escrita en la comprensió auditiva es redueixi al mínim necessari).

- Els que facin possible una correcció senzilla, ràpida i objectiva.

- Els que siguin pràctics, és a dir, que la informació que proporcionen sobre la competència de l'examinand compensi el procés d'elaboració necessari.

Aquests aspectes són necessaris per aconseguir un sistema de correcció senzill, objectiu, pràctic i fiable, és a dir que hi hagi un equilibri entre el procés d'elaboració i les tasques necessàries per mesurar la competència de l'examinand.

6.8.2.3. Les destreses lingüístiques que s'avaluen

Cada una de les proves ha de mesurar una de les quatre destreses bàsiques de comprensió i expressió escrita i oral. Per a cadascuna de les destreses cal detallar les microdestreses corresponents al nivell bàsic, és a dir, què és el que avaluen les tasques i exercicis continguts a les proves. Per tal d' aclarir aquests aspectes, tant per als redactors com per als participants, s'indiquen, a continuació, els descriptors de la conducta lingüística que es pot esperar de l'alumnat en acabar el nivell bàsic.

6.8.2.3.1. Comprensió lectora

a) Comprendre textos curts i senzills sobre temes corrents si contenen vocabulari molt freqüent i quotidià o relacionat amb la feina.

b) Comprendre els principals tipus de cartes i faxos d'ús habitual (sol·licituds d'informació, encàrrecs o comandes, etc.) referents a temes de la vida quotidiana.

c) Trobar informació específica en llistes o repertoris i tenir capacitat per identificar aquesta informació de forma aïllada.

d) robar informació específica que pugui ser previsible, en documents senzills d'ús quotidià com prospectes, menús, anuncis, inventaris i horaris.

e) Comprendre els rètols i els cartells més habituals que es troben en llocs públics com carrers, restaurants, estacions de tren, llocs de treball, etc., així com adreces, instruccions i senyals de perill.

f) Identificar informació específica d'escrits senzills com, per exemple, extractes de premsa que descriuen fets o esdeveniments.

g) Comprendre instruccions d'ús corrent que poden anar acompanyades d'imatges com, per exemple, l'ús d'un telèfon públic.

h) Extreure una idea del significat general i deduir a partir del context el sentit probable de paraules desconegudes que es troben a textos i enunciats curts i tracten temes concrets de la vida quotidiana.

- Tasques de comprensió lectora

És convenient que aquesta prova consti d'un mínim de tres tasques a partir de la lectura d'una sèrie de textos autèntics (o de característiques similars) com extractes de premsa, anuncis d'Internet, fulls informatius, etc., procedents de diverses fonts i adequats a les especificacions del nivell. Aquestes tasques han de ser de tipologia variada: exercicis d'elecció múltiple (amb opcions lèxiques o d'oracions i frases), preguntes obertes de resposta breu, exercicis de Verdader/Fals/No consta, exercicis d'aparellar títols o epígrafs amb fragments de text, transferència d'informació d'un text a una graella, taula o qüestionari, ordenació de paràgrafs, text mutilat amb banc d'opcions (cloze, open cloze), entre d'altres.

S'adjunten especificacions per a aquest tipus de prova.

A. Prova de comprensió lectora

Apartat 1

Format i activitat

Relacionar diversos ítems, com ara anuncis, extractes curts de textos, rètols, missatges, titulars etc., triant entre un nombre no superior a 10. s'hi pot afegir, si escau, algun distractor o opció no vàlida.

S'hi ha d'incloure un exemple.

Enfocament

Comprendre el sentit general.

Apartat 2

Format i activitat

Exercicis de V/F o d'elecció múltiple entre tres opcions (a, b, c). S'hi poden incloure 1 o 2 textos que sumin en total un màxim de 250 paraules.

S'hi ha d'incloure un exemple.

Enfocament

Comprendre les idees principals i la informació específica rellevant.

Apartat 3

Format i activitat

2 o més textos amb espais en blanc que sumin en total un màxim de 200 paraules.

aquests textos han d'anar acompanyats d'exercicis dels tipus següents:

- completar els espais en blanc triant entre diverses opcions proposades per a cada espai (opció múltiple).

- completar espais triant l'opció adequada entre les que s'inclouen en una llista de paraules o expressions distribuïdes de forma no ordenada, com ara verbs, adjectius, expressions senzilles, etc. S'hi poden incloure un nombre reduït de distractors o opcions no vàlides. En aquest apartat es poden incloure diàlegs curts o exercicis amb frases aïllades, emperò es recomana que estiguin relacionades temàticament.

- completar espais amb les paraules, expressions o frases adequades (obert).

Enfocament

Se centra en termes lèxics i qüestions gramaticals.

Duració total de la prova: 1 hora i 30 minuts aprox.

6.8.2.3.2. Comprensió auditiva

a) Comprendre la informació suficient per respondre a necessitats concretes, a condició que el discurs sigui clar i pausat.

b) Comprendre expressions i frases relacionades amb temes de la vida quotidiana, com informació personal i familiar bàsica, temes relacionats amb les compres, el lloc de residència, el treball, etc., sempre que es parli de forma clara i pausada.

c) Identificar el tema d'una conversa entre parlants nadius sobre assumptes de la vida quotidiana, si es porta a terme lentament i s'articula amb claredat.

d) Extreure el sentit global d'una presentació o monòleg si es produeix a ritme pausat.

e) Copsar la idea principal de missatges o anuncis breus, senzills i clars.

f) Comprendre indicacions senzilles referents a l'ús dels mitjans de transport públic.

g) Comprendre i extreure la informació essencial de textos curts enregistrats sempre que tractin de temes corrents, amb informació que pugui ser previsible, i que s'hagin expressat d'una manera pausada i clara.

h) Identificar la idea principal de les notícies de televisió sobre esdeveniments, accidents, etc., si el comentari va acompanyat d'imatges.

i) Saber quan es dona un canvi de tema en qualsevol informació oral de tipus senzill o quotidià.

j) Fer-se una idea del contingut principal, com ara els continguts generals de les notícies televisives.

k) Deducir el sentit probable de paraules desconegudes a partir del context.

- Tasques de comprensió auditiva

Es recomana que aquesta prova consti d'un mínim de tres tasques a partir de l'audició d'una sèrie de textos orals autèntics (o de característiques similars) en suport àudio o vídeo, procedents de fonts diverses (televisió, ràdio, missat-

ges telefònics, etc.) i adequats a les especificacions del nivell. S'han d'escoltar un mínim de dues vegades. Aquestes tasques han de ser de tipologia diversa: exercicis d'elecció múltiple, preguntes obertes de resposta breu, exercicis de Vertader/Fals, transferència d'informació extreta del text a un quadre, taula o qüestionari, exercicis d'emplenar buits, prendre notes, entre d'altres.

S'adjunten especificacions per a aquest tipus de prova.

B. Prova de comprensió auditiva

Format i activitat

Un mínim de 2 tasques i un màxim de 3 de curta duració.

Es contemplen les següents possibilitats: triar entre opcions múltiples, relacionar ítems amb les opcions corresponents, omplir espais en blanc o fer preguntes de V/F.

S'hi poden incloure suports visuals.

Les tasques a realitzar han de ser diferents en cada text.

S'ha d'incloure un exemple a cada tasca.

Enfocament

Escoltar i entendre la informació general i específica i/o els temes principals de monòlegs o diàlegs, en suport àudio i/o vídeo.

S'han d'escoltar els enregistraments dues vegades.

Les instal·lacions han de gaudir de condicions acústiques i visuals adients.

A les proves de comprensió auditiva es poden permetre errors que no impedeixin la comunicació atès que l'objectiu principal no és la correcció ortogràfica o morfosintàctica, sinó la comprensió de les produccions orals

Duració total de la prova: 30 minuts

6.8.2.3.3. Expressió oral

- Producció oral

a) Utilitzar expressions i frases simples en forma de llista per fer descripcions o presentar d'una manera senzilla les persones, les condicions de vida, les condicions laborals, les rutines diàries, el que plau o despla, els llocs o emplaçaments, etc.

b) Utilitzar un llenguatge senzill per descriure objectes o fer enunciacions breus.

c) Descriure l'entorn familiar i les condicions de vida personal i professional.

d) Narrar una història o descriure un fet utilitzant una llista senzilla de punts a tractar.

e) Fer exposicions breus i preparades amb anterioritat sobre temes relacionats amb la vida quotidiana, i poder justificar i explicar de forma breu i senzilla opinions, projectes i accions.

- Interacció oral

Sempre que pugui demanar, de tant en tant, que li aclareixin què s'ha dit i que li ajudin a expressar allò que vol dir, l'alumne ha d'estar capacitada per interactuar amb una facilitat raonable en situacions ben estructurades i en converses curtes:

a) Intervenir en converses senzilles i habituals sense gaire esforç: formular preguntes i respondre-les, i intercanviar idees i informacions sobre temes corrents en situacions de la vida quotidiana que puguin ser previsibles.

b) Saber demanar i proporcionar béns i serveis d'ús quotidià.

c) Saber donar i seguir directrius i instruccions simples com, per exemple, la manera de dirigir-se a un indret determinat.

d) Portar a terme intercanvis de tipus social molt breus, però tenint en compte que freqüentment l'alumne pot tenir dificultats per dirigir una conversa.

e) Participar en converses de cortesia sobre temes d'interès que es donin en contextos habituals.

f) Fer suggeriments i reaccionar a propostes.

g) Respondre a un nombre limitat de preguntes directes i senzilles sobre el contingut d'una presentació oral.

h) Fer-se entendre en una entrevista i comunicar idees i informació sobre temes familiars.

- Desenvolupament del discurs oral

a) Començar, mantenir i acabar una conversa senzilla cara a cara sobre temes familiars o d'interès personal.

b) Utilitzar els connectors més freqüents per enllaçar frases senzilles a fi

d'explicar una narració curta o descriure algun objecte amb el suport d'una llista senzilla d'elements.

c) Fer-se entendre en intervencions breus i construir frases sobre temes familiars sense gaire dificultat per dur a terme intercanvis curts, malgrat que siguin evidents els dubtes i els falsos començaments.

- Tasques d'expressió oral

Aquesta prova ha de constar d'un mínim de dues tasques segons les indicacions següents:

- Secció unidireccional: tractar algun tema a partir d'un estímul que pot ser gràfic, de lectura breu o de suport verbal.

- Secció interactiva (entre candidats o amb el tribunal): entrevista; resolució d'una tasca comuna; senzill intercanvi d'opinions o una conversa breu.

Les tasques d'aquesta prova de valoració més subjectiva s'han d'avaluar d'acord amb els criteris següents:

Criteri
Adequació

El que s'avalua

L'assoliment de la tasca; l'adequació del registre pel que fa al destinatari, el propòsit i la situació; l'extensió de les intervencions; la rellevància del contingut, els torns de paraula i les estratègies de cooperació i manteniment de la comunicació.

Criteri
Cohesió i Coherència

El que s'avalua

L'organització de la informació i de les idees; l'ús de connectors discursius, d'altres mecanismes d'interconnexió i dels patrons d'entonació.

Criteri
Fluïdesa

El que s'avalua

La capacitat d'actuar en les interaccions amb naturalitat i amb un ritme bastant regular com per a no interrompre la comunicació.

Criteri
Riquesa

El que s'avalua

La varietat i precisió referent al contingut, estructures i lèxic.

Criteri
Correcció

El que s'avalua

L'ús correcte gramatical, sintàctic, lèxic i de pronunciació.

S'adjunten especificacions per a aquest tipus de prova.

C. Prova d'expressió oral

Apartat 1

Format i activitat

Sense preparació.

Preguntes sobre aspectes referents a la vida quotidiana dels candidats.

Aquest apartat pot ser avaluable.

Enfocament

Formular i comprendre preguntes i contestar de forma apropiada (5 o 6 preguntes).

Duració

2-3 minuts

Apartat 2

Format i activitat

Amb preparació de 5 minuts aproximadament.

Pot incloure una d'aquestes possibilitats: interacció entre els candidats i el professor o entre els mateixos candidats.

Es poden utilitzar suports gràfics amb preguntes. En aquest cas, se n'han de seleccionar dos a l'atzar, i entre ells se n'ha de triar un per iniciar l'intercanvi comunicatiu.

Es poden utilitzar com alternativa extractes breus de textos o notícies, situacions comunicatives, titulars de revistes o diaris i simulacions en forma de role-play per tal de servir de plataforma a l'activitat comunicativa oral.

Enfocament

Expressar-se activant les funcions i estratègies pròpies del nivell, les quals inclouen la cooperació i col·laboració en el desenvolupament del discurs oral, especialment quan la interacció es produeix entre dos candidats.

S'ha de posar èmfasi en els criteris que avaluen la producció oral: adequació, cohesió i coherència, fluïdesa, riquesa de vocabulari i correcció morfo-sintàctica.

Duració

4-6 minuts

Duració total de la prova: 10 minuts aprox.

6.8.2.3.4. Expressió escrita

- Producció escrita

a) Escriure sobre aspectes de l'entorn de l'alumne, per exemple: la gent, els llocs més freqüentats, la feina o els estudis, utilitzant frases enllaçades amb connectors senzills.

b) Fer descripcions breus i elementals d'esdeveniments, activitats passades i experiències personals o imaginàries.

c) Escriure una sèrie de frases i d'expressions senzilles sobre la família, les condicions de vida, la formació acadèmica, la feina i els projectes futurs.

- Interacció escrita

a) Escriure notes i cartes personals breus que responguin a fórmules d'ús freqüent, per sol·licitar o transmetre informació que els interlocutors consideren important.

b) Escriure cartes personals per convidar algú, per expressar agraïment, per excusar-se o també actuar en altres situacions que requereixin un intercanvi escrit.

c) Escriure i prendre nota de missatges que contenen informació senzilla d'importància immediata per als amics, companys i altres persones que formen part de la vida quotidiana i de l'entorn de l'alumne.

- Tasques d'expressió escrita

La prova ha de constar d'un mínim de dues tasques que incloguin la redacció guiada de textos simples i breus de diferent format i contingut. La longitud del text depèn de la seva tipologia. No cal que ambdós textos tinguin la mateixa extensió. Poden aplicar-se també criteris de ponderació.

Les tasques d'aquesta prova de valoració més subjectiva s'han d'avaluar d'acord amb els criteris següents:

Criteri
Adequació

El que s'avalua

L'ajustament al format requerit; l'adequació al registre en funció del destinatari, propòsit i situació; la rellevància del contingut i el compliment de la tasca.

Criteri
Cohesió i Coherència

El que s'avalua

L'organització de la informació i de les idees; l'ús de connectors discursius, d'altres mecanismes d'interconnexió i dels signes de puntuació.

Criteri

Riquesa	- Optimitzar els recursos humans i materials de manera que cada pas en el procés estigui a càrrec del professorat més adequat i que disposi dels mitjans i temps necessaris.
El que s'avalua	- Garantir que en cada un d'aquests passos s'observin els estàndards de qualitat perseguits.
La varietat i precisió referent al contingut, estructures i lèxic.	
Criteria	
Correcció	Les instruccions d'administració, realització i correcció de les proves han de ser clares, rellevants, suficients i han de facilitar l'actuació dels implicats en aquests processos. Les instruccions s'han de presentar per escrit, s'han de fer arribar a tots els interessats i han de ser observades escrupolosament.
El que s'avalua	
L'ús gramatical, sintàctic i lèxic correctes.	
Especificacions per a aquest tipus de prova:	6.8.6. Comissió de proves de certificació unificades
D. Prova d'expressió escrita	L'equip de redactors ha d'estar format per un mínim de 3 persones per a cada idioma (sempre que això sigui possible) amb posició consolidada i experiència dins les EOI, les quals s'han d'encarregar de produir models de proves que posteriorment han de ser sotmesos a pilotatge. Es fa necessari el nomenament d'un responsable i coordinador de l'equip de redacció de les proves per a cada idioma.
Apartat 1	
Format i activitat	Han de ser funcions de l'equip:
Escriure un comunicat breu en forma de nota, correu electrònic, postal, invitació, etc.	- Seleccionar, elaborar i editar els materials per a cada prova.
Extensió: un màxim de 80 paraules.	- Elaborar les proves i sotmetre-les a un pilotatge restringit.
Enfocament	- Preparar dues versions de la prova per a cada nivell.
Fer un escrit amb propòsit comunicatiu, el qual ha de contenir un missatge concret i específic.	- Sotmetre les proves a pilotatge i fer intercanvis amb altres comunitats.
Apartat 2	- Recollir les dades del pilotatge i fer-ne l'anàlisi segons les tècniques que s'acordin.
Format i activitat	- Proposar l'acceptació, modificació o rebuig de les proves en funció del resultat del pilotatge.
Escriure un text narratiu o descriptiu senzill.	Convé que al final del procés d'elaboració de les proves hi hagi un coordinador en cap amb les següents funcions:
Extensió: un màxim de 120 paraules.	- Coordinar les activitats de tots els equips i personal esmentats.
Enfocament	- Assumir les funcions de responsable últim de tot el procés d'elaboració de les proves de certificació unificades.
Fer un escrit molt senzill mostrant la capacitat de comunicació a través de la narració de fets o descripció de llocs i/o persones.	Per dur a terme correctament el disseny d'aquestes proves, la Comissió hauria de rebre sessions de formació per donar a conèixer les pautes i tècniques per fer un pilotatge adequat.
Les pautes d'ambdós escrits han de ser concretes, no gaire extenses però efectives i destinades a produir els continguts, estructures i vocabulari adients a la prova, com ara incloure el començament d'una història, esquemes, anuncis o suports visuals entre d'altres.	Per tal de dur a terme de forma coherent aquest procés i garantir l'objectivitat i homogeneïtat en l'administració i correcció de les proves, convé que la comissió de proves de certificació organitzi sessions formatives i informatives dirigides a tot el professorat implicat.
S'ha de posar èmfasi en els criteris que avaluen la producció escrita: adequació, cohesió i coherència, riquesa de vocabulari i correcció morfosintàctica.	El fet que s'inicia la implantació d'un sistema de proves de certificació unificades implica la necessitat que tots els departaments d'idiomes formin part d'aquestes comissions per poder assolir les tasques esmentades.
Duració total de la prova: 1 hora aprox.	- Criteris de qualificació
6.8.3. Puntuació i durada de les proves	Per a totes les tasques contingudes en les proves, i quan aquestes tasques estiguin basades en ítems de correcció objectiva, s'ha d'elaborar una clau de respostes clara i exhaustiva. Per a les proves directes o d'expressió (escrita i oral) s'han de dissenyar unes taules d'avaluació comunes per guiar l'actuació dels avaluadors. Els descriptors en aquestes graelles han de tenir un contingut positiu i han de ser precisos, clars, breus i independents.
La prova no es considera superada si no s'ha arribat al 60% de la puntuació total a cadascuna de les proves, encara que la mitjana resultant de les puntuacions de totes les proves abasti el 60% de la puntuació total. La puntuació de cadascuna de les proves superades en la convocatòria ordinària s'ha de mantenir per a la convocatòria extraordinària (si n'hi hagués) del mateix curs. L'examinand no està obligat a realitzar en aquesta convocatòria les proves superades en aquella. Altres detalls més específics poden ser establerts per la comissió de proves de certificació unificades.	Tal com s'estableix en l'article 6 del present Decret, a les actes de qualificació hi ha de constar, per a cada alumne, la puntuació numèrica de cadascuna de les proves i la puntuació global final. Les notes que han de figurar a les actes són de 0 a 10 punts. Els criteris per obtenir la qualificació global els fixa la comissió de proves de certificació unificades. En tot cas, la qualificació final única de la prova és global. Els candidats a aquestes proves han d'obtenir un 60% per a cadascuna de les parts (destreses) per tal de poder ser qualificats positivament.
La durada total d'aquestes proves és la que estableix la comissió de proves de certificació unificades.	
6.8.4. Nivell de les proves	
El nivell bàsic se situa, en termes generals, a un nivell A2 del MECR.	
6.8.5. Model organitzatiu per a les proves de certificació unificades	
L'elaboració d'unes proves de certificació adequades requereix, en totes les seves etapes, un gran nombre de tasques complexes que demana una distribució ben organitzada i definida, principalment per les raons següents:	
- Evitar sobrecàrregues i coincidències en la seva realització i una falta de coordinació que multipliqui el treball.	

Document annex al Desenvolupament curricular dels ensenyaments del nivell bàsic d'idiomes de les Illes Balears

5.5.2. Continguts morfosintàctics, continguts fonètics i fonològics i continguts ortogràfics

5.5.2.1. Nivell bàsic

FRANCÈS

Continguts fonètics i fonològics

La pronunciació. L'entonació com a recurs de cohesió del text oral. Ús dels patrons d'entonació. Detecció de les dificultats entre la llengua materna i la llengua francesa.

Especificacions del francès oral (presentació del sistema vocàlic i consonàntic)

1. Sons i fonemes vocàlics i les seves combinacions

1.1. Orals

1.1.1. Oposició [i] / [y]

1.1.2. Oposició [y] / [u]

1.1.3. Oposició [i] / [y] / [u]

1.1.4. Oposició [e] / [a]

1.2. Nasals

1.2.1. Discriminació [ɲ] / [ɑ̃] (un / une)

1.2.2. Discriminació: [ɛ] / [è] (lat / lin)

1.2.3. Discriminació: [a] / [ɑ] (plat / plan)

1.2.4. Discriminació: [ɛ] / [è] (cinq / cent)

1.2.5. Discriminació: [ɔ] / [ɑ] (long / lent)

1.2.6. Discriminació: [ɛ] / [è] / (frein / franc / front)

1.3. Semivocal: combinacions amb yod (mien, lieu)

1.4. La caiguda o no de la vocal no accentuada [ə] al final d'una paraula (Les voyages forment la jeunesse (e). Le travail, c'est la santé.)

2. Sons i fonemes consonàntics i les seves agrupacions

2.1. Orals/nasals, sords/sonors

2.2. Oposicions: [b] / [v], [g] / [r], [s] / [z], [ch] / [j]

2.3. Consonants finals i la seva pronunciació

3. Processos fonològics

3.1. Contraccions (preposició + article)

3.2. La liaison. Cas general (la liaison obligatòria i recomanada). Pronunciació de s i x com [z], de d com [t] i de f com [v]

3.3. Elisió obligatòria: monosil·làbics (le, la, de, ne, si). Casos particulars: (au, du'à l', de l')

3.4. Modificadors amb canvis davant una vocal: (ce/cet, ma/mon, beau/bel...)

4. El ritme

4.1. L'encadenament vocàlic i consonàntic del francès oral (la continuïtat)

4.2. La prosòdia sil·làbica

5. La frase i l'entonació

Les tres entonacions de la frase: declarativa, interrogativa, exclamativa i /o imperativa.

— o —

3.- D'altres disposicions

CONSELLERIA D'EDUCACIÓ I CULTURA

Num. 989

Resolució del conseller d'Educació i Cultura de 18 de gener de 2010 de nomenament de presidenta de l'Agència de Qualitat Universitària de les Illes Balears

D'acord amb l'article 13 dels Estatuts del Consorci de l'Agència de Qualitat Universitària de les Illes Balears, aprovats per Acord del Consell de Govern de dia 22 d'abril de 2005 (BOIB núm. 67, de 3 de maig de 2005), la presidència de l'Agència serà exercida per una persona elegida pel consell de direcció d'entre els vocals que en formen part. El conseller competent en matèria d'universitat n'ha de fer el nomenament, el qual s'ha de publicar en el Butlletí

Oficial de les Illes Balears.

El consell de direcció de l'Agència de Qualitat Universitària de les Illes Balears, a la sessió de dia 18 de novembre de 2009, va reelegir presidenta de l'Agència la senyora Francesca Garcias Gomila per un període màxim de dos anys, d'acord amb el que disposen els articles 17 i 18.2 dels estatuts del Consorci.

Per tot això, dict la següent

Resolució

1. Nomenar la senyora Francesca Garcias Gomila presidenta de l'Agència de Qualitat Universitària de les Illes Balears.

2. Publicar aquesta Resolució en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Palma, 18 de gener de 2010

El conseller d'Educació i Cultura

Bartomeu Llinàs Ferrà

— o —

Num. 1168

Resolució del conseller d'Educació i Cultura de 12 de gener de 2010 per la qual es corregeix l'error detectat a l'Annex 1 de la Resolució de dia 11 de desembre de 2009 per la qual es concedeixen i es deneguen les ajudes econòmiques per contribuir al sosteniment de les escoles de música i dansa reconegudes per la Conselleria d'Educació i Cultura de les Illes Balears per al curs 2008-2009 (BOIB núm. 187, de 24 de desembre)

Antecedents

1. En el BOIB núm. 187, de 24 de desembre de 2009 es va publicar la Resolució del conseller d'Educació i Cultura de dia 11 de desembre de 2009 per la qual es concedeixen i es deneguen les ajudes econòmiques per contribuir al sosteniment de les escoles de música i dansa reconegudes per la Conselleria d'Educació i Cultura de les Illes Balears per al curs 2008-2009.

2. S'ha detectat un error a l'Annex 1 de la Resolució esmentada. L'expedient ESCMUS P4 de l'escola de música Quatre 42 figura com a subvenció concedida.

Consideracions jurídiques

1. L'article 105.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener, segons la qual "les administracions públiques podran, així mateix, rectificar en qualsevol moment, d'ofici o a instància dels interessats, els errors materials, de fet o aritmètics existents en els seus actes".

2. L'article 56 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, disposa que la revocació dels actes de gravamen o desfavorables i la rectificació dels errors materials, aritmètics o de fet en actes i disposicions administratives correspon a l'òrgan que hagi dictat l'acte o la disposició.

Per tot això, dict la següent

Resolució

1. Rectificar l'error observat a l'Annex 1 de la Resolució de dia 11 de desembre de 2009 per la qual es concedeixen i es deneguen les ajudes econòmiques per contribuir al sosteniment de les escoles de música i dansa reconegudes per la Conselleria d'Educació i Cultura de les Illes Balears per al curs 2008-2009 eliminant d'aquest Annex l'expedient ESCMUS P4 que identifica l'escola de música Quatre 42.

2. Incloure l'expedient ESCMUS P4 a l'Annex 2 que recull les ajudes denegades de la Resolució esmentada. El motiu de la denegació és: L'escola de música Quatre 42 no està gestionada per una entitat sense ànim de lucre (punt 2 de la Resolució de convocatòria).

3. Publicar aquesta Resolució en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.